



LIBANII SOPHISTÆ
 BASILICVS, SEV
 PANEGYRICVS

*Impp. Constantio & Constanti
 dictus.*

FED. MORELLVS Interpres Regius
 Latine vertit.

PROLOCVTIO.

*Illud obseruandum maximè in presenti
 oratione, quòd cum duæ personæ subiectæ sint,
 orditur sermo ab vno principio, & aliqua-
 tenus progreditur per elogia communia: diui-
 sus autem per actiones bellicas, & alios quos-
 dam laudatorios locos, rursus coheret commu-
 nem inducens finem, ut quammaximè vna
 videatur & non duplex oratio. Porro dictio
 nec magnitudinem prosequens ad obscurita-
 tem defertur; neque magni faciens perspi-
 cuitatem, in humilitatem incidit.*

*Hæc pro-
 theoria abe-
 ratà Cod. Fr.
 Duc. & Ger.*

A

LIBROS
 DEL DR.
 L. MAROC

R. 5508

ORATIO.

Pag. Gr. 2.*Sen. epist. 73.**Agricultorum
primitia.**Pag. 3.*

EARVM partium (opinor) fuit nemine instigante, sponte mea, ad hunc sermonem animum appellere, rei merito & dignitate ad laudationem concitatum. Etenim primùm absurdissimum omnium fuerit, cùm Reges corporibus suis non pigeat securitatem nobis comparare: nos ne partem quidem vllam sermonum, quos in tuto positi elaboramus, iis consecrarem: sed adeò longe à decoro, & officio recederemus, vt ne multesimam quidem summam orationis condamus, quàm ab initio instituire par fuit. Deinde turpissimum etiam censerem, colonos, & agricolas, fructuum suorum primitias principibus ac Regibus offerre: philosophiæ autem sedulo operam dantes, collectam & contributionem sibi congruam destituere; idque cùm meliorem & honorabiliorem vitam elegisse existimentur. Præterea qui præstantissimis actis laudes à se agnitas non adferunt, tum eos à quibus illa per-

fecta sunt afficiunt iniuria, tum semet-
 ipsos incusant: dum alios quidem frau-
 dant ijs quibus æquum erat ipsos potiri:
 & indolem suam arguunt, quòd bona &
 præclara admirari nesciat. Ob hæc sane
 & adhuc plura, ad hoc argumentum me
 cõcitavi, nec expectavi dum ab alijs qui-
 busdam tessera mihi præriperetur. Cum
 autem considerantem cunctantemque
 adhuc, iussum corripuit, & conuenere
 simul animi iudicium & exhortatio: non
 amplius existimaui deliberationi locum
 esse, quin potius opportunitatem adesse
 alacrem animi procliuitem ad opus
 adducēdi, alioqui omniū ignauissimum
 esset, si neglecta tam insigni occasione,
 non pro negotijs, sed pro silentio ratio-
 nem reddere quærerem: cùm tria præ-
 fertim maxima concurrant: non enim
 regibus tantum, quantum integrum est,
 in eo quod fit, seruabimus: verum etiam
 nosmetipsi gloriam fortasse meliorem
 acquiremus: & ei qui materiam propo-
 suit acquiescēdi collatūque honorem
 agnoscendi occasionem dabimus. Nam
 quemadmodum in certaminibus Gym-
 nicis, aliquid à coronarum celebritate

*Laudibus
 laudatorum
 virorum par-
 centes, ipse
 sunt illarum
 dati.*

*Tria maximi
 momenti.*

P. a. G. f.

*Gymnico-
 rum certam.
 corona.*

A ij

Encomiastrorum mos.

ad Ludimagistros peruenit: Ita sermonis causa adiuuans orator particeps est honoris qui inde proficiscitur. In more vero positum est, vt qui laudare aggrediuntur, suas vtique vires incusent, tanquam multo rebus inferiores; ac rerum excellentiam demireretur, vt longe superiorē ac præstatiorem sermonibus. Ego vero, tametsi nulli eorum qui ante vixerunt, hoc dicere vsu venisset: præsentem omnino necessitatem opinor hanc suggesturam fuisse excusationem. Enimvero si institutam concertationem diuidere liceret, & vicissim vtrique parti suum tribuere: ac nunc quidem antiquiori debitum dissoluere; & paulo post ad partem alteram transire: ne sic quidem rei dignitati satisfaceremus: dumtaxat, non tam apertè victi fortasse recederemus. sed quoniam is qui proposuit certamen pari desiderio in vtroque correptus, non tam facultatem nostram spectauit, quàm quomodo vno eodēque tempore vterque laudatione comprehenderetur: nec omnino pulchrè se habuisset, in laudibus disiungere eos, qui & natura & mente & virtutibus coniunctissimi

*Elogij duorum parium difficultas.
Pa. Gr. 5.*

sunt. Quomodo necesse non fuerit, tam
 longè à vero modo abesse, quàm si vno
 eodemque die terram ac mare metiri
 aggredieremur? Verumtamē si vel maxi-
 mē hoc vsu veniret, multam vincenti-
 bus gratiam haberemus. Nam quoniam
 sermones actorum indices sunt, & Prin-
 cipum res fortiter gesta subditis qua-
 stum adferunt: qui dicere nequeunt
 quanta beneficia acceperint, omni-
 bus utique produnt se maiori poti-
 tos esse prosperitate, quàm vlla vis ver-
 borum possit exprimere. Itaque in hoc
 tantùm vinci (tametsi præter omnium
 opinionem dici videatur) conducibilis
 est, quàm vincere: ac plerisque in locis
 difficile esse existimo Regum virtutibus
 laudes exæquare. Nam quotquot aulis
 regum digni habitifunt, & militātes, vna
 cum principibus versantur: atque eo-
 rum quæ in otio quotidie fiunt, ignari
 imperitique non sunt: valde operosum
 his quidem est quærere quidnam iis quæ
 decreta sunt dignum dici oporteat. no-
 bis autem tametsi multorum cognitio
 adsit, plura tamen iis quæ nouimus igno-
 rare contingit: ita duplex nobis immi-

*Paræmia
 cum de re
 ardua.*

*Dicta factō-
 rum indicia.*

*Principum
 virtutibus
 laudes exæ-
 quare ar-
 duum est.*

P. a. Gr. G.

net periculum : si non tantum iis quæ
 nouimus non sufficimus ad dignitatem,
 sed etiam si plura tacuerimus : Itaque
 nec omnia deinceps postulare par est,
 nec quod plus est ex vniuersis, sed iis quæ
 dicta sunt approbatis, ad veniam dan-
 dam faciles esse, ob ea certe quæ præteri-
 mus: quamuis ne ea quidem quæscimus
 assequamur. Vndenam igitur princi-
 pium sumere præclarum est? An con-
 stat arcessendum esse à causa quæ etiam
 hos bonos ac strenuos effecit? Enuntie-
 tur sane Platonis dictum, quod his po-
 tius quàm illis congruit in quos pro-
 „ nuntiatum est, nempe istud: Boni exsti-
 „ terant, quia ex bonis orti fuerant. Nam
 quemadmodum in fructibus, si quis ge-
 nerosa & lecta coniecerit semina, pu-
 rum, sincerum & vberem tempestatum
 anni circuitu prouentum feret: at si quis
 in conferendis agris remissior, quæ-
 libet feminum genera terræ mandaue-
 rit, feminis adulterina vis & natura in sa-
 tis conferuatur. eodem certe modo in
 humano genere, virtus parentū in libe-
 ros transire solet: si quidem liuor maio-
 res non habuerit vires, quàm fortuna,

Platonicum.

*Seminibus
 homines com-
 parantur.*

*Pa. Gr. 7.
 Fortuna in-
 uidi & uilifrix.*

prospera. Quod mihi tempus hodie-
 num clarissime videtur attulisse : neque
 enim quis posset ostendere regum so-
 bolem ex illustriori fortuna processisse,
 neque stirpem melius radici conuenisse.
 quamobrem vbique, iusti momentum
 cuicumque accesserit, possessionem sta-
 bilem efficit, & cum ipse iucundissima
 in omne æuum transmittit. At regnum
 tanto magis quam cetera, principium
 iustum desiderat, quanto magnitudi-
 ne ipsa & fortunæ præstantia inuidiam
 alliciens, firmiori tutiorique vult crepi-
 dine fulciri. Cum hæc ita se habeant, ad-
 miratione potius huiusce imperij iusti-
 tiam prosequi æquum est, quam maie-
 statem: nec enim eos qui possederant ex-
 pellendo, in hereditatem alienam irrue-
 runt: neque cum vulgus coluissent, di-
 gnitatem emerunt, vt venales ex foro
 merces: sed quemadmodum singuli pa-
 ternis, & auitis facultatibus succedunt,
 lege ad eas vocati: sic etiam ad hos retro
 ab atavis regnum pertinebat. Quocir-
 ca si ad auum orationem reducamus, &
 rationem expendamus, qua summam
 rerum obtinuit, inuenire aliquid ad

*Ius possessio-
nem stabilis.*

*Iustitia regni
presidium.*

*Imperium ex-
ptum à Ju-
liano I.
Herodiani.
Pag. Gr. 8.
Ius heredi-
tarium.*

maiestatem pertinens, non erit difficile: quin potius vix tēporis fatis dabitur ad tam longas narrationes. Vnum dumtaxat cūm dixero, quod solus ex antiquis ostendit, ad huncce illius filium, horum autem parentem trāsibo. Enimvero cæteri omnes qui parem principatum habuerunt, cūm damno reputarent, subditos in omni rerum copia degere, opimas illorum facultates ad regiam transfutare: quasi felicitatis limitem in eo constitutum esse iudicarent, si talentis thesauros coarctarent. Vnde factum est, vt spoliati in lacrymis & inopia vitam exigerent, iis vero qui eripuerant inutilis conderetur opulētia. Princeps autem ille in omnibus præstantissimus, omnino stetit à partibus Demosthenis, & lege ex illius mente accepta, ærarium tutissimum domo possessorum arbitratus est. Etenim nullibi honestiore loco posse conseruari; ac necessitate impensarum ingruente, sufficeret vsus necessarium promulgare: & illico omnia pecuniis redundarent, locupletibus sponte suis vicinis largientibus. Ita voluntario honestæ benignitatis amor accedit: sed quicumque

*Demostheni-
ca lex.*

*De Alexan-
dro idem re-
fertur ab eo-
dem Libanio*

*Chria prima
progymnas.*

Pag. Gr. 9.

cunque adiuncta est necessitas, is beneuole ac benigne obtemperare non solet. Atenim hac animi sententia præditus neque idem quod alij perpeffus est, nec idem præstitit. nam non exiguo tempore subditorum calamitatibus ad libellinam abusus, ab iis quibus confidebat postea cæsus est: verum & alio quouis tempore subditorum beneuolentia stipatus, & munitus erat, & ad extremum animam exhalanti imperium filio tradere liberum ei fuit. Eiusmodi Deo accepti imperij fundamentum ac radix cum iustitia stabilita fuerant, adeo ut minime concuti posset. Hic autem quod appropere detinet, & silentio inuolutum deprecatione & excusatione caret, illud præterire non esse fas mihi videtur. Nam cum plures liberos haberet, animaduertit eum qui diligentior regni custos foret: & cum in quiete manere ipsis iniūxisset, quem aptiorem nouerat, eum ad imperium vocauit: maiorem huic negotio prouidentiam adhibens, quam ut ex æquo liberi à se vocarentur. Igitur suscepta rerum summa ex patris sententia ac nutu di-

*Pietatis &
iustitia co-
iuncta.*

*Constantinus
prouidentia
in diligendo
apriorē ē libe-
ris ad imper-
rium.*

Pag. Gr. 10.

B

uino Homericum votum expleuit: dum omnibus consiliis & actis suis parentem anteuertit: & quod maximi momenti est; quanto magis superabat, tanto maiore illum obseruantia ac reuerentia prosequabatur. Nam filij victoria patris iudicij testimoniū exstitit: non enim existimauit oportere confidentem deliciarum; sed statim à linea & repagulis actualium vigore virtutum eminuit: neque patris labores ad suam commoditatem & segnitiam insumpsit: immò nisi laborum etiam heres videretur; iniquè se acturum arbitrabatur: & nisi quod opus ad ipsum accederet, lucrum non censebat quietem inertem. quinetiam nisi quis iniquè gerentes magistratum, abrogaret, se flagitiorum consortem esse opinabatur. cum hæc apud se diceret, & eiusmodi rationibus ingenitam audaciam firmasset, intuens magnam urbem verbis quidem subditam imperio, reapse verò à dominante vastatam; eundem imperatorem & hostem non tulit; neque tolerabile duxit, se viuente & vidente solem, orbis tetraë verticem sub ty-

Paræmia.

Macrob.

L. S. c. 17.

Vitia sub tyranno diturno abusa regno, à Constant. non feruntur. Seneca ij. de clem. Pa. Gr. 11.

ranni violento dominatu mutilatū, esse
 despectui. verūm statim eodem in quo
 erat statu armis indutis primum pro
 fumma rerum bellum suscepit: suis pe-
 riculis aliorum soluens ærumnas. Quo
 igitur modo ad muros accedens, inui-
 tum exurgere tyrannum coegit, &
 ignauia latitantem necessitate eduxit: at-
 que vt ille congregari non ausus est, sed
 astu & fraude certamen subibat, ex-
 tensa super fluuio fabrica: itaque ma-
 china eos non vexauit aduersus quos
 excogitata fuerat, sed ei qui constru-
 xerat ad exitium suffecit, vt constiterit
 adagij effectus, cū author suis con-
 siliis caperetur. Hæc omnia & plura quæ-
 dam à scriptoribus & poëtis satis olim
 celebrata sunt: neque si valde vellemus
 de eo nunc dicere, tempus permitte-
 ret. Cæterum cū ciuitatem magnam
 nubis imminentis timore liberasset; &
 tandem respirandi occasionem præbuis-
 set, & molesta ac tristia in lata & iu-
 cunda mutasset, à tam generosa actione
 orsus, omnem illam regionem perlu-
 strauit, terram & maria perpurgans, &
 quicquid labefaceret exterminans, &

*Malum con-
 silium auctore
 pessimum.
 Hes.*

Pag. Gr. 12.

vbique salutem restituens : & barbaris quidem bellum inferens , regi autem gentis eiusdem facultates non inuidens: vbi sane duplicis etiam virtutis indicium edidit : neque enim cum pace fruiliceret, bellum expetebat : neque cum bellare opus erat cunctatus est. Sed ita & ad pacem feruandam accuratus fuit, & ad bellum animose ac viriliter se gessit, vt pacta conuenta alter mouerit, belli autem robur ille tulerit. Et ne ququam me extra tempora ferri arbitretur, neque inanem de patre dissertationem instituisse : nam omnibus conspicuum fieri oportuit liberos ab exemplis maximis non defecisse. quotquot enim tenuibus atque obscuris orti, aut parentes præterierunt, aut nulla in re visi sunt deteriores, hos certe non est cur vllus admiratione prosequatur : nullo quippe negotio ad eiusmodi contentionem opus est. at quibus non ignobilia parentum exempla suppetunt, hi si proximè ad illos accedant, vehementer sunt admirandi : quandoquidem ad optimorum imitationem, studium, curam ac diligentiam adhibuerunt. Iam vero

Pag. Gr. 13.

cum ad beatos regum liberos progres-
sum facere instituam, venit mihi in
mentem absurdorum quorundam, quæ
apud poetas quosdam & historicos me-
morantur: idque dum confidero, fabu-
lis quidem & præstigiis exornatos com-
perio, eos qui superioribus sæculis ce-
lebrabantur: Verumtamen minorem
ipsam fabularum licentiam animadu-
uerto veritate quæ in principibus æui
nostri cernitur. Quamobrem qui Cy-
rum extollunt, visum in somnis Astya-
gi occurrisse aiunt, quasi è Mandanes,
quæ Cyri futura mater erat, gremio
pullularet vitis, atque Asiam omnem
occuparet. De Alexandro autem Ma-
cedone, cum puderet scriptores si pa-
tre Philippo satus putaretur, draco-
nem concubuisse fingunt cum Olym-
piade ad exterrendos adolescentulos
isto concubitu excogitato, sed Regum
nostrorum partus nec fabulis nec in-
somnia ad ornatum indiguit. Verum vt
pulcherrima corpora, quæ domi decus
& splendore nacta sunt, non adsciscunt
sibi venustatem foris: ita horum princi-
pum ortus omni sermone externo su-

Cyri natales.

*Mandanes
Cyri matris
somnia.*

*Alexandri
M. origo fab.
Pag. Gr. 14.*

perior, ipse sibi ad maiestatem sufficit. Quod si cui magnum videtur cum faustis ominibus & auspiciis in hanc lucem venisse: & amatores nonnulli huius partem & sortis, hinc confidentes, magni aestimarent, si auditores auguriorum fierent, quibus concurrat regius partus; ne hos quidem quærentes cupidius quod appetunt dimitemus, quin potius desiderium ipsorum explebimus. Nihil tamen ad fabularum expositionem remittam, nec orationem ad obscurum sensum referam: sed quod omnes norunt dicam. Accedet autem utique splendor quidam diluciditati. Etenim semper Augustus & Diuus horum pater operibus attentam manum & mentem habebat: & neque iubare exorto, neque nocte aduentante habuisset quis dicere illum cessauisse, aut ab utroque, aut omnino ab altero. Et tamen ne illud quidem licet reclamare, non quæcunque ageret aut deliberaret, ad regiam virtutem exactè pertinuisse. Quare si de his ita sentire æquum est: non iam nos accuratè & anxie expendere par est, si quod in temporibus, quæ istos principes pro-

*Constantini
M. vigilan-
tia in actis
regis.
Pag. Gr. 15.*

duxerunt, Augurium melius natalibus
 anteuerit : sed prorsus integrum est di-
 cere, quod fieri non potuerit quin his na-
 scentib. prospera faustaque præmōstra-
 ta signa fuerint : siquidē omne deinceps
 tempus bonis auspiciis plenum fuit. Igi-
 tur audacter dico, soluto partu optimo
 & priore & posteriore, aut exercitum
 Rom. ad victoriam exiisse, aut eundem
 exercitum à victoria rediisse; aut Scytharum
 gentem fusam cecidisse; aut Sau-
 romatas succubuisse; aut genus aliud
 Barbaricum non sine muneribus sup-
 plicasse: aut magnum Imp. manu pro-
 pria trophæum erexisse: aut magnam
 pecuniarum vim à regiis erutam, in sub-
 ditos effudisse: aut diuturnā carcerum &
 vinculorum calamitatem imperantis
 benignitate solutam fuisse: atque vt
 semel & vno verbo dicam; aut excogi-
 tata ratio omnem humanam superans
 naturam in mentem principis venie-
 bat; aut quod consultum fuerat ad
 opus reducebatur. Hæc qua nam vite
 in somniis florente potiora non sunt? *Pag. Gr. 16.*
 Quonam auium volatu non firmio-
 ra signa sunt? ecquonam draconis osten-

*Principum
 ortus felices
 exitus se-
 quuti.*

to veriora non sunt, ad fidem faciendam? Simulatque igitur editi sunt, & in dias luminis auras venerunt, digni parentis à quo sati fuerant indole: digni etiam spe communi fuere. Nequaquam existimet quis auditurum se Pelij iuga & Centauri geminum corpus, & educatorem semiferum, ac biformem, & alimentum agreste & ferinum: quod sanè poësis finxit & concessit Thetidis filio, cum non posset nutrimentum apud Peleum efficere æmulatione dignum: sed principes educati sunt vbi etiam nati fuerant, in regia, cuius proforibus ipsis qui Chironis antrum compararet, non saperet. fuxerunt vero mammam non lupæ, vt de quibusdam nonnulli iam canere ausi sunt: verùm eiusmodi vbera quæ Regiis labiis allabi decebat, vt mitem ortum, alimentum lene exciperet. ferebat autem ipsos parens quando animum ad illos conuertebat, non in feræ exuuio, sed felici purpura: quin etiam fortasse & plura & diuiniora ad regiam contulit educationem: quorum plerique nescij atque imperiti sunt, & scientibus enuntiare nefas

Remi & Romuli lupa.

Augustæ educatio principum.

Pag. Gr. 17.

De institutione accurata principum.

fas est, veluti quiddam eorum quæ ar-
cana sunt. Propterea mihi videtur tem-
pus accedendi ad institutionem, vt om-
nes scire possint non fortuito impetu
fortunæ perfectos in virtute euasisse:
sed viam quam multo ante ipsis munie-
rat ac direxerat exercitatio, suscepisse,
Cæterum duplex institutionis forma
regum animos exercuit: Altera quip-
pe ad regni administrationem, quæ tan-
ti momenti est, concinnabantur: altera
vero ad sermonum honorem gratiam-
ve, & oratoriam facultatem fingeban-
tur. Etenim cui alterum quidem suppe-
tit; alterius vero acquisitio desideratur,
in eo claudicare virtutem necesse est,
quacunque parte defuerit. Enimvero
is qui administrandi quidem scientiam
tenet, sed dicendi virtutis arte caret, in-
cultior rex visus, ad principatum mo-
derandum non ineptus est, sed cum
grato lepore nequit interdum verba
accuratè facere: Qui vero maioris ne-
gotij scientiam non acceperit, hic lo-
quacis famam adeptus, ad forensium
sermonum elegantiam regni maiesta-
tem deducit ac deprimit: atque à con-

*Duplex in-
stitutionis
regis forma.*

*Administra-
di ratio cum
dicendi vir-
tute coniun-
genda.*

Pag. Gr. 18.

C

Pag. Gr. 18.

Scientia regia à rege patre liberis tradita.

Affectus patris iuore potentior.

Prima Regia doctrina præcepta.

Pag. Gr. 19.

gruente illi grauitate & magnitudine quàm longissime recedit. Verùm ambo Imp. nostri prædextri vtraque arte, sermonum quidem Romanis conuenientium duces doctorésque præstantissimos æui sui induxerunt: regie scientiæ institutorem non quæsiuerunt, cum proximè haberent eum à quo procreati fuerant, qui non inuidia absconditurus erat doctrinæ opportuna & præcipua. Etenim naturæ vis insita potentior erat morbo, neque imperitia eos qui instituebantur offendere poterat. Nam nemo maiores in documentis regis progressus fecerat. Quare multi his cancellis disciplinam eo ferentem circumscribunt, nimirum in conscendendo in equum, in arcum intendendo, in collimando & iaculis metam contingendo: deinde in ense feriendo, & ad hastilis eiaculationem, idoneam & habilem dextram præbendo: denique aduersus frigora perdurando, atque in caloris æstu numquam animum despondendo. atque hæc certè non leuia sunt ad doctrinam Regiam subsidia & firmamen-

ta: his
minu
rum i
circu
alia p
norab
cum
essent
rens a
iustiti
linqu
dum
domi
princ
rit ill
quan
tum
diè in
potiff
mirat
eos a
uene
trans
ceba
gnit
& a
hac

ta: his autem principibus non hic terminus doctrinæ præscriptus fuit. Verum isthæc quidem exercitamenta quasi circularis institutionis fuere: sed potior alia pars accessit, necnon his longe honorabilior atque augustior. Enimvero cum his exercitiis ac præludiis functi essent, informabat & concinnabat parens animas eorum præceptis morum, iustitia instruens; iniustitiæ nullum relinquens locum, iræ & clementiæ modum ac tempus distinguens; quid dominatus esset declarans; quid regius principatus ostendens: & vt qui quærit illum, hunc amittit. Sed nemo vnquam dicendo assequi posset accuratum illud genus, quo in liberis quotidie instituendis utebatur. Quod autem potissimum in eiusmodi disciplina admiratus sum, id proferam. Nam cum eos ad exordium regni induceret, iuvenes admodum, & à statu priuato transferret, proinde in Regiis actis exercebat: quandoquidem nouerat magnitudinem animi maxime propriam & affinem esse huic muneri, & sine hac virtute multam splendoris iactu-

*Præcepta
moralia &
politica.*

*Tyrannidis
& regni dis-
tinctio.*

Pag. Gr. 20.

Puſillanimitatis arcendæ ratio.

A teneris aſueſcere quantum ſit.

*Gratius.
Ad magnum cum veniſſe opus.*

ram fieri ; porro quòd ex occupationibus cuiuſque , cuiuſmodi extiterint , animi habitus hominibus inferatur , conſtituit , vt honeſtioribus indumentis & ſtudiis ab adoleſcentia adhibitis , indociles puſilli animi euaderent ; ita vt nulli abiecto vilique negotio mentem aduerterent : & quicquid delibarent ad maiestatem ſpectaret . A tenim quidquid opinor tenerioribus animis doctrinæ infuderis , facile imbibitur , ac ſtabilitur , & ſemel fixum manet immotum . neque is qui grauioribus aſuefactus eſt , ſi quæ ſubiret difficultas , quæ importunitatem adferret , percuſſus animum abiiceret : neque , abiecto animo vt ſolitus , cum ad maiora vocatur , mentem rebus exæquat , ſed in antiqui moris finibus perſiſtens , magnitudinis molem excutienti ſimilis effectus , impar eſt oneri ferendo . Hæc certè cum pulchrè expendiſſet , & plane perſpectam penituſque cognitam haberet educationis & inſtitutionis vim , & liberos non in deterioribus maiora ſumere conſtituiſſet : verùm in præſtantiore habitu grauiora diſcere , eos

indumento, quod insigne Regni est, exornat; & præconio promulgat bellicosas nationibus ac Ciuitatibus, quòd ad principatum patris nutu accesserint, & adorare principes oporteat. His ita prius peractis exercitus ipsis comparat, & commeatum, & aures atque oculos, vbiquè locorum imitamentum ad exemplar conseruans: & appellationem tribuit priore quidem meliorem, sed secundam à se: etenim quidam est, vt aliquis dixerit, status etiam & gradus in regno perfectior. atque hoc iure merito sic fecit: neque enim inter priuatos manere permisit, nec statim ad summum fastigium protexit; priuatæ quidem fortis conditionem abiectam veritus, augustæ vero excessum. Nam siue inter priuatos degentes ita instituere aggressus fuisset, minus sane alacriter disciplinam percepissent, honore non adepto: siue confestim ab initio ad cacumen & apicem potestatis extulisset, segnius ad exercitamenta animum appulissent, omne iam punctum consecuti. Imperator ergo decorum ipsis impertitus

*Indumenta
& officia
Regia.
Pag. Gr. 21.
Præconium
& adoratio
Cæsarum.*

*Pag. Gr. 22.
Modus hono-
ris ad prin-
ces recte in-
stituendos
decorus.*

modulum, qui studij & diligentiae amorem cum prudentia exhibiturus erat, aliud quiddam maius adiecit. Non enim repente euestigio aliorum cum copiis emisit procul ab aspectu suo sedes illis continuo assignans: sed continendo inspicere voluit quae agerent: ad eorum normam qui optimi Gubernatricis artis doctores sunt; hi recens arte imbutis cum clauum tradiderunt, ipsi in puppe assident, ut si ratione & iudicio illi scapham regant, congratulentur: sin autem aliquid aliter quam par est accideret, extemplo opem ferrent. itaque cum ea quae fiebant, conuersationis cum ipso fructum percipisse viderentur: quemadmodum aquila ad volandum pullos exercens: sic Imperator liberos cum copiis emisit, hunc Orientali plagam, illum Occidentali praepositum: idque ob tria quaedam maxima praestitit. Primum si quidem barbaros utrobique sedes constitutas habentes metu Praefectorum ad necessitatem coerceri volebat. Quare securitatem omnibus se comparaturum existimabat, si limites imperij muniret.

Artis gubernandi doctorum prudentia.

Imp. aquilam imitatur.

Diuisi liberis Imperij tres causa grauis.

Deinde non benè se rem habere arbitrabatur si liberi in media securitate degentes, à studiis belli securi essent: verum par esse vt aliqua cura agerentur. Tertio loco fuit, quod maximi momenti est. Quippe nouerat se per secessum accuratiorem accepturum probationem. Etenim quæcumque dum conuersarentur cum illo gerebantur, ea nequaquam censebat esse iudicij, mentisque temperatè modestèque agentium, sed potius necessitatis qua conuersari secum adigebantur. Verum si per se, iurisque & arbitrij sui facti, & libertate à seiunctione comparata, pari obseruatione officij & status sui vterentur: tum demum vtique naturæ assignandam esse temperantiam putabat, ac fore vt meliores apparerent adagio quod pudorem oculis præscribere ac definire vult. Quamobrè Constantinus his rationibus inductus liberos emisit ac delegauit: hi autem patris quidem desiderio manere expetebant, sed quia refragari ac reclamare non audebant, quo pergendum erat prope-
rabant. Cùm vero ad regiones deman-

*Pag. Gr. 23.**Principum secessus.**Pudor in oculis. pro-verb.*

Pag. Gr. 24.

datas peruenissent, omni voto melio-
 rem experientiam præbuere; ac natio-
 nibus quæ ipsos exceperant vice pa-
 rentum visi sunt: & venerabiliorem
 vbique eum à quo missi fuerant osten-
 derunt; vsu & exercitiis quæ iam didi-
 cerant confirmarunt: cætera adiece-
 runt experientia parata, cùm ætatis ra-
 tionē inter pueros adhuc censerentur,
 sed sagacitate & mentis acie cum senio-
 ribus contenderent: quouis melius
 quid factu opus esset inuenientes: ni-
 hil autem prorsus eorum quæ sene-
 rant ad opus adhibentes priusquam
 cum parente communicassent: suo-
 rum quidem consiliorum arbitrum &
 iudicem illum constituentes; illius au-
 tem decretorum ministros se præben-
 tes: cùm autoritatis multum sibi com-
 parassent, minimè tamen abuti ea vel-
 lent: ac libidines quidem temperantia
 vincerent: corpora autem exercitiis ro-
 borarent: quando quidem non ob se
 ipsos potius quàm ob mores iactandi
 occasionem patri darent. Et cum mul-
 ta longèque patente Continente à pa-
 rente diuiderentur, omnibus autem quæ
 agerent

agere
 hilom
 tui er
 cōm
 fuerā
 rat. E
 rum
 cong
 ria r
 uicer
 dem
 tiner
 lecti
 mata
 regn
 nu
 huic
 dem
 re :
 nor
 quor
 iudic
 Nar
 pare
 sus l
 eum
 igit

agerentur patrem adesse arbitrant es, nihilominus hæc vulgo speculanti, ornatiui erant iis qui præstitissent: sed re vera cõmunis fuit gloria eorũ à quib. perfecta fuerãt, & eius qui iudicio suo confirmarat. Enimuero principes tantorum operum celebritate exornantur: ei vero qui congruenter elegit, recti iudicij gloria relicta est. ac per se vtrosque inuicem celebrari vsuuenit; liberos quidem ab Imp. maximo suffragium obtinentes; Regem vero, eorum qui delecti fuerant virtute, suffragatione firmata. Quocirca semper equidem huius regni gubernaculum in Numinis manu positum esse existimaui. Atque huic quidem rei argumentum & fidem multa vndequaque affluẽtia dedere: quinetiam si aliud nihil esset opinor quod hanc sententiam confirmaret, quod cogito & habeo dicere, ad idem iudicium omnino deducturum arbitror. Nam cùm visum esset numini, horum parens orbem terrarum moderatus rursus hinc migravit, vt cum eo qui huc eum miserat, semper esset. Cùm tantus igitur casus humanitus accidisset, Im-

Pag. Gr. 25.

*Constantini
Imp. 313.*

D

perij status non est agitated; nec eius virtutis que heredes quidquam eorum quæ euenerant commutauit, sed Regnum in eodem planè statu permansit : & permansit non sine ullo negotio ; neque ita ut successores manibus non uterentur , ut quæ data fuerant , firmiter tenerent. vtraque de causa imperatoribus maxime gratulor , & quòd imperium à patre acceperint , & quòd seditione exorta , superiores facti fuerint. Hic enim, sicubi aliàs , iustitiæ & fortitudinis acta conuenere . etenim siue suffragio ab ipso parente non accepto , per se ipsos imperium comparauissent , animi quidem roboris possessio indicium fuisset; sed iuris pars & ratio non accessisset iis quæ agebatur: siue illo impertiente, nihil insuper accidisset difficultatis, sed per multam quietem concessis frui licuisset. hoc iustè rerum potiri fuisset , virtutis vero gloria iuris rationibus adiuncta non esset. at enim à volente accepisse , iustitiæ est : verum periculis præstantiores euasisse, summæ fortitudinis signum extitit. Integrum est igitur considerare volenti , an exiguis de bonis

Adag.

Pag. Gr. 26.

*Iustitia &
fortitudinis
opera.*

*Virtutis &
iuris indicia.*

Dei curam deprædicem : an ipsa negotiorum magnitudo excellens sic sentire persuadeat. Quis igitur Regnum hoc præstantius ostenderet? quod à maioribus quidem acquisitum; à patre auctum, ab iis vero qui nunc imperio potiuntur firmatum & stabilitum est. Ecquisnam optimos quorum memoria celebratur, his cõponere tentans, non patefaciat se rerum naturæ & mēsurę imperitum esse? Et Xerxem quidem finamus, si videtur, qui stultitia in maximas calamitates incidit; & Cambysem qui in versaniam prouolutus est, omittamus : sed Darium, si cui placet, comparando expendamus : & Cyrum illum, cuius admiratione omnes propemodum capti sunt. atque hic quidem Cyrus simul atque in lucem editus est, morti est addictus, idque à propinquis genere: & nisi coniugis bubulci casus infantulum seruasset, Cyrus nusquam locorum fuisset, adultus autem & vir factus deuictis Persis, inuasit Medos; atque Auum profligauit : quorum illud specimen auaritiæ, hoc argumentum impietatis non leue fuit. Enimuero im-

Reg. Gr. 27.

Cyri comparatio cum Imperatorib.

D ij

*Darius.**Pag. Gr. 28.**Imp. Alex.
andro ma-
iores.*

perium nihil ad se attinens, eripere, auidæ diræque cupidinis est: cædem vero in aliquo suorum patrare, haudquaquam pium est. Dario autem equifonis ars, & equus in amore infelix, & hinnitus compositò excitatus, regnum compararunt. Nostri vero reges statim atque in lucem editi sunt, sub omnium votis communibus educati sunt, deinde euocati imperium acceperunt: non exclusi vim fecerunt. Itaque nonnullos opinor oprare in hoc sermone Alexandrum intueri à regibus superatum: nihil autem arduum est eiusmodi victoria potiri. Imprimis enim proavorum dignitate Alexandrum superant. Nam ubi Amyntas æqualem aut parem habuit splendorem, homo tributarius; aut Philippus vrbes suffurans? at in his maiorum virtutes sublimem cœli feriunt verticem. præterea Alexander nulla re parta, qua contentum esse æquum esset, affectabat & aggrediebatur amplius quiddam, & additamentum idem iam partis faciebat: & quòd nihil ab initio tenuisset admirabili confessione concedebat: adeo ut tempus fue-

rit cùm Alexander clarus non esset. At Reges nostri à magnitudine primam originem duxerunt, & maiestatem ad extremum vsque conseruarunt. Ad hæc Alexandro quidem aucto, dilatatis imperij pomœriis, non defuerunt qui dicerent se iniuria affici. Etenim aliena surripiendo incrementum parabat. Verùm hi & omnium maximi simul sunt, & aliorum terras non vastant. Nam tanta à maioribus accepta ditione, quantam æquum fuit, nullo plane ipsi ad ditamento indigent. Cum igitur Alexander, & Darius, & Cyrus inferiores existimatione de ipsis concepta videantur, quando cum nostris principibus componuntur; vbinam ceterorum regum recensum statuemus, postquam in hos intuiti sumus. Oratio vtique paulatim vltèrius progressa videtur, vt iam ad actiones ipsas accedere festinet, quæ cum periculis peractæ fuerunt. equidem maius video periculum dicentibus incumbere, quàm iis qui in acie instructa decertarent. adeò non leuius est opus de maximis rebus aliquid dicere, quàm recte

Alexandri iniust.

Pag. Gr. 29.

Principum iniustitia.

Oratoris minus arduum.

D iij

LIBRO
DEL DR.
L. MARCO

*Libanii pro-
positum in
hoc sermone.*

Pag. Gr. 30.

*Historiam
scribentis of-
ficii, & elo-
gium seu pa-
negyricam
orationem
habentis.*

*Votum Ho-
mericum.
Iliad. 2.*

& prospere eas gerere. In tantum por-
ro æquum est rem dicendo exprime-
re. Nam mens nobis nunc est, non
historiam conscribere omnia comple-
ctentem; nec tenuem enarrationem in-
stituere, quæ nihil præter se ipsam ex-
tra relinquat: sed bonam existimatio-
nem orbis terrarum seruatoribus con-
ciliare. Est autem eius qui historiam
componit, munus, per omnia deinceps
quæ patrata sunt percurrere: eius au-
tem qui laudare aggreditur, nullum ge-
nus commendationis prætermittere,
non tamen singula vsquequaque per-
sequi. Quod utique de educatione &
institutione egimus, vtriusque mentio-
ne facta, non tamen sigillatim cuncto-
rum ad vtrumque pertinentium: ea-
dem ratione & via in bellicis actis
enarrandis vtendum est. Quocirca si
votum hîc nuncupare liceret, decem ora-
mihi iuxta Homerum adesse non ex-
peterem: sed duas linguas concedi
mihi à numine pro alia quauis re opta-
rem, vt quemadmodum in aliis conti-
nua serie laudatorius sermo procedebat:
sic etiam in his operibus bellicis quod

par & congruum est planè obseruare-
 mus. Verùm quia hoc optare quidem
 facile est, accipere vero & assequi nefas
 est: Regum ætatem pro consequenti se-
 rie sermo adhibeat: & oratione exornatis
 pro eo ac fieri poterit rebus in Perfide
 gestis à natu maiore: inde ad Occi-
 duam partem recedat, vbi variis & ma-
 ximis negotiis incurret. Verum necesse
 est pauca quædam de Augustissimo ho-
 rum Imp. patre præmittere. atque opi-
 nore quidem hanc partem non minora
 collaturam ad elogium propositū, quàm
 vniuersa quæ reliqua sunt. Enimvero
 ille omnium consensu omnes qui ante
 ipsum fuerunt principes, cunctis quæ ad
 virtutem tendunt præterit. Etenim
 cùm multa ab illo bella excitata fuissent,
 hæc aduersus eiusdem gentis viros, alia
 aduersus barbaros, nullum est quod non
 ex animi sententia gestum composue-
 rit, neque quod eum suscepisse pœni-
 tuerit: neque quod absque spoliis con-
 fecerit: verùm tanquam si pactum &
 syngrapham cum fortuna pro victoria
 perpetua transegisset, ita confusus arma
 deponebat, & exitum spei consentaneum

*Propositiore-
 liqua partis
 orationis.*

Pag. Græc.

De Constantino iterum.

Pag. Cr. 32.

referebat. Enimuero in illum tanquam in omnibus præstantissimum, & vincere consuetum; atque in bellicis rebus exercitatum, Persica gens manus rebelles intulit: & si quis expendat peritè & accuratè, antiquius huius belli principium reperiet quàm illius translatio fuerit. adeò vt aduersus illum quidem motum fuerit, sed belli effectus in filium desierit. Quorsum vero hoc refero? & quid inde inducere volò? videlicet, si illo superstite quieti fuere, & postquam vitã cum morte cõmutauit, cum armis irruerunt, non tam sibi confidere visi sunt, quàm successorem illius contemnere. Nam si vitam illius quieti suæ limitem constituissent; cuncti hoc probassent. Verùm quia visum ipsis fuerat periclitari apud illum ipsum; perspicuum est eos viribus confidentes ad bellum accessisse: sed non arbitratos vna cum eo sublatum esse metum. Quocirca quæ Persas induxerunt vt se coniiicerent in tanta pericula, enarrare constitui. Enimuero ne consentaneum quidem statim hoc videtur ei qui audiuit eos qui superioribus annis contenti

tenti erant si quis ipsis negotium non
 faceretur, illos inquam cum quiete frui
 liceret, bellum suscipere voluisse. hoc
 igitur volo compendiosius dicere, vt
 omnibus manifestum sit eosdem ad
 bellum impulsos leui de causa nequa-
 quam fuisse. quod à Persis fiebat, pax
 non erat, sed dilatio belli: neque eo
 animo quietem expetebant, vt bellum
 non gererent: sed vt pro dignitate bel-
 larent: ideò otium amabant, neque
 periclitari vsquequaque fugiebant: ve-
 rum aduersus periculorum magnitudi-
 nem se comparabant: miscebant dun-
 taxat aliquo modo pacem bello, paci-
 fico quidem pretextu obiecto; sed
 sententia belligeratium adhibita. Nam
 cum superioribus temporibus impari-
 ti deprehensi ictique fuissent: gene-
 rositate animorum suorum non culpa-
 ta; verum omissioni quæ facta fuerat in
 apparatu causa tributa, pacem ad com-
 parandum bellum pepegerunt; ac dein-
 cept legationibus & muneribus fœde-
 ra pretextere non destiterunt, denique
 omnia ad illam mentem constituentem,
 res suas ita componebant, vt omni pacto

*Pax fita à
 Persis ad di-
 lationē belli.
 Pa.G.33.*

*Persarum fi-
 ctiones.*

*Pers. legatio-
 nes & mu-
 nera ad fœ-
 dera.*

E

Tactica Perf.
pag. Gr. 34

Darij & Xerxis apparatus decennialis.

Regis Perf.
40. ann.

Vacatio militiæ nulli ætati concessa.

apparatum copiarum accurarent: equitatum, pedites, clypeatos, arcigeros; funditores: quæ ab antiquo instituta fuere exactè expendentes: ea vero quorum peritiam non habebant ab aliis, atque à domesticis non absistentes moribus: verùm iis quæ aderant præparationem admirabiliorem adiungentes. porrò cùm Rex audiret proavos suos Darium & Xerxem annis decem dimensos fuisse apparatus aduersus Græcos; illis condemnatis quòd exiliter ac fegniter aggrederebantur, ipse in quattuor annorum decadas producere tempus voluit: in tanto temporis interuallo vis ingens pecuniarum cogeatur; multitudo quoque corporum congregabatur: item armorum robur fabricabatur: etiam elephantorum multitudo, non ad spectaculum tantùm, sed ad futuri temporis vsum. Ceterùm omnibus iniungebat, vt aliis omnibus dimissis bellica studia exercerent; ac ne senes quidem ab armis discederent, atque adolescentuli militiæ nomen darent: agricultione vero mulieribus tradita, ipsi cum armis consilium instituerent.

Quod autem propemodum præterit
 multis antecellens, par est in medium
 collocare. Enimvero hic Persarum
 Rex, partim terram suam laudabat, par-
 tim carpebat: nam quòd ad corpo-
 rum feracitatem, cedere cuiquam alij
 non censebat: verùm accusabat, quòd
 corporum virtutem non armaret, fer-
 ri fodinis domi patefactis. In genere ve-
 ro se hominibus imperare autumabat;
 sed vires suas claudicare instrumento-
 rum inopia. Itaque dum hæc dispice-
 ret & ægrè ferret, quàm diutissimè
 confedit. ac tandem visum ipsi est, do-
 losum se iter & obscurum esse ingres-
 sum: quare adornata legatione, & adu-
 latione adhibita prout consueuerat: at-
 que adoratione facta per legatos, ferri
 copiam immensam poscebat, prætextu
 quidem, vt quòd occurreret Genti alteri
 Barbarorum quæ vicina erat: sed reuera
 hoc dono aduersus eos qui concesser-
 ant vti constituerat. Imperator vero
 certiore veriorè que causam non
 ignorabat. Etenim accipientis natu-
 ra suspicionem excitabat. Quum igitur
 plane cognitum perspectumque habe-

*Rex Pers.
 patria amas.
 Pa.G.35.*

*Persis ferri
 fodinis caret.*

*Adoratio
 Imp.*

Pa. G. 36.

*Claritas ho-
stium victo-
res illustrat.*

ret quò hostis ars dolosa tenderet, cum liberum sibi esset negare, alacriter largitus est: tametsi omnè quod euenturum erat animi oculis cerneret, perinde ac si perfectum iam esset. Sed filio hostes relinquere [prætextu] inermes erubescibat: cum vellet omnem ipsis exculationem esse præreptam: & hostes accurate communisset, ut omnium rerum copia florentes, præcipientes ruerent. nam deuictorum hostium claritas ad eorum qui vicerunt nominis splendorem confert. Imperator igitur hac animi magnitudine & spe paratus ad largiendum fuit, quasi ostendere vellet, quando chalybis ac ferri fodinæ exhaurirentur, non propterea fore ut meliores viderentur esse iis quibus in aduersa acie oppositi deteriores erant. Regi autem Persarum aptus & commodus hinc apparatus extitit, tum eorum quæ domi suppetebant: tum eorum quæ foris acquisita: tum eorum quæ sunt in propatulo cunctis obuia: tum eorum quæ cum usu minora non erant, corollarij vice accesserant; iaculorum cuspides & secures & hastæ

& enses, & instrumentum omne bellicum, in materia mercatu fabricabantur. Porro perscrutatus omnia, & nulla re in expensa relictâ equestres copias inuulnerabiles (vt sic loquar) comparare constituit. Non enim armaturam definiebat galea & lorica, & ocreis prisco more: neque ita eam præscribebat, quatenus fronti & pectoribus equinis æs præponeretur: verum eo pacto vt eques à capite ad imos pedes armis munitus esset, equus vero à ceruice ad extremas vngulas ephippiis ac munimentis contactus esset; adeo vt foli oculi paterent ad eorum quæ fierent intuitum, & partes quæ ad respirationem datæ sunt, ne suffocarentur. Diceres his magis arcorum hominum appellationem conuenire, quàm iis qui apud Herodotum memorantur, militibus. oportuit quippe hos equo vehi qui pro frano voci obtemperaret: & hastam gerere (vtriusque manus opus) imprudenter ac temere in hostes irruendo, ad agendum tantum animum appellentes, ferri vero munitione corporibus vallatis. Itaque cum omnia com-

*Cat. fracto-
rum equitum
arma.*

Pa. G. 37.

*Homines arcus
Herodot. lib. 2*

Equi laua.

parata fuissent, & copiæ pulchrè omnibus instructæ essent, non amplius continere se potuit: verùm exercitus multitudinem intuens, & armorum instructionis vim infractam animaduertens, atque apparatus amplitudinem, & exercitiorum tempus; tum spe melioris fortunæ animo concepta, legationem mittit, quæ de limitibus controuersiam moueret, vt si quidem de regione cederemus, nullo labore victor euaderet: quòd si minime cederemus, hanc belli occasionem proponeret. Simulatque magnus Imperator hoc audiit, virum odio prosequutus, ob arrogantiam, se dixit ipsi responsa velle dare; & dictum res ipsa sequuta est. Vt vero primùm insurrexit, cuncta statim commouebantur: & repente itineri se accinxit: postquam ad hanc urbem accessit, vidit Numen multis illum trôphæis inscriptum fuisse: opus autem esse, vt is è liberis, qui aduersus Persas commissus fuerat, victoriis barbaricis illustraretur: atque ita decretum est. Hunc quidem accersit ad se Deus, alteri munus adiunxit nouum,

*Legatio de
limitib.*

P. A. G. 38.

Igitur vt euentus Persas euexit ad audaciam : vtque iam se vrbes tenere autumarent , coniectura assequi expeditum est. His vero custos relictus erat, longe præstantior iuxta Homerum, aut quod verius est , nulla in re secundus. Illo quidem certè tempore maximarum rerum duarum necessitas incidit. Nam hinc patris auertebat sepultura : inde Persicæ irruptionis fremitus : proinde aut hostibus occurrendo parentaliorum sanctitatem negligere oportuit : aut exequiarum pietati inseruendo , hostibus imperium patefacere. Quid ergo fecit ? non magis compendij , quàm sanctæ religionis curam habuit : quin potius ei vtrumque bonum præclare agendo obtigit : vt quod obiter tantum & propter aliud agendum fuerat, nullo vilius opere serio fuerit. Enimuerò ad sepulturam & parentalia expeditus ipse properauit. Persas autem formido continuit domi , qua siue è cælo percussi fuerint ; siue quod nihil de recessu resciuissent, sed se Regis dextra potituros arbitrarentur : vtrumque pariter ad elogium sufficit. Nam illud exequiarum

*Custos urb.
Homericus.*

*Imp. pietas
& prudentia.*

Pag. Gr. 39.

*Constantini
Imp. exequia.*

*Persarū pa-
mor Paucitas.*

munus signū amātis Deum exhibet: hoc autem miræ sedulitatis ac diligentiae pro Imperij salute argumento est: tametsi absentiae opportuna hostes latuerint. quicquid sit aliis peractis, & cum fratre in omnibus admiratione digno congressus, atque hostes à Deo percussos audiens collem deseruisse: non id certè ei vsuuenit quod vulgo dicitur: neque quòd euenturum sponte speraret, quod in animo habebat, residuum temporis nihil pensi habuit, rebusve ludicris impendit: quin eiusmodi temporum articulos, operibus, non spe indigere arbitratus: eundem rursus cursum persequutus est, vt iustum curriculi spatium compleret: perinde ac si reuera in stadio continenter sursum deorsum percurreret: sed non quasi magnam orbis terrarum partem peragraret. porò profectionem festinatam aliud in armis iter suscepit: & finibus Persarum institit, dexteram cruentare expetens: & qui furorem sustineret, nemo fuit, sed qui belli autores erant, in fuga bellum distraxerunt, non quòd è conflictu in metum inciderent: verum quòd præ
formidine

*Stadij bellici
cursum.*

Pa. G. 40.

formidine congressum non sustinebant, neque fuga manuum vi excitata, sed rumore ad eam arripiendam sufficiente. illud autem potissimum quis admiraretur: neque enim residentiam neque recessum perpetuum censuit faciendum esse, sed hiberna stativa in maxima vrbe constituens, ea quæ speciosior visa fuerat; in armis quoque ipse enituit, eo usque Persidi imminens, quò ferebat animus. nam omnino incumbere negotiis quæ ibi erant, abiectum quiddam esse censebat: sed non plane discedere, ignavia tribuebat. quapropter diuiso tempore, vtrum militiæ, alterum consilio impendebat. summa vero consilij fuit, non quomodo tenere oporteret quod patebat: sed qui persuadendū esset visum esse. etenim in tantum expectationes ipsis variabāt, vt quod facturos alios sperabāt, bellū excitarent. hæc ipsa dum paterentur, ab iis qui impressionem faciebāt inuoluebantur. ac prius quidem tempus ita se habebat: atque illis quidem inuadere & irrumpere moris fuit: nobis autem propriam inuadentium regionem deferere necesse erat. Iraque vicinas illis

*Tempus belli
& consilij.*

Pag. Gr. 41.

F

*Syrorum &
Persarū mo-
res mutati.*

urbes tēpore quidem antiquissimas cō-
perias, sed pauimēti structura recentissi-
mas. quas enim illi incendio vastantes
abiere, has instaurare reuertentes oportuit.
Nunc autem ita negotium in contrarium
recidit. quare Syri quidem non munitas
urbes multi habitare postulant. Persis
vero signum esse victoriæ vsuuenit,
si abditi latuerint, & nullus arbitretur
neque ignorare me furta, quibus etiam
nunc vsi sunt: neque quod etiam eiicere
quendam militem ex inconspicuo valuerint:
neque quod pacta ad inducias inuenerint,
incuriā propter iurisiurandi sacramentum
ad auaritiam abusi fuerint: neque
rursus perspectam habuisse harum rerum
cognitionem, spontaneum vero supersilire:
nam tantum abest ut hisce rebus erubescam,
ut si nihil horum extitisset, nunc iure
merito pudore suffusus mihi viderer.
Etenim qui nihil habet quod dicat de
victis, cuius olim meminisse iuuat, hic
eorum etiam qui vicerunt laudem furripuit.
Nam quemadmodum ludis gymnics, postea
quam fors multo inferiorem exutum ad cer-

Pag. G. 42.

tandum cum præstantissimo composuerit, victoria ad fortiorem accedit: verùm plausus à spectatoribus coronam non sequitur; sic etiã in hostibus, eorum qui victi sunt nequitia, illorum eos qui vicerunt gloriæ officit. fateor sane Persas subtiles admodum esse, & ad furandum ac decipiendum, nec promptos ad celeriter despondendum animum, & multa facillimè periurio surripere solitos. veruntamen qui tot ad bellum vias repererunt, non sustinuerunt rectis oculis galeam regis ex aduerso intueri. argumentum vero maximum vtriusque horum est: quòd si audirent aduentantem, protinus omnino euanescebant: & cùm absentia sensum haberent, adoriebantur oppositos in acie aduersa; atque ex priore fuga formidinem confitebantur: & secunda irruptione artem fraudemque indicabant: itaque bellicam sibi experientiam compararunt. at simulatq; Rex appareret, experientia memoria præ metu excidebat. quod autem non temere, sed prudenter & sagaciter hoc pacto occasionibus vterentur, experientia docuit. igitur

Pag. G. 43.

F ij

tur qui non potuerant se ipsos quam primum occulere, non ante visi sunt à Rege, quàm irretiti ad nos perducti fuerint: non quod hi dedidissent se ipsos, alij certantes capti essent: sed prorsus omnes vna conformatione perculsi sunt, manibus ad supplicationem protensis. denique vrbis non abiectissimæ apud Persas complementum primo clamore (vt aues aut feræ reti conclusæ) cum omnibus ædibus familiisque translatum est: execratum quidem iis qui belli semen coniecerant: deplorans vero patriæ solitudinem ac vastitatem; quod tamē non desperauerat vsquequaque spem meliorem, ob eius qui vice- rat clementiam; & opinione falsi non sunt. Iam vero dico consilium quod electionē sequutum est fuisse multo melius optione me certe iudice. non enim acceptum interfecit, veluti Corcyræi habitatores Corinthiorum: neque sane præmia belli reddidit, sicut Philippus Olynthiorum captiuos. sed ipsi in mentem venit vt pro columna ac trophæo vteretur iis quos selegerat: eosque mox in Thraciam deductos iis in sedibus col-

Thucyd. l. i.

Pag. G. 44.

locavit: vt indices essent etiam posteris eiusmodi casus, atque his derogare fidem nefas; non enim actionem quæ tempore in tenues auras euauerit, nar-ramus; antiquitate ad mendacium concertante. Verùm opinor omnes in oculis adhuc ferre hesternam & pridianam captiuorum pompã; hoc est quod victoria præclarius esse contendo, ac duce dignius: si quidem ciuitates sæpe multi præbuerunt: sed non multis contigit ea quæ expugnationem secuta sunt, vt par erat, disponere. Videamus enim quæ hoc vno facto comprehendit: primum quidem regionem iucultam agrestemque in Thracia mirum in modum excoluit, exhibitis qui exculturi essent; deinde rectè factorum memoriam in omne tempus transmisit; cùm generum successione obliuionem non permiserit, aduersus ea quæ facta erant præualere. Tertium quoque benignitatis & magnitudinis animi signum edidit: cùm lacrymis quidem ad misericordiam impelleretur: animum vero in mutatione fortunæ colligeret. præterea nos sedibus disiunctissimos &

*Lisius Lt.**Exaggeratio
Clementia ac
prudens
Imp.**Thracia cul-
tura.**Pag. G. 46.*

ab hostium regione remotissimos, audito solo eorum quæ facta erant nuncio fruentes, non despexit; sed oculatos testes cunctorum constitutos multa iucunditate nouâq; spe compleuit, ob recte feliciterque acta gauisos; & ex iis quæ peracta erant futurum colligentes. Iam verò si aliquid eorum quæ mihi grata & iucunda sunt dicere opus est, exiguo tempore poenas exegit de Græcis ex Eubœa raptis, pro familiis Eretriorum, his ex illorum manu ereptis. Erat igitur hic quoque modus alteri sufficiens: & parùm aberat ab honesto benignitatis studio, quamuis nihil super seniore addi integrum esset. nam eum qui nihil præter ius & fas facere instituerat, & qui ne minimum quidem iacturæ fecerat; interim dum vsque adeo diuisus à negotiis erat; & qui hostes perterrebat, cùm aduenire iis nunciatum esset: iisdemque fiduciam præbebat, si recessus opportunitas instaret: eum denique qui partim vrbes coloniis excitabat, partim conditas incolis instruebat: quî, inquã, asserere quis posset eum non perpetuo & vsquequaque

Imperat. virtutis splendor.

Pag. G. 45.

decorum attigisse: duntaxat volenti am-
bigere, fas nō est dicere. sed hæc potiora
omissa sunt, tum vltimum prælium, tum
quædã alia, quæ summæ prudentiæ indi-
ciū dant. licet autē hoc fermè pacto con-
siderare. Scimus hoc omnes, hanc regni
partem duas barbarorum nationes coer-
cere: siquidem hinc Scythæ, supra Istrum
fusi sunt: inde ingens Persarum multi-
tudo tumultuatur. ex his ergo, alij qui-
dem audaci ac feroci animo nihil per-
agunt: alij autem non moueri adhuc vn-
quam cœpere. Quis igitur tam segnis
aut hebes est, qui non libentissime an-
quirat rei adeò incredibilis naturam? ec-
quid tandem sit quod Scythas cedis au-
dissimos & Marti consecratos, atque
infortunium quietem esse decernentes,
pacem quidem amare persuaferit, &
arma deponeret ac Regem nostrum
eodem in honore & pretio habere, ac
si princeps ipsorum esset: tamenetsi ab
Istro plurimum distaret, & copias suas
in alios populos cōparasset? ecquænam
igitur tanti negotij causa? Nempè quòd
cum rex fortitudinem & prudentiam ex
æquo cōparasset, hæc partim recto con-

*Prudentia
Imp. specimē*

*Scythæ supra
Istrum.*

Page. 47.

*Votum, ne
Ister glacie
concretus
esset.*

*Miraculis
proxima.*

Pag. G. 48.

filio ditioni subiecta sunt : partim necessitate accesserunt. hoc probe nouerit quis si cum securitate à Scythis, quæ nunc adest, priores excursionses contulerit, quas ex aduerso intueri non licebat : sed vnus voti compotibus seruari integrum fuit. hoc autem erat optare ne rigida & solida glacie Ister cresceret, vt eum tranare fas esset. equis amplius quietis stabilitatem admiraretur, postquam auxiliij alacritatem audierit? adeo nihil est quod non cum admiratione procedat ! sed prius semper secundo absconditur. Nam quod auditu quidē iucūdiſſimum est, opere vero à nullo dum antehac factum erat, imo quod aliis ne in mentem quidem venerat, aliis autem nec fieri posse existimabatur: cui si omnia omnium opposueris, nihil par inueneris : hoc & deliberatum, & non desperatum, & perfectū est. olim Scythicus exercitus egressus erat ad conueniendū cum Romanorum manu, & potentia Persarum obſistendum : atque ad illorum imperium inconcussum conseruandum : illorum vero dominatum præpotentem soluendum:

dum, & aliquid adhuc majus est : non enim tantum perfunctorio more expeditionem eduxerant : neque visi fuerat vrgēte necessitate spontanea cedere malitia : neque barbari barbaros aduentantes contuiti ipso conspectu sententia mutata statim recesserant, quemadmodum Thessali : sed tanquam pro regione sua certantes, alacritate operum ab iis qui vocauerant nulla in re discrepabant. Atque hæc quidem facinora minimè tribuenda sunt illorum ingeniis, sed prudentiæ Regis, qui fideles ex infidis reddidit, & morigeros ex refractariis : itēque stabiles ex versipellis, denique ex hostibus socios. porro vno eodēque consilio & aduersus Persas additamentum comparauit, & non exiguam portionem Scythiæ vastauit, atque appellatione copulatos, sententiis inimicauit. adeò vt mihi quidem facile non sit iudicare, vtrum ob virtutem, an ob consilij sapientiam rex magis admirandus fuerit. Huic vero orationi fidem illud etiam adiungit. Nam tanto bello à Rege confecto, intus seditio ex inopinato est excitata, ac non

*Prudentia
reg. effectus.*

Pàg. 49.

G

*Seditio mor-
be max.*

*Morborum
excessus me-
dicis utiles.*

*Temporum
difficultates
Regib. pro-
sunt.*

*Æaci iustitia
de qua autor
in Encom.
Iust. Tom. I.
Pag. G. 50.*

*Bonorum gu-
bernatorum
munus.*

Pli. ep. 36. l. 9.

leuis tumultus, maximam urbium, quæ
illie sunt, occupavit, & ab omnium
maxima secundam: & tamen hoc qui
per se utcumque spectat, infortunium
censebit: è cui porro licet idone expen-
dere, is summæ felicitati id quod euenit
attributat. nam quemadmodum me-
dicorum optimis, morborum excessus
conducunt; cum hi efficiant ut artem
ostendant & probent: ita etiam regibus
difficultates opportunitatum adferunt
lucrum, si futurum est ut bono illorum
consilio in melius desinant. quando-
quidem Æaco etiam nihil obstitisset quo-
minus maximum iustitiæ testimonium
præceptum esset: nisi aërum intempe-
ries, Græcis ad eius opera ut edum reda-
ctis, ansam præbuisset, ut qualis nã esset
indicaret. Equidẽ regi gratulor ob istud
corollarium, quòd probos gubernato-
res imitari voluerit, qui naue multis vn-
dequaque flatibus exagitata, prævalent
tamen omnibus, & artem procellis præ-
stantiorem exhibent: & Rex in medio
belli constitutus & seditionis, atque
negotiorum multitudine circumdatus
& obsessus, animo perturbatus non

fuit Decumana illa tempestate : verum ita suffecit vtrique, perinde ac si in pingui otio vtrobiq̄ue versaretur. Hic quid primum? quid vltimum dicendum; aut cuius meminendum, quidve omit- tendum? vtrum quomodo comigraue- rit à Perside, despectis illis, vtpote nul- quam apparituris? ane itineris celeri- tas narranda, qua Lacedæmonios ante- uertit cursu: vel hyemis excessus, aut imbrium cum niue decidentium impe- tus, aut denique pluuiarum continuatio, quæ omnia, quasi adamantinus quidam deridebat? An vt prius quam vilis esset extinxit furorem seditiosorum? Vtrum vt fretum transnauigarit, tanquam di- uina nube obuolutus? an vt eos qui in reatu & sordibus erant persequutus sit; an vt inculpato diiudicari: vt nemi- nem profligari, sed improbè agentes castigauerit: vt potestate verba facien- di senatui exhibita, plurimum valuerit dicendo? verum omnibus his dimissis, sermonum, quos alternis habuit, memi- nisse ne æquum est, quibus vel acutissi- mum & grauissimum quemque senato- rem subito deturbauerit? an verò vt vix

Pag. G. 51.

Verum fortitudo an prudentia in principe potior sit.

Transitio ad prælum ultimum.

Pugna Corinthiaca.

Pag. G. 52.

dum confectis illorum negotiis, priusquam cingulum soluerit, iterum hostes inuaserit? sic, ut dixi, ambigere licet, utrum fortitudinis an prudentiæ acquisitio præstantior sit: utrius vero palma adiudicata fuerit, apud Regem victoriam stare certum est. Iam vero, quando ex heroibus summos nouimus ab altero horum inter primos celebratos fuisse: principi nostro, qui utrumque horum excellenter adeptus est, qualem præmium constituere æquum esset? Age verò etiam ultimi prælij mentionem faciamus, quam & ultimam & magnam pugnam fas est appellare: ac multo magis decet vocari magnam, quam illam quæ olim Corinthi decantata est. Polliceor equidem me ostensurum Imp. in hoc prælio Persas simul & proprias vires vicisse. quare nemo priusquam auscultarit, excellentibus actis fidem derogat, sed postquam rationes attenderit, iudicium deinde proferat. Paulo autem altius principium arcessere volo: ita enim accuratior totius negotij consideratio fiet. Persæ cum ad insultum regis ponderent animum, tam longa belli

mora fessi vexatique, necessariã ad summa pericula incitationem acceperunt. Quibus enim vita in delicijs non est, ijs emori graue non est. hi certe volentes, cùm aliquid egissent, etiam pati, recensent accuratè à pubertate viros: vt ne admodum quidem iuuenibus vacationem à militia inexpensam constituerint: ac mulieres congregant, vt exercitui lixarum vice impedimenta baiulèt: nationibus autem varijs barbarorum finitimis, partim supplicatione, vt periculorum consortes essent, persuadent: partim autè eas solida vi subministrare cogunt ad necessitatem: quibusdam autem multam auri vim proponunt; quod cùm ab antiquo tempore custodiretur, tunc vero primum ad auxilia impendebatur. Sed postquam omnem propinquam illam regionem perscrutati fuissent, desertas quidem ciuitates reliquerunt; quicquid autem pedibus occurrebat, præ multitudine angustum reddebant, & cùm curam profectiõni adhibuissent, ad flumen processerunt. Rex quod fiebat agnouit (quì enim latuisset adeo magna con-

Vitam laboriosam mors lenior sequitur.

Agere & pati fortia Rom.

Aurum bellè neruus.

Pag. G. 53.

*Speculatores.**Limitanei
milites.**Pag. G. 54.*

citatio, puluere ad medium atherem excitato, ac strepitu promiscuo equorum, virorum & armorum, qui ne longissimè quidem dissitos somno frui sinebat: rebus à speculatoribus visu perceptis: qui nuncium coniecturis externis non assequebantur, sed ex aspectu ipso percipiebant. Porro qui hæc clarè audiebat, colorem certè non mutauit, vt aliquis animi stupore quodam percussus. Iam vero rectum consilium ad ea quæ aderant quærens, iubet eos qui in custodia limitum erant constituti, migrare quàm primum, neque ob fluuiû ponte iunctum turbari, neque transitum prohibere, neque propugnaculum murorum impedire: sed & fossam ducere permittere, si id vellent: & vallum & aggeres & crates struere, & aquarum fluentium copiam continere, & locorum maxime opportuna occupare. Neque enim si traiecto flumine insiderent, id metum incutiebat: verùm si primo occurso repulsi fugam arriperent, opus vtique esset hostes securitate transitus irretitos tenere. cum ergo hæc fuissent concessa, & à nobis nemo oc-

curreret, ponte tribus in locis per fluuiū
structo, densi vndequaue tranabant.

*Pontium
structura.*

Ac primum quidem dies noctibus con-
nectentes à transitu non cessabant: de-
inde cū opus esset munire eodem die,
septum, velocius quam Græci in obsi-
dione Troiæ, excitarunt. cū vero iam
traiecissent, omnes fluuij ripæ plenæ
erant, camporum latitudo, mōtium iu-
ga. Nullum autē genus ad bellum apto-
rum hominum fuit, quod exercitū non
cōpleret, non sagittarius, non eques ia-
culator, non funditor, non pedes, non
eques, non vndique armis communiti.
præterea ipsis consilium capientibus
quo se verterent, Rex in conspectum
venit, omnem Homericam imaginem
splendore præteriens, & positis armis
toti exercitui prospiciebat. Persæ vero
tunc tale quid deliberant: arcigeros &
iaculatores in collibus & muro consti-
tuerunt, milites autem cataphractus
muro obiecerunt: cæteri arreptis ar-
mis in hostes irruerunt, vt eos proflig-
aturi: verum vbi commotos animad-
uerterunt, repentē deflectendo fuge-
runt, & persequētes se reduxerunt intra

*Homerus
Iliad. de
Agamemone
armato.*

Pag. Gr. 55.

tela, quò è sublimi iacularentur: itaque tempus aliquod, imò maximam diei partem occupavit persecutio: cùm verò qui fugerant, in murum incidissent: ac deinceps sagittarios tempus vocaret, & eos qui ante moenia extimi erant: tunc temporis rex victoriam reportavit: non quales esse solent, nec quales multæ contigerunt victoriæ, & antea & etiam nunc: nec eiusmodi, in quibus opus in manibus est, & in instrumentis bellicis: nec talis ad quam opus est societate, si quidem aliter effici non potest. sed talem dico victoriam, quam pure licet peculiarem & propriam eius qui vicit appellare. quid vero istud est? solus certe excogitavit eorum quæ fiebant intelligentiam: porro solum non latuit aciei ordinatæ consilium: solus etiam vociferatus est manendum esse aut persequendum, neque in manifestum periculum esse incurrendum. Nunc vero magis ac magis Poëtæ sententiam admiror, qua consilium prudentiæ compos potentius multis manibus ait esse: quòd cùm Imperator ad usum adhibuisset, etiam omnibus simul per-

Victoria gemmas optimi.

Victoris prudentia.

Pag. Gr. 56.

Poëta Lyric. de consilio & prudenti.

perceptis, futurum non minus quam præsentia & ea quæ fiebant vidit: idque iure merito. enimvero interiectum spatium inter exercitus erat centum quinquaginta stadiorum: cœperant autem persequi pleno foro horis ve meridianis: & sub crepusculum iam ad murum accedebant. Ergo cuncta colligens, laborem in armis exantlatum, persecutionis longitudinem, æstus à sole vehementiam, sitis ardorem, noctem instantem, sagittarios in collibus collocatos, vt Perfæ contemnerent, ac temporari parerent postulabat. Quare si sermonem auscultassent, & æstus animi maiorem vim non habuisset, quàm cohortatio, nihil obstare potuisset quominus hostes prostrati fuissent, vt in præsentiarum; & victoriæ compotes salui & incolumes essent: nunc vero quanto quis magis illos criminatur, tanto magis Regem extollit. non enim qui in non obtemperando prociderunt, eius qui suaserat consilium ornarunt. Equidem illas appello Regum victorias, quæ in cœtibus & ex communi parantur: verùm has multo honorifi-

*Interstitium
L. stad.
inter exerci-
tus.*

Pag. G. 57.

*Victoria Im-
peratorie.*

H

*Cic. pro M.
Marcello.*

Pag. G. 58.

*Peditū str-
tagema.*

*Muri expu-
gnatio.*

centiores existimo, quarum consor-
tes dicere integrum non est. quocir-
ca etiam si quis summo studio conten-
dat non omnia ex animi sententia con-
tigisse militibus, nihil sane vetat, mili-
tes non vsquequaque bene rem gessis-
se, & Imperatorem vbique victorem
fuisse, atque illos imprimis vicisse, qui-
bus melius consuluerat. Sed æquum
etiam est eorum qui pugnaverunt vir-
tutem expendere, & omnibus peni-
tus manifestum ac perspectum facere,
quantis ab incommodis ac defectibus
orfi, quales nam extiterint. Primum igitur
vbi cum catafractis manus cōseruif-
sent, fortius armaturę genus repererunt.
Nam pedes deflectens ab equite irruen-
te, illi quidem inanem impetum redde-
bat; ipse vero in transcurso Equitem
claua percutiens in temporibus subuer-
tebat, & deinceps confestim conficie-
bat. Deinde vix cœperant muro ma-
nus admouere, cū totus collapsus est
à propugnaculis ad imum fundamen-
tum: nec prohibiturus quisquam ad-
fuit. Equidem opere prætium me fa-
cturum putarem, si etiam quisnam fuerit

qui primus septum dissiparit enarrarem,
 & in exaggerada strenuitate immorarer.
 etenim non iniucundius fortasse hoc au-
 ditu foret, quàm ignis qui nauem The-
 salorum depopulatus est. Verùm quia
 tempus non permittit, opus fuerit uti-
 que non quouis curriculo. Ergo septi
 circuitus penitus corruerat. hi vero ef-
 fundebantur, exiguum quidquid pera-
 ctum fuerat arbitrantur, ac tentoria di-
 ripiunt, agrorum iam cultorum fru-
 ctus vehentes: & quotquot apprehen-
 derant interficiunt: solum autem quod
 fugam arripuerat conseruatum est. His
 ita cæsis, fugatis, insigni strage edita:
 tam præclarum facinus illustriori die,
 si qua id ratione fieri potuisset, indige-
 bat. verum cum ad nocturnum prælium
 ventum esset, sagittantes à iugis mon-
 tium in ancipite constituti, hastilibus &
 telisiâ in corporib. fixis fractisque, cum
 nox potestatem ipsis eripuisset semet-
 ipsis vtendi, per caliginem tamen pro-
 cedentes armis onusti aduersus leuis ar-
 maturæ milites eminus vigentes, &
 fessi aduersus recentes, viros certè stre-
 nuos amiserunt; sed à regione hostes

*Incendium
 nauis Thess.*

*Septim di-
 ratiom.*

*Fuga & strage
 barbar.
 Pag. G. 59.*

*Pugna in te-
 nebris.*

Hom. Il. 17.

*Victoria
causa.*

*Perfarum
clades.*

Pag. G. 60.

abegerunt. Verumenim quis illorum virtutem rationi prudentiæque adiunctam sustinuiſſet? quandoquidem tot aduerſitatibus inhibiti, à nullo tamen fraudati, nec impediti ſunt, quò minus præſtantiori ſtatu & habitu in acie decernerent. Quis autem non ſtatueret Perſas inſigniter ſuperatos eſſe, qui traiecerant quidem vt aliorum terra fruituri; tot autem ac tantis commodis poſiti, abiecta ſpe celeriter abſceſſerunt? ſiue igitur cuidam quod melius eſt bono conſilio cognoscitur; & Rex præſtantior ſuis & aduerſariis in bene conſulendo comprobatus eſt: ſiue cui opera nuda expendere iucundius eſt: quidam exercitu deſerto ad rates inſilierunt: è noſtris vero alij proſtrati, animo quidem vicerunt, corporibus vero inferiores fuerunt. alij autem reuerſi, non prius domum redierunt, quàm hoſtibus regionem expiaſſent: nec loci naturam adiicio, quæ plus moleſtiæ & incòmodi attulit, quàm hoſtium robur: neque vero addam vt Perſæ cum vxoribus periculum ſuſceperint. noſtri autem exercitus manus validiſſima præ-

lium non subiit. Igitur tribus pugnae limitibus constitutis, iudicium spectemus: vnum quidem ante praelium: alterum in operibus: tertium vero in fuga. itaque decessum aggressi sunt, & fluuium ponte munierunt, non contactis iis qui urgebant: verum ab iis qui nolabant impedire, accepta potestate. cum ergo transcendissent & iudicio perpendissent, loca munita occuparunt: Sed non, vt in armorum inopia, iis quae obuia fuere incurrerunt. hactenus igitur illis secunda adfuit fortuna: sed cum iuncti fuissent exercitus, vbi opus erat excipere inuadentes, & manus conferere pugna, a fuga orsi sunt, & septo inclusi, ne pro muro quidem dimicarunt; sed praesidium abiecerunt: quin etiam opes in tentoriis deseruerunt: qui vero derelicti sunt, occubuerunt nullo ordine caede & promiscue. praeterea Regis filium, Imperij successorem, vitum captum, & flagris caesum, & aculeis stimulatam, & paulo post concisum conspexere. quod si quid alicubi praestiterint, furtum fuit euentus, non probitas ac strenuitas. atque illa quidem

*Tres limites
narrationis.*

Prociuum.

*Error arena
ministrat.*

Pag. G. 61.

*Reg. Pers. filii
caedes.*

H iij

Fuga Sadias. sunt quæ in pugna contigere: hæc post
 eam. cadauera non sustulerunt, imo ad
 fugam præcipites se coniecerunt, ac pon-
 tes soluerunt: cladem vero alia pugna
 reparare ne in somnis quidem sperant.
 Caterum qui illustrem potentiam præ
 se ferebat, & minarum tenuis genero-
 sus erat, cæsariem illam, quam prius
Regis Pers. querimonia. alebat, ornabat, vellens discerpit: & cre-
 bro caput tundens, luget filij cædem,
 atque eorum qui delectui præerant in-
 teritum deplorat: denique regioni agri-
 colis destitutæ illachrymatur. porro ca-
 pita eorum, qui non pulchrè in se felici-
P. d. G. 62. tatem Romanorum conciliarant, securi
 percutere decreuit. atque hic sane ser-
 mo noster minime ad gratiam compo-
 situs est: verùm hæc transfugæ corpora
 periculis obiectantes disertis enuntiant
 verbis, quibus fidem derogare non li-
 cet; non enim ficta falsaque narratione
 periculorum oblectantur. Igitur non
 controuersam hæc victoriam efficiunt,
 qualis fuit in agro Tanagræo, & qualis
 dubioprocul in Orestide Tegeatarum,
 & Mantineorum. Habeo etiam dice-
 re quod hoc multo grauius & maius est:

cui ne ipsum quidem Persarum dominatorem reclamaturum arbitrator. enimvero ab utrisque conceditur, quòd in prælio nocturno superstites Persarum rursus abierint: hoc cum ita se habeat, alterum è duobus necessarium est, ut aut victi fugerint, aut victores sibi prudenter cauerint à futuro. Ergo si primum constituerimus, Victoria pure integrèque à nobis stetit: quòd si beneficio pugnae nocturnae superiores facti, tamen ausi non sunt ulterius insequi: multo magis victoria imperatori debetur. Nam qui eos cum quibus conflixerant superarunt, illius autem dexteræ non obstiterunt; manifestum utique omnibus reddiderunt, Regem non tam in copiis suis, quàm in natura vires constitutas habuisse. Atqui cum in bellis talem se præstiterit, non in reliquis ullam ad laudem & commendationem ansam præbuit. verùm cum adeò illustris esset in armis, longè præstantior aliis in rebus, quàm in bellicis fuit: ut de eo enuntiare liceat, *Rex probus hic, bellator & acer.* Non enim eo se tum meliorem quàm alij,

Pag. G. 63.

Transitio ad
acta pacis &
civilitatis.

Hom. II. Iliad.

Vultus truculentia Regem dedecet.

Alia dotes regia.

Amore, non metu regendum.

Pag. G. 64.

Imperium animi.

visum iri autumabat, cum magis quam cæteri sæuiret, sed si magis quam alij clementia gauisus, omnes nihilofecius superaret. Neque verò Regium esse existimat aspectum trucem, sed manico potius furori congruere; vt eum inter morbos acutos & graues censeret. asperitatem vero morum in cœtu & concilio tyrannicæ dominationi attribuens, affabilitatem & comitatem principis felici forti adiungebat. Deinde præclare secum agi existimans, non si metu regnum contineret, sed si amore & beneuolentia subditorum muniretur; benignitati vicem parem, lapsui vero veniam tribuere solebat: studio contentionis superior, ira melior ac sublimior; voluptati imperans. Etenim sibi non congruere putat, neque è re sua esse, vrbes quidem regere, animi autem perturbationibus inferuire. Nam sic affectum, non tam æquum censebat dominum quam mancipium vocari. inuulnerabilis à corporum formæ elegantia: insuperabilis etiam ab æstu animi immoderato. Ad hæc eorum, quorum autor & inuentor est, consilium in medium

dium, producere solet: eorum autem qui ipsi assistunt consilia, non fastu eleuat spernitve, quin potius re ipsa vetus dictum confirmat; nimirum quòd hoc ipsum prudentiæ sit, nosse suffragium optimis dare: non longe lateque confarcinabat inanem sermonem, sed concinna breuitate dictorum ingentem, rerum molem includebat. in familiarium censum & album neminem temerè adscribebat: quos verò semel adscripserat, sciens prudens nunquam debebat: neque temporis progressu amoris vim consumebat: verum desiderium confortio augebat. ad periculum iustas ob res subeundum maximè impiger: plura autem habendi auiditate, bellum excitare minime nouerat. ad beneficia conferenda velox; ad pœnas exigendas cunctator, inopiam sanè misericordiâ profectui solebat; opibus vero inuidiam inferre non didicerat: non flagitiis supplicia anquirebat: sed à sceleribus æmulatione sui auertebat: temperantiam certè vsque adeò colebat, vt ipso nomine incontinentiæ erubesceret. à periurio autem tantum abhorrebat, vt ad

Suffragatio.

*Eloquium
Atticum &
Laconicum.
Familiarium
delectus.*

*Pag. G. G.
Constantia
in amore.
Periculum
pro iustitia.*

*Belli & in-
uidia fuga.*

Opum usus.

*Iurifurandi
religio.*

*Isimint.**Page G. 66.**Ouid. Im-
primis præ-
lustria vita.*

sancta iuramenta caute admodum se haberet : cæterum ventrem fami non assuefacere , parum abesse à mollitie statuebat : proinde maximis rectè factis inscriptus & clarus erat. fastuosè verò nihil vnquam pronuntiauit. occasionibus celeriter arripiendis intentus : sic tamen vt velocitati nulla adesset perturbatio : non militum multitudine ad victoriam obtinendam confusus : sed pietatis conscientia benè ominans meliora expectabat. ac nihil prorsus ad apparatus accuratum desiderari sinebat. porrò Numinis potius cultui ac venerationi , quàm armis ad victoriam fidebat. à cœpto ac proposito nullo vnquam repulsus ; æquissimo ferebat animo , si quando lapsus fuisset ; neque mœstitia nimis afflictus , neque præ lætitia gestiente abiecto pusilloque animo fuit : sed eo quòd nimis conspicuum ac prælustre in vtroque affectu animaduertebat detractò , vultum moderata conformatione temperabat. eorum sane virtutem qui secum degebant laudibus extollebat : verùm quæ aliter se habebant , silentio emendabat. nam

quod ab aliis increpatione castigatur, hoc ab isto taciturnitate emendationem accipit. Itaque eorum quos laudat probitatem illustrat : silentio autem quod in contrarium adhibet, id in quo erratum est non deterius sanatur. queruli vero molestiam & tædium vitat; quietis tempora somno ac mollitiæ non impendit; sed ad rerum bellicarum exercitationem otia transfert : neque ad oblectationem animi lasciuam, quæ in orchestra saltatorum conspicitur, allicitur: sed equorum in circo certantium spectaculo animum ad virtutem acuens, omnium velocissimè in equum conscendit: & exactius collimat ad scopum, quàm ij qui apud Homerum ob iaculandi peritiam celebrantur: subditorum certe suorum animos quàm maxime liberos reddidit; modum vero tributipendendi, rationem vsus moderatam ipsis cõstituit. Quocirca hoc pacto principatu composito, cum potestate quidem majore quàm volebat vitam exegit, sed cum securitate etiam tutiore quam quisque priuatorum. Enimuero si plura enumeraremus eorum quæ in

Pag. G. 67.

Homer. Odysf. 20.

Modus in tributis.

*Transitio ad
elogium Con-
stantij.*

*Allusio ad
Constantij
nomen.*

Pag. G. 68.

*Actionum
Constantis
et Constan-
tij conformi-
tas.*

hoc principe insunt, nullius eorum quæ
in altero existunt meminisse poterim-
us. Quare oratio ad Occidentalem
imperatorem conuertenda est: atque in
eo sic enitendum est, vt res permiserit,
pauca è multis eligendo, ac breuiter de
illis ipsis differendo; equidem summam
omnia complecti habeo; hoc dumtaxat
enuntiato, quod pares naturæ dotes pro-
posito pari stabilierit: & appellationis
notam peculiarem, ad actionum simi-
litudinem traduxerit, cum præstiterit
vt actiones illæ germanæ vocarentur.
Nam vt ille metum omnem ex incur-
su Persico imminentem cohibuit: ita
hic gentes Occiduas barbaras vnde-
quaque circumfusas in quiete manere
coegit. ceterum Dei prouidentia fuit
exitum alteri parem moderari; mo-
dum autem diuersum ad finem alteru-
tri concedere. etenim ille concitatis fi-
nitimis os compescuit; hic autem ne ab
initio quidem concitari permisit. Ita-
que siue prius illud quis ducat admi-
ratione dignum; siue secundum illu-
strius censeat: siue vtrumque ex æquo
suspiciat, neutrum effugerit imperium

præfens. hoc autem dico Thucydidem *Thucydides imitatio.*
iam parumper imitatus. non enim au-
dita inexplorata statim admisi: neque
summo labore ad veritatis inquisitio-
nem vitato, ad promptam ac paratam ac-
curri: sed cum operosè & exacta di-
ligentia adhibita huic negotio incubue-
rim, non iure fides mihi derogaretur.
quænam verò & quàm præclara faci-
nora extiterunt? Celtarum gens est
supra Rhenum fluvium, ad Oceanum
pertingens, tam præclare à natura ad
belloꝝ usus munita, vt appellatio-
nem ab ipsis actis nacti Franci nomi-
nentur, quasi à Græcanica dictio-
ne *φραγκοί* (hoc est, septi munitive) ab
imperito vulgo corrupta. hi multitu-
dine numerum penè omnem excedunt;
robore autem multitudinis immensita-
tem superant. his maris procellosi æstus
non magis terrori est, quàm Continens
terra; & frigus Septentrionale sua-
uius quàm aëris temperies: calamitas
vero maxima est vita absque negotiis;
& felicitatis apex belli tempora sunt.
quòd si quis mutilatus fuerit, parte
reliqua integra præliatur: & vincen-

*De gente
Celtarum.*

*Francorum
etymologia.
Pag. G. 69.*

*Cæsar. lib.
1. Com.*

*Francorum
mores.*

*Leges præ-
miorum.*

*Galli in-
quiesci.
Pag. G. 70.*

*Acar-nanes
ferro com-
pacti.*

*Maris agita-
ti turbidique
imago.
Vnda super
venit vnda.*

tium persecutio non admittit finem : at si contigerit vt superentur, fugæ extremum inuasionis initium faciunt. porro insanæ peruiacitatis præmia, & audaciæ honores, legibus apud ipsos sancitis, obtinent : quietem otiumque morbum omnino iudicant. quapropter ab omni æuo superiore propinquum illis regnum nacti, neque rationes inueniunt quibus persuaderent; neque tantam in armis vim habuerunt, vt quiescere cogere. Verum diu noctuque, nulla interposita mora, perseverantes excursionibus occurrere opus erat : neque cibum sine armis sumere, neque galea depositâ secure requiescere licebat : sed tantum-non armaturæ cohærentes ferrum gestare prisorum Acarnanum more oportebat : idemque his vsuuenit quod in obicibus, quando mare variis impulsu ventis continuatos fluctus decumanos excitat. Nam quemadmodum ibi priusquam prior fluctus ad oppositos obices fractus sit, secundus occupat, & tertius deinceps: isque motus non intermittit, donec venti cessent : ita certè Francorum ani-

mi rerum bellicarum amore ad insaniam concitati crebras edebant impressiones; ac priusquam primam aciem prorsus repulissent, dux alter exercitus superincidebat: verum tandem oportuit hos fluctuum motus componi sistique firmiter. Enimuero tùm Rex apparuit, qui insatiabilem in illis bellandi cupiditatem ad pacis desiderium conuertit: nec vllam artem aliam adhibuit; nisi quod maiorem ipse ad pugnandum alacritatem, quàm ea quæ in illis fuit, præse tulit. Itaque minimè ad manus venire & congregari sunt ausi: sed formido tantum quantum congressus & experimentum efficere potuit: ac dextras quidem non ad hastilium jaculationem intendere: sed ad pactorum & fœderum postulationem protenderunt. cuius rei argumentò est; quòd rectores à nobis admiserint, tanquam eorum quæ agerentur inspectores: & belluina rabie abiecta, humanos discursus amplexati sunt; ac plus habendi cupidine relicta, iurifiurandi religionem in honore habuerunt. Denique omnino etiam iuramentorum necessitate nulla

*Constantius
Francis ter-
rori est.*

Pag. G. 71.

*Præfeti
Francia.*

*Agrèstium
morum mi-
tatio in Gal-
lis.*

*Concilium in
urbibus Pæo-
niæ.*

Pag. G. 72.

*Francorum
seruitus præ-
da carere.*

urgente, quietem adamarunt. sic peior
à meliori coërceri affolet. & nunc Impe-
rator cum non ingeniis Francorum, ve-
rū timori Majestatis suæ pacta conuenta
illorum seruanda constituisset, in Pæo-
num ciuitatibus de summa rerum de-
liberat. at quos superioribus temporibus
principes habuerant, Francorum subi-
tus aduentus in se oculos conuertere
cogens, ne scire quidem ab initio per-
misit: sed auditu solo subditi rectori-
bus innotuerant. Quidam ergo victo-
riæ sine sudore partæ cupidus explea-
tur deliciis, vt nemo est qui non sim-
plici stupore seruitutem confessus sit.
vtrumlibet ergo melius siue concita-
tos vincere, siue id efficere vt non con-
citantur; quisque vt volet ex propria
fortuna & indole decernat, ita vt quod-
cumque superauerit, hoc amborum fiat.
plus enim iis quæ inuicem, & communi-
bus contingunt commodis, quàm suis
omnes gloriātur. Franci igitur tã graue
seruitutis iugum subierunt: etenim hæc
illis seruitus est, nullos habere quos de-
prædentur. Sunt etiam aliæ barbaro-
rum nationes plurimæ vnde quaque af-
fluentes

fluentes, tamquam feræ imperium circundantes, quædam maiores, quædam minores, sed omnes expugnati difficiles: de quibus quid amplius quisquam enuntiaret, quàm quòd Homeri recensionem Gentium numero prætereunt; hi obuia quæque depopulabantur ac diripiebant; & malorum Iliadem accolis Romanis accumulabant, tum per se audentes, tum mutuo auxilio coagmentati. cùm autem vidissent ducem primarium submittere se, eosque perterritos, qui alios terrere soliti essent, cesserunt iudicio de metu præsumpto: & ad exemplum modestiores facti ab incurfibus abstiterunt. & tamen cùm talis ad manuum conflictum venisset, quid præstare potuisset? quiquidẽ bona spe fretus, furiosissimos viros represserat. Non ergo equũ est latam nauigationem ad insularem Britannia silentio præterire, quoniam à multis ignorata est insula: sed quanto magis ignota est plerisque, tãto accuratius exponetur, vt omnes discant Imperatorem regionem extra eam quæ cognita est perscrutatum esse. hanc autem nauigationẽ non minorem tro-

*Barbarorum
nationes im-
perio Rom.
insidiantes.
Pag. G. 73.*

Iliad. 2.

*Nauigatio
Imp. ad ma-
iorem Bri-
tanniam.*

K

*De Oceano.
Herodot. l. 4.*

Pag. G. 74.

phæo visam iri existimo. Herodotus certè, qui plura quàm necesse erat acquisiuit, apertè contendit, Oceanum famosissimum nusquam esse, sed Homeri aut alterius cuiusdam Poëtæ figmentum fuisse asserit. Itaque ad poësin appellationem ductam fuisse: quidam vero, etiam si credant alicubi esse Oceanum, ad ipsum nomen stupentes vertigine laborant. sed tantum abest, ut id regi vsuenerit, ut nisi nouisset & nauem deduxisset, & conscendisset in altum, eaque vectus ad Britanniaë portum appulisset, se maxime sibi decorum munus & officium prætermisisset censeret. est autem sermo testes oculos exhibens, quo firmatur maius instare periculum, cum rotundum nauigium super illo mari mittitur, quàm cum naualis alibi pugna conferitur: adeò vehementes procellæ fluctus ad cælum sustollunt, & violenti suscipientes venti ad immensum pelagus detrudunt. Hoc vero grauissimum est, quod postquam aliis omnibus gubernator arte & industria obstitit, æstu repentino mare in se regegitur: interim na-

*Theophrasto,
de mundo,
Osta venti
trusores.
Synes. ep. vj.*

uis fluctuum vi in sublime elata, statim in nuda iacere cernitur arena: ac siquidem celerem remiserit refluxum, resumit denuo scapham, & vectores deinceps laborare opus est. Quod si cunctatum fuerit mare, ad refluxum, paulatim cymba mergitur, sabulo oneri cedente. Horum nihil imperator spectauit; imo cum omnia plane cognita penitusque perspecta haberet, nulla tamen cunctatione vsus est: quin tanto acrius vecturam vrgebat, quanto plus nouerat periculum verbis tragicis exaggeratum esse. & quod his adhuc maius est, non in littore expectauit vt tranquillitate redeunte Oceanus procellas mitigaret; sed extemplo vt se habebat tempestate ingrauescente, & omnibus mirum in modum pro tempore exacerbatis, nubibus, algoribus, fluctuum iactatione: cum ciuitatibus quæ illic sunt non prædixisset, nec per præconem promulgasset navigationem ad superum mare: neque priusquam cœptum & institutum perfecisset, admirationem sui excitare voluit, ob consilium quod in mente habebat: cum centum viros, vt

Pag. G. 75.

*Constantij
miræ constantia in Oceani
peric. nauig.*

Oceanus placidus Imp. Const. in traiectu & reditu.
Pag. G. 76.

Secunda meliora.
Prose.

Vis maior.

aiunt, ad nauem præmisisset. solutis rudentibus Oceanum secuit: & omnia subito ad pacem inclinarunt. Oceanus autem composito fluctu, æquum & placidum Regi se præbuit ad traiciendum: & consuetus ille maris absorpti refluxus, tunc utique lege sprete Regionem conseruauit. Iam vero non cum traiectus ad insulam ita quietè & placidè se habuisset, reditus tamen & renauigatio aliter successit: imò secūda prioribus meliora occurrerunt, & adagium vetus firmarunt: vt in controuersiam venire non posset, an hæc ille sine numine diuino temerè & improuide tentasset. quòd si insula ad rebellionem concitata & incolis res nouas molientibus, atque imperio conciso, furore ex auditu percitus, nauigationis aleam proiecisset: liberum minime fuisset ad studium gloriæ consilij audaciam referre: siquidem necessitas à rebellibus illata maiorem gloriæ partem ademisset: nunc autem bene constitutis in Britannia rebus, securitate in terra vigente, Oceani miraculis oblectari, ac nullo cogente metu maiore, cuius damnū ferre oportet.

tuisset dilata nauigatione: his, inquam,
 ita habentib. ac nulla vrgente necessita-
 te, quin potius vna tantum instante cu-
 piditate, videlicet omnium saluti con-
 sulendi, volens libens maximis se peri-
 culis obiecit; perinde ac si maximum *Pag. G. 77.*
 damnum esset subiturus, nisi in maxi-
 ma incurrisset: cùm mirabiles sint actio-
 nes eiusmodi, multo maior est vis ra-
 tionis quæ opera antecessit. etenim exi-
 stimat Imp. nec prius animum è cor-
 poris vinculis exolutum iri, quàm hoc *Dogma Chri-*
 voluerit Numen; neque diutius eum in *stianum de*
 corpore commorari, quàm quoad Deus *prossidentia*
 voluerit solui: neque vllum vitam vl- *Dei, & ra-*
 terius prorogare, quantumuis cautio- *tione vita*
 nis adhibitum fuerit: neque ideò bre- *morrisque.*
 uiozem futuram, quòd animose & au-
 dacter se gesserit: Quare quamdiu vi-
 ta frui integrum est, Dei immortalis
 consiliis vtendum parendumque esse.
 At quid opus est duorum, triumve ex
 virtute dictorum factorumque memi-
 nisse, perinde ac si non etiam reliqua
 ex æquo, miraculum patefacerent? vt
 autem nec nimis ignauus esse videar;
 nec ea quæ fieri non possunt aggredi; *Orationis*
 moderanda *ratio.*

K iij

neque omnium deinceps mentionem
faciam, neque in paucis prorsus confi-
stam. Itaque illi dies quidem in operi-
bus, nox æquè ac dies bene colloca-
batur: ac temulentia procul reiecta est,
& sobrietas familiaris & vilitata fuit.

*Imp. vigilan-
tia & so-
brietas.
Pag. G. 78.*

*Sedulitatis
amor.*

*Satellitij præ-
sidium.*

Iners eidem quilibet infensissimus, vi-
gil vero & impiger amicus & acceptus
erat. corporis porro custodiam ipse à
satellitibus non habet, quin potius sa-
tellitibus ipse præsidio est. Nam si-
mularque alto somno correptos sensit,
non veniæ expertem requiem illis con-
cessit: sed ipse tanquam decertans cum
natura, hostile capiens circuitorem Re-
giæ se constituit. Labor vero conti-
nuus per omnem anni tempestatem in-
tenditur, & per singulas occasiones.
Homerus sane alicubi de Achiuis lo-
quens ait,

Hom. Il. 4.

*Quoniã cutis haud est saxea in illis, Ferreãq;
Quod si huiusce. Principis seculo vi-
xisset, hic omnino comparisonem ex
adamante, ad corporis soliditatem ex-
primendam, accipere maluisset. Neque
enim feruoribus æstiuis ad infirmita-
tem exsoluitur: neque hibernis rigo-*

*Anni tempe-
statum usus
optimus.*

ribus ad torporem contrahitur : neque vernis gratiis ad oblectationis fruitio- nem ducitur : neque Autumnalibus muneribus ad delicias attrahitur. Verum vnicae deliciae, vnum solemne festum illi est subditos temperantes efficere, extraneis metu perterritis; laudibus celebratos studiosè æmulari : consuetis ac legitimis aliquid adiungere; ornamentum regno potius conferre, quàm ab imperio accipere; cum rectè factorum incremento, vitam ipsam propagare. Theatra quidem certè, & ioca, & ridicula, & circulatorum ac præstigiatorum genus omne, nõ minus quàm piacularia facinora proiecta sunt. Sobrietas autem & cura solers, atque ad labores exantlandos alacritas, & docilis ad virtutem indoles, & id genus alia, primas tenèt : at mulierum pulchritudo quæuis subdita & obnoxia est. dona verò ferens, pro munere nihilo honoratior est : sed qui mentis animique specimen exhibet, ob benevolentiam maiori admirationi est. Cæterum omnis conatus operis suscipiendi, alios latuit : vnus autem præsciit, vt etiam deliberauit. ni-

*Sallust. de or.
din. Rep.
Pag. G. 79.*

*Virtutes in
pretio habenda
da principi.*

Fig. G. 80.

*Imp. aliger
comitatus ad
venatum.*

hil porro decretum est quod non ad exitum perductum & effectum sit. educationum vero, itémque recessuum, alterna velocitas multorum opinionem decipit, cùm in regia considerare existimatur, montium iuga superat: cùm iter facere creditur, consilium in regia capit; navigare dum putatur, hic ipse pedes proficiscitur: opinio est eum pedibus viam conficere, & procul terra per altum vehitur. atque hæc & talia ac tanta suscipit, neque seruitia ad consolationes & leuamen laborum, neque exercitus copias ingentes ad custodiam inducens: sed certo numero nactus, quos velocitati pares futuros credit; his præmonitis qua præeat subsequi, quasi ipse alis instructus, & sequentes aligeros reddens, cogitatione celerius vbique locorum pergit. Et quid melius quisquam inquireret? tum enim aduersus feras armatur, cùm non habeat hostes quibus cum confligat: & quòd non inueniat strenuitatis exercendæ occasionem in bellis, in belluiis virtutem ostentat; in sole certè puro, dum corpus exercitat, vmbra opacam & caliginosam delitias

delitias suggerere vtentibus arbitratur. In summa se regem appellatum esse cense-
 fet virtutis potius eminentia, quàm
 melioris fortunæ conditione. In vtro-
 que illud quis admirari posset, quod
 animi concentum consonum ad subdi-
 torum mores aptauerint. Nam quem-
 admodum boni medici, & qui tantum
 nomen arte confirmant, non vnũ me-
 dicam ètorum genus omnibus corpori-
 bus adhibent: sed cùm remediorum di-
 uersitatem vident, proprium nancif-
 cuntur: & tunc potissimum sanitatis
 commodà purè contingūt, cùm vtrius-
 que rei consonantia seruata fuerit: sic
 etiam regnum cum scientia ad princi-
 pem veniens, subditorum affectui mo-
 derationem suppeditat: ac siue amario-
 ribus siue leuioribus opus fuerit medi-
 camentis, vtrorumque opportunitatem
 non ignorabit. Vt si quidem Impp. vsu-
 uenerit commutare inter se imperia,
 prorsus etiam consensum concentum-
 que inter se mutuo suscipiant. Iam verò
 licet maxima dicisse videar, nondum
 tamen me quod grauissimum est dixif-
 se existimo. Hactenus enim regnis

Pag. G. 81.

*Optimorum
 medicorum
 officium.*

Transitio.

*Comparatio
 status Impe-
 rij Rom. ve-
 teris cum
 nouo.*

L

Pag. G. 82.

*Liuoris ex-
terminatio.
Animorum
coniunctio.*

*Candor &
consensus
mirificus
Imp.*

omnib. liuor adhæsit : & qui minora ob-
tinebant, iis qui maiora comparauerant,
insidias struebant : qui autem maioribus
potiebantur, iis qui paruis fruebantur in-
uidebant. quinetiam principatuū æqua-
litates, etiam multo magis alebant mor-
bum ; & naturæ statutum inferius ty-
rannica cupiditate iudicatum est. præ-
terea proprium & peculiare quilibet,
væsanæ plenum in seipso fuit : & ca-
lamitatum maximæ circa regna conti-
gisse memorantur. Vnde poëtæ mihi
videntur inducti aggressiones eiusmodi
vsque ad cæli conuexa extulisse. Sed
nunc omne priscum æuum superatum
est : atque infestus omnis inuidiæ oculus
exterminatus est : amicitiaæ autem nexus
insolubilis & incōcussus regum animos
copulat. Imperium verò locis quidem
diuisum est : beneuolentia tamen con-
iungitur ; & familiaritatis coniunctio-
nisque nomen actionibus firmatur : tan-
tum enim abest vt alter alterius bonis
doleat, vt alter alteri primas cedat : item
equi & quadrigæ successionibus in sin-
gulos dies celeritate contendentes, con-
silia vtriusque transferunt, & eorum qui

emittuntur quisque ex æquo vtrumque imperium adit. porro locum in quo regum res rationesq; cōmiscuntur, nō continua exercituum residentia custodit, sed fidei non fraudulentæ robor inconcussum. & quid opusest probationem longius inquirere, cur illi omnia in commune possideant, & communes à cunctis Domini celebrentur? Nam hoc ipsum quod nunc fit, quo argumento, & testimonio, non præstantius est? oratio ad laudationem communis vtrique proposita & comparata est, & commune elogiū ambobus est ad opus redactum; ita vt minime anceps ac lubricum esset, si quis æquè vtrumque admiraretur; imo tanquam fas non esset, vt quisquam non ambos pari admiratione prosequeretur. nonne igitur ipsi se inuicem tutantur & stipant; tantum abest vt suis inuicem prosperitatibus inuideant? plerique vero ab iis quibus copias tradiderunt, in pericula coniecti sunt, vt sæpe antea vsuuenisse dicitur: cū alij magna pecuniarum vi, alij autem præfecturis in exercitu ad rebellionem abusi sint. verum tamen hoc etiam peculiare

Pa. G. 83.

*Communis
inter impe-
ratores mira-
bilis.*

*Præfectorum
et ducum
rebellio.*

L ij

*Pa. G. 84.
Officiorum
fidelitas.*

*Imp. medio-
crisae aurea.*

*Euripi me-
tus.*

Pa. G. 85.

eximiumque est in principibus nostris, vt sit nullus qui non mori prius mallet, quàm improbus erga eum qui ipsi fidem adhibuisset euadere: vtque nemo sit, qui sua prius in pelagus præcipitari non præferret, quàm nouis rebus ansam præbuisse. ac certè qui hactenus celebrati sunt propter opulentiam, minus opulenti fuerunt, quàm ij qui mediocres nunc sunt opib. & facultatibus: nunc autè qui in medio statu cōsistunt, vberius vitam degunt quàm superiores Imperatores. verum mentem eorum non transfert ad audaciam, diuitiarum immensitas. Quid igitur in causa est prioris vecordiae & hodiernæ prudentis æquanimitatis? quia tunc sane Demosthenis illud accidit, ac maior fuit de futuro metus, quàm præsens gratia: & subhastationes dona corripuerunt. Quare quod fiebat Euripi conuersionibus simile erat. etenim munus ad eum qui dederat reuertebatur, & simul ei qui acceperat, cladem inferebat. Itaque timor futuri eum qui ceperat quiescere non sinebat, sed vna salutis spes suberat, in eo qui largitus fuerat profligando.

Nunc autem multa regum opulentia ad subditos confluit, & vbiq; stabilitas munificentia coniuncta est: & accipientibus non minor in accipiendo voluptas est, quin in possidendo cum securitate. Præterea aliud hoc multo augustius est, & cuius quæstus ad omnes pertinet. Nam si quis quemlibet interroget quid hominibus longe grauissimum sit ex iis quæ tristitiam afferre solent in captiuitatis fortuna: confestim nihil cunctatus diceret, mulierum dedecus esse. At qui hoc in superiorum regum imperiis vitari non poterat: sed quemadmodum tributa colligere inter legitima constitutum erat, sic etiam raptus mulierum insolentia, in consuetudinem abierat: & qui hostes coercebant cum quodam libertatis prætextu, mancipationum miserias permiscebant: nihil à canibus differentes, qui cum generosi sint aduersus lupos, sauitiam quoque in greges exercent. Verum hodie metus omnis à nuptiis arcetur, & familiarum successiones & iura, securitas ad tranquillam lætitiã transmittit: ac morum temperantia à tyrannici dominatus necessitate

*Largitionum
regalium se-
curitas.*

*Captiuus
quid tristis-
simum? mi-
liebro dede-
cus.*

Hom. Il. 9.

*Raptum &
mancipatio-
num seditas.*

*Sauitia ca-
nina.*

*Nuptiarum
securitas.*

Pag. C. 86.

non vincitur : proinde mulieris formæ
 venustate potiri minime periculosum
 est. Atque omnis lectus genialis per
 omnem terram ac mare, quod ad impe-
 ratores spectat, tutum ab omni contu-
 melia & iniuria est. quod ad agricolas
 attinet qui iniuriæ obnoxij erant, & cum
 pauca & exigua admodum possiderent;
 multa tamen conferre prius coacti fue-
 rant, quod etiam auiditate & fastu vsu-
 uenerat eorum qui antea regionis indi-
 ctionibus constituti erant : vnde ege-
 stas, & anxietas multa fuit, hinc contri-
 butionis lege vrgente, inde terra non
 sufficiente : his quoque calamitatibus
 succurrerunt recentium magistrorum
 rationum accurata diligentia, quæ prio-
 rum noxam soluit. sed quid opus fuit
 agricolarum mentionem facere, aut
 nationes beneficiis affectas enumeran-
 do comprehendere? nam regiæ palatia
 quoquouersum omnium prorsus sup-
 plicationibus patuerunt, neque vlla ge-
 neris, nec ætatis ratio, nec fortunæ am-
 plitudo ad benignitatis regiæ fruitio-
 nem distincta est. sed principes in ex-
 celsa confidentes omnibus pariter pro-

*Agricolarum
 ob tributo-
 rum graui-
 tatem mise-
 ria.*

*Magistri ra-
 tionum re-
 giarum tri-
 buta mode-
 rantur.*

*Regia libelli
 supplicibus
 patens.*

Æ. G. 87.

mulgant vt confidant: siquidem; neque
 iuuentus neque senectus, neque inopia
 contempta species à communi subsi-
 dio excludetur: neque ius contami-
 nabit beneuolus iudex, neque fortis
 aduersarius: sed in promptu erit ei qui
 ærumnam suam prodiderit misericor-
 diam allicere. Quapropter cùm in hac
 parte versarer, maxime sum admiratus
 quòd humanitatem ac benignitatem
 legalem moderari æquum censuerint;
 neque iniuriam patiētes despexerint, ne
 qua re egerent cùm semel destituti es-
 sent; neque audentibus fauerent; om-
 nia deinceps facile credendo. Verùm
 quoniam illos nouerant ob imbecilli-
 tatem inferiores esse, minusque habere,
 hos vero ad deceptionem supplicatio-
 nibus vsuros: vt illos munerantes adæ-
 quarent auxilio, horum autem frau-
 des cauerent; legum vim benignæ le-
 nitati adiunxerunt, excogitato eiusmo-
 di obstaculo captionibus & fallaciis.
 ceteroquin vsuuenit vt vbique Reges
 supplicationibus annuerent, neque vn-
 quam constitutionum seueritas à beni-
 gnitate læderetur, eodem certe con-

*Subsidium
 commune
 omnib.*

*Obstaculum
 aduersus
 fraudes &
 captiones.*

P. a. G. P. P.

*Liuius initio
libri secundi,
Regem homi-
nem esse, à
quo impetres
ubi ius, ubi
iniuria opus
fit. Leges rem
surdam &
inexorabilem
esse.*

*Magistratus
sub priscis
amp. sauitia.*

*Eorundem
clementia sub
Constantio.*

filiò, controuersiarum diiudicationem ad præfectos referebant. etenim speculantes legum robur, id à potestate regia superatum comperiebant: animum autem Regis cedere lachrymarum cur sui nouerant. Itaque verebantur ne supplicationibus, eiulationibus & lamentis fracti, benignius potius quàm ex præscripto legum iudicarent, & tamen quid maius est quàm dominos esse legum principes: leges autem maiestate sua potentiores efficere? Quocirca magistratus ad vrbes delegatos, priores Imperatores quàm sæuissimos & maxime sanguinolentos ad imperandum appetissimos esse censebant, adeò vt non esset illustrius plures hostes quàm subditos & ciues interimere. Nunc præfectus gladio quidem accinctus exornatur & constituitur: sed Regiæ clementiæ in animis præpositorum imagines elucet: vt nihil iam opus sit necessitate & cædibus ad ea quæ par est præstanda: sed præfectum loqui satis est, & repente euestigio res ad exitum perducta est. eos qui antea præfecti erant quieti tradentes alternæ, alios ad præfecturas successores

cessores ducunt ; idque iure optimo. Nam siue laboriosa res sit principatus, nolunt onere perpetuo eosdem cōtere- re : siue felicitatis aliquid obtineat, mul- tos ad participationem beatitatis vo- cant. præterea cū illud perspiciant, vt honores bonos efficere soleant, pœnæ autem improbos castigare : eos qui supplicis commissi sunt non impedire existimarunt improbitatē : sed eam quæ semper exoritur excindere : & id quod fit, simile esse hydræ capitum amputa- tionibus : ipsi benemeritis omnium ani- mis præoccupatis, id præstiterūt potius, vt quàm optimis vterentur, quàm vt iniurios & iniquos punirent. Igitur tanta virtute in medio posita, quid omnium maximū iudicare par est ? vtrum nobili- tatem an educationē, & vtrum iustitiam an morum modestiam & temperātiā, & vtrum fortitudinem aduersus hostes, an mutuū inter se consensum & con- centum : Itemque vtrum benignitatem humanitatemque erga singulos, an sa- gacitatem & prudentiam vbique adhi- bitam ? nostri quidem principes ad maximi momenti actiones, non arbi-

*Salustius de
ord. Rep.*

*Cui Regia
virtuti pal-
ma tribuen-
da sit.*

M

*Diuinationis
commodum & in-
commodum.*

trati sunt diuinandi arte spem firmandam esse: Non quod vulgare ac tralatitium, vt ego quidem opinor, illud spectarent, quòd saepe diuinatio inferior comperiatur rei futuræ inuentione: sed quia, tametsi præfagiat quam-maxime & inuestiget, duabus laudibus est obstaculo, honoris cupiditati & fortitudini. Nam repulsam passuros, nec quod velent adepturos, si quidem id præuiderint, non finit maiorem fortuna alacritatem præ se ferre: verùm ignauos statim, peioribus præmonstratis efficit: & quibus bona & commoda sunt reseruata, illis gloriam fortitudini debitam præripit: non enim tam virtuti quàm euentus perspicuitati videntur fidem adhibuisse. Sed qui finem pariter ignorant viri boni fiunt, & dum recte agunt admirabiles, & cùm lapsi sunt, inculpati audiunt. Quod si quis decessi iudicium super omnibus adhibiturus sit, ne nudum laudationum numerum mihi expendat: sed cuique eorum qui præstiterunt ætatem adiungat: & maius fortasse in eorum qui fecerunt iuuentute, quàm in rerum peractarum

magnitudine miraculum inueniet. ac mihi certe videtur voluntas eius qui orbem terrarum compegit ac coagmentauit, nunc demum maxime obseruari. Nam quoniam Deus terram quidem stabiliiuit, mare effudit, fluuios congregauit, & insularum situm circumfluum ostendit; cuncta in opus conditum insequit semina & pabula, omniumque omnino quibus humana natura indigere potuisset. Verumtamen non omnibus sane partibus cuncta impertiuit; sed munera iuxta regiones diuisit; vt ad societatem homines opis mutuæ indigentia adduceret: & negotiationes utique patefacit, vt communem fruitionem eorum quæ apud quosdam nascuntur, ad omnes proferat. Hoc igitur humanum propositum & salutare, antea quidem sublatum de medio & extinctum atque obsoletum est: & consortium commercij æquè ac cædes prohibitum erat, & qui conuictus esset præcipitabatur: ac proinde terræ forma referebat figuram dissectam: verum nunc cõuenit & connexum est quod prius diuisum fuerat; & ordinem suum recepit quod antea distractum

*Voluntas Dei
sub Christiani-
tate Imp.
maxime ob-
seruata.
Mundi con-
diti ordo.*

*Dei dono-
rum inæqua-
lis distribu-
tio.*

M ij

erat. vna quidem Continēs est, & vnum mare: cōmunes etiā insulæ: aperti sunt portus, & patefactæ valuæ: onerariæ vero vbiq̃ merce vnde quaque vehentes portus angustiis arctant: conuentus vero maximus per omnem propemodum orbem terrarum extensus est: horum, discendi ac percunctandi gratia, illorum, alio atque alio prætextu: & quorundam qui altum mare traiciunt; nonnullorum etiam qui per Continentem excurrūt. neque vero Nili miraculorum spectaculo carent, qui occidentem partem incolunt: neque præclarorum & mirandorū in Hesperia occidua expertes sunt qui Nilum accolunt. Phœnices porro in Siculis portibus: Siculi rursus in Phœnicum portibus versantur. Patent vero Athenæ studiorum ac literarum mercaturam exercentibus: patet etiam Bithynorum gens quidlibet accipere cupientibus. & quid opus est, in singulis morari sordide sectādo læuia? quin potius vna ad omnia voce cōtendimus, quia nunc tēperantes ac modestas totius orbis nationes tamquā in choro concentū vnum intēden-

Horat. Se-
stantem læ-
uia Nervi
deficiunt anti-
miquo

res concinunt, duobus præcentoribus antifti-
tibus melos ordientibus. sane cum veteres à ser-
monibus desistebant, sapienter precabantur vt
plura bona consequerētur: ac mihi certè viden-
tur iure ita animati, & affecti. enimvero plurib.
indigebāt quam nacti fuerant. nunc autem nihil
postulare integrum est, cuius non pridem expe-
rientia libera fuerit: Itaque etiam hoc eximium
in Regibus fuerit, quod nobis nihil quaren-
dum impostero reliquerint.

D I X I.

ANIMADVERSIONES, OMISSA,
COMMISSA, IN HAC EDIT.
Latina Panegyrici Libaniani.

In pag. 2. li. 7. *Cum Reges corporib. s. Senecæ epist. lxxij.*
locum hunc illustrat: atque his præsertim verbis: *Hi*
quibus altum ad propositum bene viuendi confert securitas pu-
blica, necesse est autorem huius boni, vt parentem colant. Verum
alios quoque Rex viribus suis protegit? quis negat? &c.

Ibid. li. 7. à fine. *Philosophiæ autem sedulo operādantes. Idem*
Sen. initio eiusdem ep. Philosophiæ fideliter deditos appel-
lat, quos hic Libanius τοῖς ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας διατείοις.

Pag. 3. l. 8. *tessera mihi prariperetur. Hæc respondent con-*
textui, vbi legitur ἀπερδῆναι. sed cum ad oram lib. adscri-
ptum sit ex alio vet. cod. mnl. ἀπὸ δῶναι, hoc si quis se-

NOTÆ AD LIBA.

modo; *Coreyrai Epidamno seu Dyrrachio oriundos habitatores Corinthiorum.*

Pag. 46. li. 9. *exiguo temp. malim, extremo vel nouissimo, πολλοῦ χρόνου, post longam annorum feriem: pœnas ex hanc historiam tangit Thucyd. l. viij.*

Pag. 50. l. 5. *scrib. censebat. cui porro licet idoneè abundeq; exp. & mox, attribuat. & paulo post, præreptum esset.*

Pa. 58. li. tur, *ubi cum cataphractis (adde) ante murum, man.*

Pag. 60. li. *exercitu deserto, ad ratem insil. Philoxeni gloss. ἡδιστα ratis. Hefych. ἢ εἰρηγίως πεπονημένον ναῦς. διὰ τὸ αἰεὶ, καὶ εὐεξία. ζεύγμα. hic mihi nunc potius ad pontem confugisse interpretandum viderur.*

Pa. 62. in med leg. *felicitem Rom. concitarant. Ita Theodoretus in Philotheo l. 2. c. 30. narrat eundè regem Saporem visione quadam perterritum in obsidione Nisibis vrbs, minatum fuissè mortem iis qui nunciarant Imp. Romanum minimè adesse. Ibid. l. 8. à fine; quibus fidem derogare non licet. proinde L. Scipio Afiat. atrestabatur, se vel inimico iudice approbari posse. Sic ἀπό μοῦτος ille Sinon Troianus ψευδολογίας suspicionem à se remouet apud Virg. II. Æn.*

— *Nec si miserum Fortuna Sinonem*

Finxit, Vanum etiam mendacemque improba finget.

Ibidem li. 4. à fi. *In agro Tanagrao. De hoc prælio apud Tanagram Bœotix commissio, in quo Lacedæmonij fortisq; vicerant Atheniens. qui lxx. à pugna die, duce Myronida, prælio apud Oenophyta inito, Bœotios vicere. Idem de pugna Mantinæorum cum Tegæatis apud Laodiceam terræ Orestidis, & ancipiti victoria, Thucyd. extremo lib. 5. νίκη ἀμφιδίκετος ἐγένετο.*

Pag 87. li. 5. *repono, maleuolus iud. è C. Germ. δυσμενής, quod opponitur εὐμενής.*





ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Εἰς τοὺς ἀντοκράτορας Κώνσαντα, &
Κώνσαντιον, λόγος.


ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

LIBROS
DEL DR.
L. MAROQ

ΕΚφο μάλιςτᾶ πῶδατηρητέον ἐν τᾶς
παρόντι λόγῳ, ὅτι δυοῖν ἄποκειμέ-
νοιν παρσώποιν ὀρμᾶται μὲν ἐν μιᾷ δῆ-
χῆς ὁ λόγος. καὶ παρῆσει μέγρη πίνος ἀφᾶ-
τε κοινῶν ἐγκωμίων. χιζῶμῆρος δὲ κτᾶ τὰς
πολεμικὰς παρᾶξῆς, καὶ τῖνας ἐτέροισ ἐτ-
κῶμιαστικοῖς τόποις πάλιν στυάτωλεται, κοι-
νὸν ἐπάγων ὁ τέλος. ὡς αἰ μάλιςτᾶ εἰς ὠν
φαίνοιτο, καὶ μὴ διπλοῖς. ἡ δὲ λέξις ἔτε ὁ
μέγρηος δῶκυσσα παρῆς ὁ σκαπεινὸν ἐν-
φέρεται, ἔτε πρῶσα πῶ σαφιώφαι, εἰς τᾶ-
πεινότητα καπαπίωφ.

A

ΛΟΓΟΣ.


 Μελλον, οἶμα, μηδενός
 ἀνδρῶν παρξιώνοντες,
 αὐτόματος ὀρμήσιν ἔπι
 τὸν λόγον τῷ τῷ παρξ-
 γματος δικαίω παρξς τὴν
 εὐφημίαν κινούμενος. παρξτον μὲν γὰρ τῷ
 ἀποπρωτάτων ἀν ἡῶ, εἰ βασιλεῖς μὲν τοῖς
 αὐτῷ σώμασιν οὐκ ἀποκινῶσι πτω ἀσφα-
 λησαν ἡμῖν κατακτώμενοι ἡμεῖς δὲ μήδ' ὦν
 ἔπι τῆς ἀσφαλείας ἐργαζόμεθα λόγων ἄ-
 μέρους ἐκείνοις ἀνατείνμεν. ἀλλ' ἔτω πόρρω
 κεισόμεθα τῷ παρξσῆκοντος, ὡς ἴσθ' πολ-
 λοςὸν σιωθῆσομεν λόγον, ὃν παρξτον εἰχῆς
 ἡῶ γνέσθαι. ἔπειτα δὲ τῷ ἀγρίων ἡγού-
 μιαν τοῖς μὲν γεωργιῶτας ἀποφέρν τῷ
 καρπῶν τοῖς βασιλεύσι τὰς ἀπὸρχαί· τοῖς
 δὲ παρξ πτω φιλοσοφίαν ἀφαιτεῖοντας, τὴν
 ἐπ' αὐτοῖς ἡκουσθμ ἐγκαταλιπεῖν σιωτέ-
 λησαν, ἔ τῶντα βελτίω καὶ σεμνότερον ἐκεί-

νων ηρξασθαι βίον ἰσοφλημενούς. χωρὶς δὲ
 τούτων οἱ μὴ τοῦς δρίζουσι τῆς περὶ ἕξων,
 τοῦς περὶ αὐτῆς ἐπαίνοισι περὶ σάροντες, ὁμοῦ
 τε τοῦς εἰργασμένους ἀδικοῦσι. Ἐσφῶν αὐ- ^{ἔπαινοι δὲ}
 τῆς κατηγοροῦσιν ὁκείνοισι μὲν ἀποστρεφῶ- ^{περὶ}
 τες ὧν εἰκός ἐστὶ αὐτοῦς ἀπολαύειν. πλὴν δὲ αὐ-
 τῆς φύσιν ὀπιδοφκωότες, οὐκ ὀπιταμνύου
 τὰ χρυσά θυμαζέιν. ἀλλὰ μὲν δὴ ταῦτα καὶ
 ὅτι πλείω, περὶς πλὴν ἰσοφασιν ἐμαυτὸν
 ὁκίνοισι, οὐκ ἀναμνύουσι περὶ ἑτέρων αἰρε- ^{ἡ δὲ}
 θῶναι ὁ σωθῆμα. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ σκαπούμνον ^{ἡται.}
 ἐκτελεσθῆναι τοῦπίταγμα, καὶ σιωπῆσαν
 γνώμητε ἔσφρακκῆσι, οὐκ ἐτὶ ὠήθει
 εἰ βελῆ χόρον ἀλλὰ τῆ πλὴν περὶ θυμῶν
 εἰς ἔργον ἀγαθὸν τὸν χαρὸν ἐφεσάνασι. ἢ πρῶτων
 ἀνὰ ῥαθυμότητα, εἰ περὶ ἐμνός ἐπωθῆ- ^{ἡ δὲ}
 μασθῆν ἀφορμῶν, ἔχ' ἰσοφ' τῆς περὶ ἕξων, ^{ῥαθυ-}
 ἀλλ' ἰσοφ' τῆς σιωπῆς ἐζήτωι λόγον. ἀλ- ^{μοτετον.}
 λως θ' ὅτι τεία τὰ μέγιστα περὶ γίνεταται. ἔχ' ὅ
 μόνον τοῦς βασιλεύουσιν ὅσον ἔξεσι τῆ γηνο-
 μνίου φυλάξουσι. ἀλλὰ ἔσφ' αὐτοῖς δόξαι ἴσως
 περὶ σκαπούμνον βελῆ. καὶ τὰ πλὴν ἰσοφ-

A ij

θεσιν παροβαλόντι φιλοτιμιδιώμα πρὸς
 ξομν. ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶσιν,
 εἰς τοὺς παιδοτελείδας ἔρχεται πὶ τῆς ἀπὸ
 τῆς τεφαίων δὲ κλείας· ἔτι τὸ δὲ λόγου συ-
 ναήπιος κοινωνίᾳ τῆς ἀπὸ αὐτῆς φιλοτιμίας. ἔστι
 μὲν οὖν ἕτος τοῖς ὀπτιχθεύσιν ἐκωμιάζειν,
 πλὴν μὲν αὐτῆς καταμέμφεσθαι διώαμιν,
 ὡς πολὺ λειπομνίῳ τῆν παρὰ μὲν τὴν δὲ
 τῆς παρὰ μὲν ἀποταυμάζειν ἡσφολιῶ,
 ὡς πολὺ νικῶσθαι τοὺς λόγους. ἐγὼ δὲ, εἰ καὶ
 μηδενὶ τῆν ἐμπαροθεν τῆν ἡσφολιῶ εἰρη-
 μόνον, πάντως ἀπὸ τῆν παροθεν χρεῖαν δὲ-
 ρῆν ἡσφομῆν τὸν λόγον. εἰ μὲν γὰρ ἐν τῆν διελεῖν
 τὸ ἀγώνισμα, καὶ ἐν μέρει παρὸς ἐκείτερον
 ἀποδοιῶν· καὶ νῦν μὲν τὰ παροθεν τῆν
 ὀφλημα ἀγαλλοσῆν· μικρόνι δὲ ἕτερον, ὅτι
 πλὴν ἕτερον μερίδα μετελεῖν. ὅσδε ἔτι
 μὲν ἀπὸ παρὸς πλὴν ἀξίαν ἡσφοσῆν· ἢ μὲν
 τοῦτον ἀπὸ ἴσως ἡσφοσῆν ἀπὸ πῆλον. ἐπεὶ ὅ-
 ἄτε παροβαλὼν τὸν ἀθλον ἴσως πῶθεν κεχε-
 ρήσῆν εἰς ἀμφοτέρους· ἢ πλὴν ἡμετέραν δὲ-
 καμιν ἐσκέφατο μᾶλλον, ἢ ὅπως ἐνὶ χερσῶ

γε. ἀγώνι-
 σμα ἐν
 μέρει, καὶ
 πο.

κωδικοποιήσεν ἀμφοτέροισι ὅπως τε οὐκ εἶχε
 καλῶς ὅτι τῶν ἐλευθέρων ἀφασσῶν τοῖς καὶ
 φύσει καὶ γνώμῃ καὶ ταῖς ἀρεταῖς σπουδή-
 μύοις. πῶς οὐκ ἀνάγκη τῷ μετεῖναι τοσούτον
 ὑπερβῆναι, ὅσον παρ' αὐτῶν εἰ γὰρ καὶ θάλατταν ἐνε-
 χροῦμεν ἡμέρα μιᾶ μετῆναι. ἔμην δ' ἄλλ' εἰ
 καὶ τὰ μέγιστα τῶν συμβαίνοι, πολλῶν εἰ-
 σόμεθα τοῖς νικῶσι τὴν γῆν. ὅτι γὰρ οἱ
 μὲν λόγῳ τὰ ἔργα μὴ οὐκ εἰσὶν, αἱ δὲ τῶν ἀρ-
 χόντων ἀνδραγαθία, κέρδη τῶν ἀρχηγῶν
 εἰσὶν, οἱ μὴδὲν ἔχοντες εἰπεῖν ὅσον πεπόνθησι,
 δῆλοι δὴ πῶς πᾶσιν εἰσὶ μείζων λόγῳ πλούτος
 τὴν δύτην καὶ καρπούμενοι. ὡς εἰς τὸ πᾶσι
 δοξασθῆναι εἰπεῖν, ὅτι τούτω μόνον ὁ νικῶν τῶν
 νικῶν λισσιτελέεσθαι. πολλαχῆ δὲ μοι δοκεῖ
 χαλεπὸν εἶναι τὴν δύτην καὶ ταῖς τῶν βασι-
 λέων ἀρεταῖς ἐξισῶσαι. ὅσοι μὲν γὰρ βασι-
 λεῶν αὐτῶν ἀξιοὶ κρινέντες, καὶ στρατευο-
 μένοις σωμαπαύροισι. καὶ τῶν ὅτι τῆς ἡου-
 χίας πρὸ ἡμέραν παρὰ τοσούτων, οὐκ ἀπέι-
 ρως ἔργασθαι. τούτοις μὲν ἐνεστὶν ἐργάδες ὁ ζη-
 τεῖν, ὁ πρὸ τῶν ἐγνωσμένων ἀξίων εἰπεῖν.

ἡμῶν δὲ τοῖς ἄλλοις, εἰ καὶ πολλῶν ἠγάθων
 κέρεισιν, ἀλλὰ πλείω γέων ἴσμεν ἀγνοῦν. καὶ
 παρῆλθεν ἡμᾶς διπλοῦς ὁ κίνδυνος. εἰ μὴ
 μόνον οἷς ἴσμεν ὅτι ἐξαρκέσομεν παρὸς
 ἀξίαν, ἀλλ' εἰ καὶ τὰ πλείω σωπήσομεν. ὥστε
 δὴ μήτε πόρτα ἐφεξῆς ἀπαυτεῖν, μήτε τῶν
 ὄλων ὁ πλέον, ἀλλὰ τῶν εἰρημνύων ἀποδε-
 ξαμῆναι, ὧν τε δὴ κέρεισμα συγνώμονας
 εἶ. καὶ εἰ μηδὲ τούτων ὧν ἴσμεν ἐφιστόμεθα.
 πόθεν οὖν ἀρξασθαι καλόν· ἢ δῆλον ὡς ἐκ
 τῆς αἰτίας ἢ καὶ τούτοις ἀγαθοῖς ἀπειργασα-
 το. λεγέτω δὴ ὁ τῷ Πλάτωνος ἐπ' αὐτοῖς
 μᾶλλον τούτοις ἢ ἐκείνοις ἀρέπον, εἰς οἷς εἰ-
 ρηται· ὅτι ἀγαθὸν δὲ ἐχόντο, ἀλλ' ὁ Φύσιν
 δὲ ἀγαθῶν. ὡσπερ γὰρ ὅτι τῶν καρπῶν, ἰὼ
 μὲν τις δι' ἡμῶν τε ἐκεκριμένα καταβάλλει τὰ
 σπέρματα, καθαρὸν τε καὶ εἰλικρινῆ καὶ ἡ-
 ναίαν ἐν παρῆλθον ὥρων καμύσεται τὴν φο-
 ρῆν. ἰὼ δὲ τίς παρὸς τὴν καταβολὴν ῥαθυμή-
 σαι, ἐκ τῶν ὀπιτιχόντων ἐκείνῳ ὅτι τὴν
 γλῶσφῆν, σάξεται τῷ σπέρματος ὁ κίνδυνος
 ἐν τοῖς φουρνίοις· ὅτι δὲ καὶ ὅτι τῆς αἰ-

γρ. οἷς
 μήτ.

γρ. ὡς π
 παρῆλθ.

ἴσ. δὴ ἐ.

γρ. κομί-
 ζεται τ.
 γρ. εἰ ἐκ τ.

Δροπείας φύσεως ἢ τῆς ἁγνητόρων ἄρετῇ
 ἀγαθάνην εἰς τοὺς ἐκχρόνους εἰώθεν ἔπει-
 δῶν ἢ βασικανία μὴ μείζον ἰχύσασθαι τῆς
 ἀγαθῆς τύχης διωκτῆ. ὁμοί δοκεῖ σαφέστατα
 νῦν ὁ χρόνος ἐπέχειν. ἔτε γὰρ εἰς ἀμείνονος
 ρίζης ἔχει τις ἀνὲπιδῆσαι βασιλέων βλάβην ^ἢ τύχης.
 παρῆλθουσιν, ἔτι ἀμεινόνως συμβαίνουσιν
 τῇ ρίζῃ τὴν βλάβην. παρταχούμενοι ἢ τῆ
 δικαίᾳ μερῖς ὅτι ἀπῶσθαι, βέβαιον τε
 ἀποφάσσεται τὴν κτῆσιν, ἔτι τῆς ἡδίστης
 ἐλπίδος εἰς ἀπῶστα ἀποπέμπει τὸν χρό-
 νον. βασιλεία δὲ ποσῶτα πλέον τῆς ἄλλων ^ἢ ποσῶ-
 δικαίᾳ ἐγκλήσασθαι τὴν ἀρχὴν βούλεται, ὅσα ^{το} π.
 μεγέθη τε καὶ τύχης ὑποβολῆ τὸν φρόνον
 ἐπιπασσμένη, ἐπὶ ἀσφαλετέρας ἐτέλε τῆς
 κρηπίδος βεβηκέναι. ἔτε δὲ τούτων ἐχόντων,
 πλέον ἀξιον ἡμῶσθαι τῆς παρούσης ἀρ-
 χῆς τὴν δικαιοσύνην, ἢ τὸ μέγεθος. ἔτε γὰρ τοὺς
 κεκτημένους ἐκβαλόντες εἰς ἀλλοτεῖον
 κληθρὸν ἐπέβησαν. ἔτε αὖ τὸ πλῆθος ἡρα-
 πεύσασθαι ἐώνεται ὁ γῆμα, καθάπερ πῆ ^ἢ τ.
 τῆ εἰς ἀρετῆς ὠνίων. ἀλλ' ὡσπερ οἱ καθ'

ἔκαστον πατρῶας καὶ παππῶας κληρονομοῦσιν
 ἑσίας, νόμῳ πρὸς τὸ το καλούμενοι· οὕτω καὶ
 τοῦτοι δύνωσιν ἐκ πειρησίας ἢ βασιλεία

25. μὲν γὰρ. πρὸς σήκουσα. εἰ μὲν οὖν ὅτι τὸν πρὸς πάτο-
 26. ρα τὸν λόγον ἀνάξιμον, ἐ τὸν ἔσπον ὄξετά-
 τοιμῶν, καθ' ὃν ἐπέβη τῷ πρὸς ἄγματος, ἔχ
 δύρην πὶ πρὸς σεμνότητα φέρον, χαλεπόν,
 ἀλλὰ μᾶλλον χρόνῳ τυχεῖν εἰς πλήθος διη-
 γμητῶν. ἐν δὲ οὖν εἰπὼν, ὁ μόνος δὴ τῶν ἐμ-
 πρῶθεν ἐδέξεν, ὅτι τ' ἐκείνῃ παῖδα, τῶνδε
 δὲ γυνεά, μεταβήσομαι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πρῶ-
 τες οἱ καθ' ἐκείνον διωασεῖοντες, ζημίαν
 αὐτῶν ποιούμενοι ὅ τούς ἑσσηκίους ἐν
 ἀφθόνις ἀφ' ἑαυτῶν, μετῆγον τὰς ἐκείνων δι-
 πορίας εἰς τὰ βασίλεια· πέρας βύδαμνίας
 κρίνοντες εἰ ἑνοχασεῖν τάλαντοις τοὺς θη-
 στωροῦς. καὶ σιωέβαινε τοὺς μὲν ἀφαιρεθέν-
 τας ἐν δάκρυσι καὶ πένιᾳ ἀφ' ἑαυτῶν, τοῖς δὲ
 λαβοῦσιν ἀνόνητον κέρσασιν τὸν πλούτον. ὁ δὲ,
 πρῶτα ἀρίστος ἐκείνος πρῶτως που συχθέν-
 28. ἐκείνον μῦθος Δημοσθένῃ. καὶ τὸν νόμον ἐκείθεν λα-
 29. βῶν, ταμιεῖα μὲν ἀσφαλῆ τὰς τῶν κεκτημέ-
 νων

κων οίκίας ἐνόμισεν· ἔδαμον γὰρ αὐτὸν καλ-
 λίοιο σαυτῶν· καταλαμβανέσης δὲ δαπα-
 νημὲν ἀνάγκης, ἤρκει κηρύξαι τὴν χρεῖαν· ἔ-
 πώρτα ἰὼ χρημῶν μετὰ, ἐκόντων διδόντων
 τοῖς πέλας. ἔτω τὰ μὲν ἐκοσίω, ὃ φιλότι-
 μον παρῶσεν· ὃ δὲ ἀνάγκη σιωπῆσαι, τῆ-
 το σὺκ δὲ μὲν ὡς ἴσα ἀκούειν πέφυκε. καὶ γὰρ
 πῆ, αὐτῆ τῆ γνώμη χηροσάμνος, οὐ ταυ-
 τὸν τοῖς ἄλλοις, οὔτε ἔπαθεν, ἔτε ἐποίησεν. οὐ
 γὰρ ἐπὶ μικρὸν χρόνον ταῖς τῆν ἴσα κῶων
 συμφοραῖς εἰς ἡδονὴν ἀποχρησάμνος,
 ἴσα τῆν πεπιτευκῶων ὑπερὸν ἀπεσφάτ-
 τετο. ἀλλὰ τὸν τε ἄλλον χρόνον ταῖς τῆν ἀρ-
 χοιδῶων βυνοῖαις ἐδδρυφορῆτο, καὶ τελουτῶων πῆ
 τὴν βασιλείαι ἴσα ἤρξε τὰ παιδὶ παρῶ-
 δουῶων. τοιαύτη τῆς θεοφιλοῖς ἀρχῆς ρίζα καὶ
 καταβολή, μὲν τῆ δικαίᾳ παγέισα, καὶ ὡς αὐ-
 ἠκιστα κινηθεῖν. ὃ δὲ, καὶ ὡς ἐπειρομῶους κα-
 τέχῃ, ἔτσιωπητὸν σὺκ ἔχῃ παρῶαίτησιον τῆτο
 παρῶελθεῖν. ὡσπερ ἔθεμιτὸν εἶναι μοι φαίνε·
 ὄντων γὰρ αὐτῶ παιδῶων πλεόνων, εἶδε τὸν
 ἀκρῖβέτερον τῆς βασιλείας φίλτακα, καὶ

B

τὴν ἰσχυρίαν ἐκείνοις ὀπιτάξας, ὃν ὀπιτη-
 δότερον ἦδ', τῆτον ὀπι τὴν ἀρχὴν ἐκά-
 λει. πλείω δ' ἔσφαγματος ποιῶμενος παρ-
 νοίαν, ἢ ὅπως ὀπίσις οἱ παῖδες αὐτὰ κεκλή-
 σονται. Ἐξαλαβὼν τοίνυν τὰ σφαγματα,
 γνώμη τε πατεικῆ καὶ θείω νόματι, τὴν
 Ομηρικὴν διχλὴν ἐπλήρωσε, πᾶσιν, οἷς ἐβ-
 λύσατο καὶ κατέσφαξε, τὸν χυνότερον πα-
 ραδραμῶν. Ἐὖ μέγιστον, ὅσω γὰρ πλεον ἐπί-
 κει, ἡσπύτω πλεον ἐκφρον ἐσέμνησεν. ἢ γὰρ
 τῷ πατρὸς νίκη, τῆς ἐκείνου κρίσεως μὲν τύειον
 καθίστατο. ἔγ' ὅθεν δὲν καθήμενος τρυφᾷν.
 ἀλλ' ἀθύρως ἀπὸ γραμμῆς ἐνεργὸς ἐδείκνυτο.
 ὅσδε τοὺς τῶ πατρὸς πόνοις εἰς οἰκείαν ῥασι-
 νίω ἀνήλισκεν. ἀλλ' εἰμὴ καὶ τῶν πόνων φανῆ-
 ται κληρονομία, ἀδικήσῃν ἐνόμιζεν. ἔσθ' εἰ-
 μή τις ἐπ' αὐτὸν ἔλθῃ κέρδος ἐκρίνειν, ἰσ-
 χίαν ἀσφαγμονα. ἀλλ' εἰ μή τις τοὺς ἀδί-
 κως ἀρῆνας κατέλοι, κοινῶν τῶν ἀδικη-
 μάτων ἰσπελάμβανε. τοῦτα παρὰ αὐτὸν
 εἰπὼν, καὶ τοῖσιν λογισμοῖς ὀπιρρώσας τὴν
 ἔμφυτον τολμᾷν ὀρώντην μετὰ λίω πόλιν

25. φατέην

λόγῳ μὲν ἄρχοντι. ἔργῳ δὲ ὑπὸ τῆ
 κραυγῆς πορφυροῦ. καὶ τὸν αὐτὸν ἀρ-
 χοντα καὶ πολέμιον οὐκ ἔβλεπεν. ἑσθὲ ἀνεκτὸν
 ἐποίησατο, ζῆλος αὐτῆς ἔτι τὸν ἥλιον ὀραίντες,
 τὴν τῆς οἰκουμένης κορυφῆν ὑπὸ τυραννικῆς
 βίας ἀειροῦσθαι πορφυροῦ. ἀλλ' οὕτως
 ὡς εἶχεν ἐνδεῆ τὰ ὄπλα, παρῆτον πόλεμον
 ὑπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν ὄλων ἤρατο, ἐν τοῖς
 αὐτῆς κινδύοις, ἑτέροις δὲ ἄλλων τὰς συμφορὰς.
 ὃν μὲν οὖν ἔβλεπον παροισίων παρὰ τὴν
 ἀκοντα τὸν τυραννον, αἴσιση, καὶ δαλῖα κρυ- σε. ἀνιάθη
 πτόμενον ὑπὸ ἀνάγκης ἐξήγαγε. καὶ ὡς ἐκείνος
 συμπλέκεσθαι μὲν οὐκ ἐτόλμα. πτωχρῖα σε. πλέξε-
 δὲ μετήβη τὸν ἀγῶνα, ἔτι τὸ τεταμένον ὑπὸ σπ. μ.
 τῆς ποταμοῦ τέχασμα. ἔτι ὡς ὁ μηχρῖμα,
 καθ' ὃν μὲν δὴ ἔβλεπον, τούτοις οὐκ ἐλύπησε. τῶν
 δὲ στυγνῶν, παρὰ ὅλεθρον ἤρκεσε. ἔτι παρὰ
 εἴκει ὁ τῆς παροισίας, αὐτὸν τοῖς οἰκείοις σε. αὐτῶν
 βυθλούμεσιν ἀλιπτόμενον. τῶν ταπεινῶν, καὶ τ.
 ἐπιπλείω, λογιζομένοις τὴν καὶ ποιηταῖς ἰκα-
 νῶς ὑμνηταὶ πάλα. καὶ οὐκ αὖτε εἰ σφόδρα
 βυθλούμεθα λέγειν ὅτι τῆς παροισίας, χερῶν σε. χερῶν.

ἐνδίδωσιν. ἀπαλλάξας δὲ τὴν μεγάλην πό-
 λιν τῆς ὑπικειμένης νεφέλης, καὶ πύργων
 αἰαπνύσασα ποτὲ, ἔμπασησας πρὸς δι-
 πάφην τὰ δυσχερῆ, ὀρμηθεὶς ἀπὸ θυναίας
 οὕτω πρῶτος, πᾶντα τὸν ἐν ἐκείνῃ τό-
 πον ἐπῆλθεν, αἰακαθαυρόμηνος γὰρ τε καὶ
 θαλάτταν. ἔδ' ὁ μὲν λυμαινόμηνος ἔξορίζων
 ἀπὸν. ὁ δὲ σωτήριον ἀντεισάγων πᾶντα χῆ-
 ἔδ' οἷς μὲν βαρβαροῖς πολεμῶν. τὰ δὲ τῶν
 ὁμοφύλων βασιλῆς, τῶν ὑπαρχόντων ἔ-
 φθονῶν. ἔνθα δὴ καὶ διπλῆς ἀρετῆς σημεῖον
 ἐξωλέσκειν. ἔτε γὰρ εἰρῶν ἐξὸν ἀρχῆν, πολε-
 μεῖν ἐπεθύμησεν. ἔτε πολεμεῖν δεῖσθαι ἀ-
 πώκησεν. ἀλλ' ἔτω ἔπρὸς ἐκείνῳ εἶχεν
 ἀκρίβως, ἔπρὸς τῶν ἀνδρείως, ὥστε τὰς
 μὲν σωτήρας ἔτερος ἐκίνησε. ὁ δὲ τῶν πολέ-
 μου κράτος ἐκείνος ἐπέθετο. καὶ μεμνηθεὶς
 ἐξω τῶν χαρῶν ὑπολάβῃ φέρεσθαι, μηδὲ
 κενῶ πεποιθῆσθαι τὴν πρὸ τὸν πατέρα δξα-
 πειθῶν. ἔδ' γὰρ ἀπασιν γνέσθαι φανερόν, ὅτι
 μεγίστων πρῶταδ' ἡμάτων οἱ πάντες οὐκ
 ἀπελείφθησθαι. ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ φάτων γε-

γρ. ἐκείνου
 τ.

γνόντες ἢ περὶ ἡλθον τοὺς φύσους, ἢ κατ'
 ὁσδὲν χεῖρες ἐφάνησαν. Τούτοις μὲν οὐκ
 ἔστιν ἐφ' ὅτῳ τις δὴ ἀγαθεῖν· δὲ γὰρ ὁσδεμιάς
 παραματείας πρὸς τὴν τοιαύτην ἀμιλ-
 λαν. οἷς δὲ γνόντων ἔστηκεν οὐκ ἀγνή πρῶ-
 δείγματα, τούτοις, εἰ πλησίον ἐκείνων ἤνοι-
 πο, μὲν ἕως βολῆς θαυμαστόν, ὅτι πρὸς τὴν
 τῶν Σρίτων μίμησιν, τὴν ἔπι μέλφαι δέξ-
 τειναι. μέλλων δὲ ἐπὶ τὰς βυδαύμονας τῶν
 βασιλέων προβαίνην γνάς, ἐννοιαὶ πῖνα λαμ-
 βάνω ποιητῶν τέτινων, ἔ τῶν ἐν ἰσορείας ἀπό-
 πτων, καὶ σαρπῶν βύεσκω μύθοις μὲν καὶ τε-
 ρατείας κεκοσμημένους. τοὺς ἐν τοῖς ἐμπαρο-
 σθεν ἀδοκίμοις ληπορῶν δὲ ὁμοῦς τὴν τῶν
 μύθων ὀξοσίαν, τῆς ἐπὶ τοῖς παροδοῖν ἀλη-
 θείας. Κύρου μὲν τοῖνυ οἱ σεμνῶντες, ὅψιν
 ἐν τοῖς ὑπνοῖς Αἰσάγη γῆρας Φασίν, ὡς ἐκ.
 Μαιδάνης τῆς ἐσομένης Κύρου μήτρως ἀγα-
 βλαστήσῃ τε ἀμπελος, ἔ τὴν Ασίαν ἀπα-
 σαρ ἐπιλάβοι. ἕως δὲ Αλεξάνδρου τῆ
 Μακεδόνος, ἀίχμηθέντες εἰ παρὸς νομίζοιτο
 Φιλίππου, δράκοντα συγκατακλίνουσιν Ολυμ-

πιάδι παρὲς ἑκπληξίν τῆς μειρακυλλίων
 πινὸς σωσίας συμπλάσартες. ὁ δὲ τῆς
 ἡμετέρων βασιλέων τόχος, ἔμύθων, ὅσδ' ἐ
 ἐνυπνίων παρὲς κόσμον ἐδέηθη. ἀλλ' ὡσπερ
 τὰ κάλλιπα τῆς σωμῆς οἴκηθεν κεκτητημῆμα ὁ
 Φαειδρὸν ὅκ' ἐφέλκεται πινὸς ἔξωθεν ὄραν.
 ἔτ' ἡ τῆςδε γῆσεως πόρτα Ἰσθμῶσα λό-
 γων, ἀλλόκοτον αὐτῇ μόνῃ παρὲς σιμνότητα
 κέκριται. εἰ δὲ τῶ μέγα δοκεῖ ὁ μῦθ' συμβό-
 λων γῆραθαι δόξιαν, καὶ τινες ἐρασαὶ τούτῃ
 τῆς μέρεος κατήμηροι, πῶς πολλοὶ ποιή-
 σαιντ' ἀν' ἀκροαταὶ κατὰς ἰῶναι τῆς οἰωνισ-
 μάτων, οἷς στωεξέδραμῶν ὁ τόχος. ὅσδ' ἐ τού-
 τοις ζητουῦσας μάλλον ὁ ποδοῦσιν ἀφῆσορμῶν
 ἢ πληρώσασθαι τὸν πόρον ἀνήσω δὲ ἔδεν εἰς
 μυθολογίαν, εἰς ἀφανὲς ἀποφέρων τὸν λόγον.
 ἀλλ' ἂν πόρτες ἴσασι, ἐρῶ. παρθεύσαι δὲ πῆς
 τῶ παρθεύσαι λαμπαρῆτις. αἰεὶ μὲν γὰρ ὁ
 ἥοτατος τῶνδε πατήρ, παρὲς ἔργους ἰῶ τῆς
 τε χεῖρας καὶ τὸν λογισμὸν. καὶ ἔτε ἡμέρας
 φανείσης, ἔτε νυκτὸς ἐπελθούσης ἔχθ' πῆς δὴ
 εἰπεῖν ὡς ἔληγῃ, ἢ στωαμφοτέρων ἢ πόρ-

28. αὐτῇ
 μ.

28. πληρώ-
 σαντες τ.

α π.

πως γε θατέρου. καὶ μὴ, ἔδ' ἐκφύο γε βσίν
 αἰτεῖ πείν, ὡς ἔχ' ὅποσα πωρξέξεν, ἢ βυλθύ-
 σατο, πῶτα βασιλικῆς ἀρετῆς ἐπ' ἔσχα-
 τὸν ἰὼ ἦχοντα. εἰ τίνω πει τούτων οὔτω
 φροσὴν ἀξίον, οὐκ ἔτ' αὖ ἀκριβολογούμεθα
 δικαίως, εἴ τις ἐν τοῖς χρόνοις οἱ τούτοις ἔφη-
 ναν, οἰωνὸς ἀμείνων τῶν ὠδίνων ἠγήσατο. ἀλλ'
 ἀπλῶς ἔξοσιν εἰπεῖν, ὡς οὐκ ἐνὶ πικτομέ-
 νων μὴ δδξίως ἔχοντα πωρξέξεν ἡμῶν ση-
 μεία, εἴ πορ ἀπας ἐφεξῆς ὁ χρόνος ἔχρησθαι 25. ση-
μείων.
 ἀγαθῶν συμβόλων. λέγω τίνω παρρῶν, ὅτι 25. γραπ-
πέδων.
 λυομῆς ἀρίστης ὠδίνος, καὶ τῆς πωρξτέρας,
 καὶ τῆς μετ' οὐκείνῳ, ἢ γρατόπεδον ὅτι νί-
 κῶν δξήξ, ἢ γρατόπεδον ἀπὸ νίκης ἀνέφρε-
 φεν ἢ Σικυθῶν ἔθνος ἐπιπτεν, ἢ Σαυρομῆ-
 ὑπέκλυπεν, ἢ γῆρος ἕτερον βαρβαρικὸν ἐδά-
 ροφόρξ, ἢ βασιλδξ ὁ μέγας ἀυτοχρεια ἔ-
 παμον ἴση, ἢ χρημῆξ ὄγκον ἐκ τῶ βασιλείων εἰς
 τῆς ἀρχομῆξ δξέξξ, ἢ δεσμοτῆξων χρο-
 νιος συμφορὰ, Φιλαιδροπία τῆ κροσῶ-
 τος ἐλύετο. σιωελόντι δὲ εἰπεῖν, ἢ λογισμός
 ὑπὸρ ἀπασμ ἀνδροπίνῳ φύσιν ὅτι νοῦν

28. ΒΟΥΛΗ-
9εν ε.

ἤρχετο, ἢ ὁ βαλβυθὴν εἰς ἔργον ἤγετο. Ταῦτα
 πίνος ἀμπέλα θαλλύσης ἐν οὐείρασιν οὐκ
 ἀμείνω. πίνος ὀρνίθων πλήσεως οὐκ ἰχυρότερα
 σημεῖα· πίνος δρακόντων φάσματος οὐκ ἀλη-
 θέτερα πρὸς πίσιν. ἐπεὶ δ' οὖν ἐγγόντο, καὶ
 παρῆλλον εἰς φῶς, ἀξιοί μὲν τῆς τῆς παεί-
 ραντος φύσεως· ἀξιοί δὲ τῆς κρινῆς ἐλπίδος.
 μή τι νομίση τις ἀκούσεσθαι Πηλίας κορυφάς,
 καὶ Κενταύρου σῶμα διφυές, καὶ Ἐσφεία μι-
 ξυλῦθρον, καὶ Ἐσφίω δὲ χειρωμῆνι· ὃ
 δὴ πλάσασα δώρηται τῶν παιδῶν τῆς Θεπίδος
 ἢ ποίμοις, οὐκ ἔχουσα τὴν πρὸς τῶν Πηλίας
 Ἐσφίω ἀποδῆξαι ζηλωτιῶ. ἀλλ' ἐπέφεροντο
 μὲν ἄρα ἐτέρησθαι ἐν βασιλείοις· ὧν οὐδὲ
 τοῖς παρὰ πύλαις ὁ πρὸς ἀβάλλων ὁ χείρω-
 νος ἀΐθρι σφαιροῦς· εἶλον δὲ μαρτὸν οὐ λυ-
 κείνης, οἷα καθ' ἐτέρων ἤδη πινὲς ἀδην ἐπόλ-
 μισθαι· ἀλλὰ παρέποντα βασιλικαῖς παρ-
 σενεθῆναι χείλεσιν, ὡς δὴ ἡμερον ἤρεσιν,
 ἡμερος Ἐσφίω ἀποδῆξαιτο. ἔφερε δὲ αἰεὶς ὁ
 πατήρ, ὅποτε τὴν ψυχὴν εἰς οὐκείνοις πρέ-
 λθεν, οὐκ ὅτι θηεῖα δόξα, ἀλλ' ἐπὶ βύδαμ-
 νος

μνος αλευργίδος. ἴσως δ' αὖ καὶ πλείω καὶ
 ἡωδέτερον πρὸς βασιλικὴν σωτελεῖς ἔθ-
 φιλῶ ὧν οἴτε πλείονες ἀπειροί, τῆς τε ὄπι-
 στα μύθοις ὄξει πεινῶν ἡμέμις, ὡσπερ πὶ τῶν ἀπορ-
 ρήτων. δὲ δὴ μοι δοκεῖ καὶ πρὸς ἑῖ) βασιζέιν
 ἔπι πῶ παιδείαν ὡς ἔχον εἶδέναι πῶ τας,
 ὡς οὐκ ἀδύνατον φορεῖ τύχης τελειο πῶ
 ἀρετῶν ἀπέβησαν. ἀλλὰ πρὸς ἡὺ πῶ ῥῶ-
 φαν ἀπῆθιεν αὐτοῖς ὁδὸν ἢ μελέτη, τῶ πῶ
 ἐπορεύθησαν. διπλῆ δὴ τῆς παιδούσεως
 ἰδέα τοῖς βασιλοῦσιν ἤσκησε τὰς ψυχὰς. τῆ
 μὲν γὰρ πρὸς βασιλείας διοίκησιν τοῦτου
 πρῶ γματος ἐρυθμίζοντο. τῆ δὲ πρὸς δὲ-
 νότητα λόγων, καὶ ῥητορικῆς ἰσχυρῶ ἐπλάτ-
 ροντο. αἱ γὰρ θάτερον μὲν ἔπι ἀρχαῖ, θάτερον
 δὲ ἢ κτῆσις ἀπεσι, τούτω χωλῶν πῶ ἀρε-
 πῶ ἀνάγκη, καθ' ὁπότερον αὖ ἀσθμίζοι. ὅ, τε
 γὰρ πῶ μὲν τῆς διοικήσεως μάθησιν ἔχον,
 τῆς δὲ τῶ δυνάσται λέγαν τέχνης ἐστρημέ-
 νος ἀρετικῶτερος ἀναφανείς βασιλοῦ, πῶ
 μὲν ἀρχῶ ἰθιῶν οὐκ ἀδυνατεῖ. ὅ δὲ
 μὲν ἡδονῶν οὐκ ἔχῃ. ὅ, τε λόγους μὲν εἰς

28. 50 μ.

ἄκρον ὀμιλήσας· τίω δὲ τῷ μείζονος πατρι-
 ζματος ὀπισημίω ἔλαβων, ὅτι ὄσ' ἐπιση-
 λους ἀποφανθεὶς, εἰς μὲν ἀγροαίων κομφο-
 ρητα ὁ σεμνὸν τῆς βασιλείας κατὰ γὰρ τῷ δὲ
 ἐκείνη παροσηκόντος μεγέθους ἀπελήλαται
 πορρωτάτω. ἀλλ' οἴγε ἡμέτεροι βασιλεῖς
 ἀμφω δδξίω κτ' τίω τέχνω, λόγων μὲν τοῖς
 Ρωμαίοις παροσηκόντων ἡγεμόνας ἐπαγ-
 ρμοὶ τοῖς ἄλλοις τῶν τότε βασιλικῆς δὲ
 ὀπισημίας ἔζητήσαντες διδάσκαλον, ἀλλ'
 ἐγγύθεν ἔχοντες αὐτὸν τὸν φυτευσάμενα ὅς οὐ-
 τε φθόνω κρύψαν ἔμελλε τῆς ὀπισημίας τὰ
 κείνη. ὁ γὰρ τῆς φύσεως οἰκείον τῷ νοσημα-
 τος ἰσχυρότερον οὐτ' ἀπειρία βλάβαν τοῖς
 ἀγροαίοις. ὄσδεις γὰρ πορρωτέρω βασιλικῆς
 ἐμπειρίας ἤλασεν. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μέτρον
 ἡγοῦνται τῆς εἰς τῷ το φερούσης μαθησεως,
 ἵππων τε ἀναδύωαι, καὶ τόξον ἐντεῖναι, καὶ
 βέλῃ σκαποῦ τυχεῖν, καὶ ξίφῃ πληῆσαι, καὶ
 παρὸς δδρατος ἀφαισιν, ἀρχοσάμ παρὰ γέ-
 ραι τίω δδξίαι, καὶ παρὸς κρυμοῖς δδρακαρ-
 τερῆσαι, ὅ παρὸς δαίλοισι καὶ παρὸς ἰσχυ-
 ροῖσι.

μαθησις
 διοικήσεως

δαμῶς ἀπειπεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ τούτων μὲν ἔμι-
 κρὰ πρὸς βασιλικὴν διδασχὴν ἢ σιωπῆ-
 λη. τοῖς δὲ ἔχουσιν ἡ ὄρεσι τῆς παιδείας,
 ἀλλ' ἡ μὲν αὐτὴ καὶ ταῦτα τῆν ἐκφυκίων ἀσκη-
 μῶν. παροῦν δὲ μέρεσι ἕτερον, πολὺ τούτων
 ἐπιμότερον. ἐπειδὴ γὰρ λήξομεν τῆν πρὸς
 ταῦτα γυμνασίων, ἐρρύθμιζεν αὐτοῖς ἡ πο-
 δήκας ὁ πατήρ, τὰς ψυχὰς δικαιοσύνην εἰ-
 σάγων ἀδικία χάραν ἔδιδδῖ. θυμὸν χαρὸν
 καὶ φραδότητος διθείζων. πὶ μὲν δεσποτεία
 λέγων, πὶ δὲ βασιλεία δέκνῃ. ἔως ὁ ζητῆν
 ἐκείνῃ, τὴν δὲ ἀπολώλεκεν. ὁδοῖς δὲ αὐ-
 ἐφίκοιτο τῆς ἀκριβείας ἢ τοῖς παῖδας ἐφ' ^{ἡ ἀφί-}
 ἐκείνης ἡρμοσθῆν ἡμέρας. ὁ δὲ μάλιστ' ἀγα- ^{λοιπὸν τ.}
 ρδοῖς τῆς παιδείας ἐκείνης ἔχω, τῆτο ἐρῶ.
 ἐμβολάσας γὰρ αὐτοῖς εἰς τὸ παροῖμιον τῆς
 βασιλείας νέος ὄντας κομιδῆ, ἔ μετενεγκῶν
 ἐκ τῆς τῆν ἰδιωτῆν τάξεως, οὕτως ἡσκη τὰ
 βασιλικῆ. ἡδὲ γὰρ ὅτι μεγαλοφροσύνῃ μὲν
 οἰκειότατον τὰ παρῆμα πὶ ἔ αὐτὸ ταῦτης
 τὸ πλέον τῆς λαμπροῦς οἰχεται. ἐκ δὲ
 τῆν ὀπιτηδὸμῶν ὅποι' ἀπῆα αὐτῆ, τὸ φροσῆ-

C ij

LIBROS
 DEL DR.
 L. MARCO

μα τοῖς ἀνδρόποισ ἐμφύεται. ἐβούλετο δὴ
 τοῖς σεμνοτέροις ἐοθῆμασί τε ἔπιτιθού-
 μασιν ἐκ νεότητος συζῶντας, ἀμαρτίαις ἡμέ-
 ραι μικρότητος. ὥστε ταπεινῶ μὲν ἢ φαύλα
 μηδενὶ προσάγῃ τὸν λογισμὸν. ὅ, πὶ δὲ βυ-
 λώσασιν, τὸ πρὸς μέγεθος βλέπειν.
 ταῖς γὰρ τῶν νέων οἴμα ψυχῆς, ἀπαλωτέ-
 ραις οὖσαι, ὅ, πὶ αὖ προσενέγκῃς μάλιστα,
 ῥαδίως ἰδρύνεται· καὶ παρὰ τὴν πεφύτω,
 ἀμετάστατον μὲν· καὶ οὔτε ὁ τῶν σεμνοτέρων
 ἐθῆς, εἰ δυσχερεῖα χεῖρα, πρὸς τὴν ἀκα-
 εἶαν ἐκπλαγεῖς ἐκβάλλῃ τὸ φρόνημα. οὔ-
 τε ὁ ταπεινότητι σωφροσύνη πρὸς τὰ μείζω
 καλούμενος ὄξισσι τὴν γνώμην τοῖς πεφύ-
 μασι· ἀλλ' ἐν τοῖς ὄροις μύρων τῆς πα-
 λαίας σιωπῆς, εἰκὸν ἀποσοφιστῶν τὸ μέ-
 γεθος, ἐλάττων ὢν ἢ φέρειν. ταῦτα δὲ καλῶς
 ἔξετάσας, καὶ καταμαθὼν ἀκριβῶς ἑσφῆς
 τε καὶ παιδείας τὴν δυνάμιν καὶ βυληθεῖς τοῖς
 παῖδας ἐκ ἐν φαυλοτέροις τὰ μείζω λαμ-
 βάνειν, ἀλλ' ἐν ἀμείνοσι γήματι τὰ σεμνοτέ-
 ρα μαθησάντων. πρὸς ἐκβάλλῃ μὲν αὐτοῖς ἐοθῆ-

ματι βασιλείας συμβόλω κηρύτῃ δὲ κήρυ-
 γμα, καὶ τοῖς μαχίμοις καὶ ταῖς πόλεσιν, ὅτι
 πρῆλλον εἰς τιὴν ἀρχὴν ἐκείνην νόμισασι.
 Ἐχρή καὶ τοῖς δε παροικωσίν. Ταῦτα δὴ
 παροτελέσας, ποιῶ μὲν αὐτοῖς φρατόπεδα ἔ-
 θεραπείαν, καὶ ὧτα δὴ καὶ ὀφθαλμοῖς, πρυ-
 ταχῆ δὲ μίμημα παρὸς τὸ ἀρχέτυπον δια-
 σῶζων. δίδωσι δὲ παροσηροῖαν, τῆς μὲν ἔμ-
 παροθεν ἀμείνω, τῆς δὲ αὐτῆ δδλυτέραν. ἔστ
 γὰρ, ὡς αὐ εἶποι τις, καὶ βασιλείας τάξις τε-
 λεωτέρα. Ἐ τῆτο εἰκότως ἔτως ἐποίησεν. ἔτε
 γὰρ ἐν ιδιώταις ἀφῆκε μὲν μὲν. οὐτ' ἐβῆς ἔπει
 τὸ ἀκρον παρογήαγε. τῆ μὲν τὸ ταπεινὸν φο-
 βητοῖς. τῆ δὲ, τὸ ὑπερβάλλον. εἴτε γὰρ εἰς
 ιδιώτας τελῶν, ἀφείς οὕτω παμδδύμ, ἐπεχεί-
 ρη ἀθυμότερον αὐ ἐδέχοντο τιὴν μάθησιν, τι-
 μῆς οὐ πρῶσσις. εἴτ' ἐβῆς ἀπ' ἀρχῆς ἔπει
 τιὴν κρυφίω ἦγε τῆς ἐξουσίας, ῥαθυμότερον
 αὐ παρὸς τὰς μελέτας διεκείντο, τὸ πᾶν ἤδη
 κεκτημένοι. ὁ δὲ τὸ παροσηκον αὐτοῖς ἀποτε-
 μόμνος μέτρον, ὁ μὲν φρονηματος ἐμῶμεν ὁ μὲν
 ἔπειμυγείας ἐρωτα πρῶξιν, ἔτερον μείζων

παρσέθηκεν. ἔ γ' οὖν οὗτος ὄξέπεμψεν ἑτέρωσε
 μὲν τῶν διωμάτων, ἔξω τῶν ὀφθαλμῶν ἑαυ-
 τῆ, τὰς ἀγαθείας ἐκείνοις παρσαχρήμα-
 ποιῶν. ἀλλὰ κατέχων ἐποπιθεῖν ἡξίε τὰ
 δρώματα. καὶ τοὺς δῆλους τῆς κυβερνητικῆς
 διδασκάλους. οἱ τοὺς ἀρτί τῆς τέχνης ἀπολο-
 μάτους, ὅτι τῶν οἰάκων καλίστητες, ἐν τῇ
 παρρύμη παρσεφθάλουσιν. ἴν' εἰ μὲν καὶ λόγον
 ἰθιῶοιεν ἐκείνοι δ' σκάφος, συλχαίρωσιν. εἰ δέ
 πη γίνοιτο πλημμυλές, ἐβλήθη ὀπιθοητεῖν.
 ἐπεὶ δ' οὖν ἐδόκει τῆς παρὸς αὐτὸν σιωπ-
 σίας ἀπολελαυκέναι τὰ γηγόμενα. κατὰ-
 παρ τις ἀετὸς τοὺς νεοπλοῦς εἰς πῆσιν γυμνά-
 ζων. οὕτως ἤδη διωμάμεις παρσαδούς ὄξέ-
 πεμπε τὸν μὲν, τῆς ἐώας. τὸν δέ, τῆς ἐσπέρας
 παρσαλλόμενος. καὶ τῶτο ἔπαρθε τειῶν
 τῶν μεγίστων εἴνεκα. παρσῶτον μὲν γ' οὖν τοὺς ἐφ'
 ἐκάτερα κατωκισμένοις βαρβαροῖς ἐβού-
 λετο τὰ φόβω τῶν ἐφεσηκῶτων παρὸς ἀνάσ-
 κλυ κατεργασθαι. ἀσφάλεια οὖν ἀετα
 πῶμητι ποριθῆν, εἰ τὰ παρὰ τ' ἀρχῆς ἀχωρῶ-
 σαμντο. δαῦτερον δὲ ἔχ' ἡγεῖτο καλῶς ἔχθιν ἐσ

ἀπολελαυ.
 γηγόμενα.

ἀσφάλεια

ἀδεία μέση τοὺς παῖδας ἀφρονέας ἀμε-
 λετήρις εἶ) πολεμικῆς φρονίδος· ἀλλ'
 ἔχον ὅτι καὶ μεμνησώσι. τέλει δὲ καὶ μέγ-
 στον ἡδὲ γὰρ καὶ πλεονέκτασιν ἀκριβετέραν ἢ
 δοκιμασίαν ληφόμενος. ὅσα μὲν γὰρ ἐν ταῖς
 μετ' ἐκείνης σωφροτέλει ἐπὶ φητέο, ἢ
 τῆς τῶν σωφρονουμένων ἡγαίτο γνάμης, ἢ τῆς
 τῶν σωφόνων μάλλον δυνάτης εἶ). εἰ δὲ καθ'
 αὐτοὺς γνόμοι, καὶ τὴν ἐκτὸ χειρισμὸν
 παρολαβόντες ἐλευθερίαν, τὴν ἴσιν ποιή-
 σαιτο τῆς τάξεως φυλακίαν. ἴσως ἡδὲ τῆς
 φύσεως ἡγαίτο τὴν σωφροσύνην ἔσεσθαι καὶ
 κρείττονας φανέσθαι τῆς παρομίας, ἢ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς οὐδεὶς τὴν ἀδῶ βούλεται. ὁ μὲν
 δὲ τούτοις τοῖς λογισμοῖς ἐξέπεμπεν· οἱ δὲ,
 πόθεν μὲν τῶν πατρῶν μένειν ἐπεθύμου· τὰς
 δὲ μὴ πολὺν ἀντιτείνειν, οἱ βαδίζειν ἐχρῆν
 ἠπειρήντο. ἐπεὶ ἵ κατέλαβον πρὸς δεδομένους
 χώρους, ἀμείνω πάσης βίχης τὴν πείραν πα-
 ρείρητο· τοῖς μὲν δὲ δεικνύμενοις ἐπιτεσιν ἀπὸ πα-
 τέρων φαιέντες· τὸν δὲ ἐκπέμψοντα πρὸς
 ταχῆ σεμνότερον ἀποφύοντες· ἀ μὲν ἐτύχ-

χρόνοι εἰδότες, ταῖς μὲν ταῖς βεβαιωσάμενοι
 ἂ δὲ παροσλαβόντες ἑδῶ, ταῖς ἐμπειρίας κτη-
 σαμένοι· τὰ μὲν χρόνῳ τῆς ἡλικίας εἰς παῖ-
 δας τελοῦντες ἐπὶ τὰ δὲ τῆς σωέσεως ὄζυ-
 τέρῳ, τοῖς παροσβυτέροις ἀμιλλώμενοι· πᾶν-
 τὸς μὲν ἀμεινον ὁ παροσκτέον ἀνδρείσκοντες·
 ὁ δὲ δὲ ὧν γνοῖεν ὅτι τελοῦντες, παρὶν κρινῶ-
 σασι τὰς ἡγνήτεσι· τῶν μὲν οἰκείων βυλθυμά-
 των ἐκείνων κριτικῶ ποιήμενοι· τῶν δὲ ἐκείνου
 δογματῶν αὐτοῦς ἀφαιρήσεις ἀποφαινόντες,
 πολλῶν μὲν ἄξιοσιαν κεκτημένοι, ἡκιστα δὲ
 ταῖς ἀξιοσίαις κατὰ χρώμενοι· τὰς μὲν ἡδὲ
 ναὶ τῆς σωφροσύνης νικῶντες· τὰ δὲ σώματα
 τοῖς γυμνασίοις ἐπιρρώωνται· οὐ μᾶλλον
 ἐπὶ αὐτοῖς ἢ τοῖς ὑποῖσι τὰ πατερι μεγα-
 λαυχεῖσθαι πρέχοντες· πολλῆ μὲν ἡπεῖρα
 τῆ φύσματος διεργάμενοι· πᾶσι δὲ τοῖς παρῶ-
 τμένοις πρῶτα τὸν πατέρα νομίζοντες· καὶ
 τοῖς ταῦτα τὰ μὲν ἀπλῶς σκοποῦντι, χέσμος
 τῶν εἰργασμένων μόνον καλίσσεται· ὁ δὲ ἀλη-
 θές, κοινὴ τῶν εἰργασμένων, καὶ τῆς κρίσεως
 βύχθεια γίνεται· οἱ μὲν γὰρ τῆ τῶν ἔργων ἀπο-
 δείξει

δεῖξαι κοσμοῦται· τὰ δὲ παρορριπτόντως ἐλο-
 μήσιν, κρίσεως ὀρθῆς δόξα παρὲν γίνεται, καὶ συμ-
 βαίνει δι' ἀλλήλων βύδοκιμῆν ἀμφοτέροις·
 τοὺς μὲν παρὰ τῷ μεγίστου βασιλέως πῶ ^{γρ. μεγάλη}
 ψήφον ἔχοντας, τῶν δὲ τῆ τῶν ἀρετάντων ἀρε-
 τῆ βεβαιωμένης τῆς ψήφου. ἀεὶ μὲν οὕτω ἔγω-
 γε τῆς πρῆξις βασιλείας ὁ πηδάλιον, ἐν
 τῆ τῶ κρείττονος ὡνδῶν ἐκείσθαι χεῖ. καὶ
 τούτου μὲν πῶ ἀπόδοξιν πολλὰ πολλαχόθεν
 ὑπερρέοντα πρῆξεν. οἴμα δὲ, εἰ καὶ μηδὲν ἰὼ
 ἔπερον, ὁ τούτῳ πρῆξι τῆ δόξαν, ὅ γε μέλ- ^{παιδεία}
 λω φερόσιν, πῶ τῶς αὐτῶν ἀγα-
 γεῖν πῶ γώμῳ. ἐπεὶ γὰρ ὅσοι ἐδόκει τῶ
 κρείττονι, πῶ οἰκουμένην ὁ τῶν δὲ πατῆρ ἰθὺ-
 νας αὐτῆς ἀπῆλθε σμωεσόμῳς τῶ τῆδε
 κατὰ πῶ μῶτι, τούτου παρὰ φημάς συμ-
 βαίνεις, ὅσα ἐκινήθη τὰ τῆς βασιλείας, οὐ-
 δὲ μετέστησε τοὺς κληρονόμους τῆς ἀρχῆς, τῶ ^{γρ. ἀρετῆς}
 συμβαίντων ὁσδέν. ἀλλ' ἔμεινε μὲν ὅτι τῆς
 ἴσης τάξεως ἔμεινε δὲ ἔ χειρὶς παρ-
 ματείας ὅση αὐτῶ τῶ χεῖσθαι τῶς χερ-
 σὶ τοὺς ἀφ' ἀδελφῶν εἰς ὁ κατὰ χεῖν βε-

D

Βάως τὰ δδθέντα ἀμφοτέρων δὴ τούτων
 ἔγωγε σιωπῶμαι τοῖς βασιλεύσι μάλιστα·
 τῷ τε πατρὶ τῷ πατρὶ λαβὴν πλὴν ἀρχῆν,
 καὶ τῷ τῆς ἡμομηνης παραχῆς Φανίου
 κρείττονας· ἐνταῦθα γὰρ εἴωρ που σιωπῶ-
 ρη τὸ τε δίκαιον, καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας· εἴτε γὰρ
 μὴ πλὴν πατρὶ ἐκείνους ἦφον ἔχοντες, ἀλλὰ
 ἐκτίσαντο, σφάν αὐτῶν πλὴν βασιλείαν ἐκτῶντο, ἀ-
 ψυχίας μὲν αὐτῶν εἶχεν ἢ κτήσις ἀπόδειξι· ἢ δὲ
 τῷ δικαίῳ μερῶν, ὃ παρεστῆν αὐτοῖς ἡμομέ-
 νοις· εἴτε δόντες ἐκείνους μηδὲν παρεστῆρξεν
 δύσκολον, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἡσυχίαν ὄξιν
 ἀπολαύειν τῶν δδθέντων· τὸ μὲν δικαίως κρα-
 τεῖν ὡμολόγητ' αὐτῶν δὲ τῆς ἀνδρείας ὄκλα
 τοῖς τῷ δικαίῳ λογιμοῖς ὅτι αὐτῶν σιωπῆρ-
 χε· νῦν δὲ τὸ μὲν πατρὶ ἐκόντος λαβὴν, δι-
 καιοσύνης· τὸ δὲ τῶν δδθέντων ἡμέσθαι βελτί-
 ος, τῆς ἐσχάτης ἀνδρείας σημεῖον· πάρεστι
 οὖν τὰ βυλομῶν σκοπεῖν· εἴτε μικρῶν ἀ-
 γαθῶν ἀπιδάμα θεοῦ κηδεμονίας· εἴτε τὸ τῶν
 παραμάτων ἑσθέρων, ὅπως ἀναπείρη
 φωνίω· τίς δὲ οὖν ἀμείνω τῆς δε βασιλείας

γ. παρ-
 ὠήρξε

ἔπιδείξει, τῆς ὑπὸ τῷ πορογένων κτηθείσης·
 ὑπὸ δὲ τῆ πατρὸς αὐξηθείσης· ὑπὸ δὲ τῆ
 νοιῶ ἐχόντων βεβαιωθείσης· τίς δὲ τοῖς ἄρι-
 στοῖς τῆ ἐν μνήμη τοῖς δε τῷ ἀβάλλῃ ἔπι-
 χρωῶν, οὐκ αὐ ἀγνοῖν δόξετε παραμύχ φύσιν
 τε καὶ μέτρον. Ξέρξῳ μὲν οὖν ἑώμῳ, εἰ
 δοκεῖ, τὸν αἰοία τὰ μέγιστα δυσυχίσματα, καὶ
 Καμβύσῃν τὸν εἰς μαρία ἐκκυλιόθεντα·
 Δαρφον δὲ, εἴ τω φίλον, τῷ ἀγέντες ἔξετα-
 σωμην, καὶ Κύρου ἐκφρον, ὃ ἡαῦμα μικροδ
 σύμπαντας κατέχε. Κύρου μὲν οὖν διθύς
 γμομὸς κατεψηφίαθη θάνατος· καὶ ταῦτα
 ὑπὸ τῆ παρασηκόντων· καὶ εἰ μὴ συμφο-
 ρὰ γυμακὸς βακίλου ὃ βρέφος διέσωσεν· ἐκ
 δὲ ἦν Κύρος ἑδάμωδ· ἀδρωθεῖς ἢ κὶ κινήσας
 Πέρσας, Μήδοις ἐπελθὼν τὸν πάππων διέ-
 φθρε· ὃ μὲν τει πλεονεξίας ἔπιδείξάμηνος·
 ὃ δὲ δυασειάς ἔ πόρρω. ὃ μὲν γὰρ ἔ τιλ
 παρασηκυστῶν ἀρχὴν ἀρπάσαι, πλεονε-
 ξίας· ὃ δὲ, παρασειαί τινα παρὶ τοῖς οἰκείοις
 φόνον οὐκ ὕσεβές. Δαρείω δὲ τῷ βασιλείω
 ἔδωκεν ἰπποκόμευ τέχνη, καὶ ἵππων δύσερας

καὶ χρεμετισμὸς μεμηχρημένος· οἱ, δὲ
 ἡμέτεροι βασιλεῖς θύγυς μὲν ὡς ἐτέθησαν
 ὑπὸ κοιναῖς ἀπάρτυων ἄρχαῖς ἐπέφοντο·
 εἰσκληθέντες δὲ πρὸ βασιλείαν ἔλαβον, οὐκ
 ἐκκληθέντες εἰσεβίασαν· οἴμην τοίνυν πο-
 θεῖν πῃ ἄρα ἐν τῷ λόγῳ τὸν Αλέξανδρον ἰδεῖν
 τοῖν βασιλέοιν ἠπώρμητον· ἐστὶ δὲ σὸθεν ἔργον
 πρὸς νίκην ταύτην ἐργάσασθαι· θύγυς τρί-
 γυνυ τῷ τῷ παρθένων ἀξιόματι πρὸς ἡλι-
 γύθαι τὸν Αλέξανδρον· ποῦ γὰρ ἴσον ἢ πα-
 ρεπλήσιον Αμύντας ἀνδρὸς ὑποτε-
 λῆς φόρου, ἢ Φίλιππος κλέπτων τὰς πόλεις,
 καὶ πατέρων ἄρετῶν φαύλας τῆς ἑσθίας
 ἀφίδος· ἐπὶ τοίνυν Αλέξανδρος μὲν, σὸθεν
 κεκτημένος, ὃν τέρψαν ἀξίον, ὅτι καὶ τὰς
 πλείονι· καὶ πρὸ αὐτὴν παρθένω τε τοῖς
 ὑποαρχαῖσιν ἐποίητο· ὅτι τῷ μηδὲν δὲ ἄρ-
 χῆς ἐμμελῆσαι θαυμαστὴν ὁμολογίαν· ὥστε ὑπὸ
 χρέονος, ὅτε οὐκ ὑπὸ Αλέξανδρος λαμ-
 παροῖσι δὲ ἡμέτεροι βασιλεῖς, οὐκ μεγέτους
 αὐτὴν παρὰ πρὸς ἡρξάντε, καὶ διετήρησαν εἰς
 ἀπὸ τῆς ὀμολογίας· καὶ δὲ τούτων, Αλε-

ξαλδρῶν μὲν αὐξομένω, καὶ τὴν ἀρχὴν ἡσῶν
 οἱ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι· τὰ γὰρ ἑτέρων ἀφαι-
 ρούμενος, ἠύξετο· ἔστι δὲ ὁμοῦ τε μέγιστοι τῶν
 ἀπορύτων εἰσὶ, καὶ πῶς ἑτέρων ἢ παρὰ τὸν ἑτέρου,
 σὶν ἀίωθεν γὰρ ἔχοντες ὅσω ἀξίον, ὅσδε μᾶς
 παρὰ θήκης παρὰ θδέοντα. ὅπου ὄω Αλέ-
 ξανδρος καὶ δαρβός, καὶ Κόρος Φαυλότεροι,
 τῆς ὑπὲρ αὐτῶν δόξης ἀναφαίνονται παρὰ
 τὸ παρὰ τούτοις κρίνεσθαι, παρὰ τῶν λοιπῶν
 κατὰ λόγον τῶν βασιλέων τάξομεν, ἡνίκα ἀν-
 εἰς τούτοις ἀποβλέπομεν; ἔοικε δὲ καὶ κατὰ
 χρόν ὁ λόγος εἰς τὸ παρὰ τῶν χωρῶν αὐταῖς
 ἡδὴ παρὰ τῶν ταῖς παρὰ τῶν εἰσιν, αἱ μὲν κιν-
 δυνῶν ἐτελέσθησαν· καὶ ἔγωγε μείζω κιν-
 δυνῶν ὁρᾷ τοῖς λέγουσιν ἔπι κείμενον, ἢ τοῖς
 παρὰ τῶν ἀξιοῦσι αὐτοῖς, ἔτι πῶς ἢ Φαυλότε-
 ρον εἰπεῖν τι τῶν μεγίστων, ἢ κατορθῶσαι. Το-
 σῶτον δὲ ὑπὲρ πειν ἀξίον· ἡμῶν γὰρ ἡ γνώμη
 κινῶ, ἔχιστοι αἱ σιωπῆσαι πᾶντα παρὰ τῶν
 βάνοσθαι· ὅσδε διήγησιν φιλῶν ἀποτεῖναι,
 μηδὲν ἔξω καταλείπουσθαι ἑαυτῆς· ἀλλ' ὑ-
 φημίαι πᾶν τοῖς σωτῆροι τῶν οἰκουμένων αἰα-

θεῖναι. ἐστὶ δὲ, τῶ μὲν ἰσραὴλ σιωπῆθέντος δευ-
 τέρων ἐφεξῆς τῶν εἰργασμένων ἐλθεῖν· τῶ
 δὲ ἔκωμιάζῃν ὀπιτηθευῶντες μηδὲν μὲν εἶ-
 δος διφημίας πῶς ἀλιπεῖν· ἔ μὲν δευτέρων
 ἕκαστα διελθεῖν. ὅσῳ οὖν παρὰ τῆς ἑρ-
 φῆς τε καὶ παιδείας πεποιήκαμεν ἕκαστερου
 μὲν εἰς μνήμην ἐλθόντες· ἔ μὲν τοι καθ'
 ἕκαστερον ἀπὸ τῶν· τούτω καὶ κατὰ τῶν ἐν τοῖς

πολέμοις ἔργων χρηστῶν. εἰ μὲν οὖν οἷόν τε

ἡ πολέμοις
 μίσις.

ἡ δὲ βίβλος τυχεῖν, δέκα μὲν οὖν αἱ μοι εἰσάμα-
 τα, κατὰ τὸν Ὀμηρον, ἠησιάμην χρέαται·
 δύο δὲ γλώττας ἀπὸ τῶν ἐβραηίδων ἀπὸ
 μοι πῶς τὸ κρείττονος ἰσχυρῶς· ἢ ὡσπερ
 τὰ ἄλλα κατὰ συζυγίαν ὁ λόγος ἐπαμνῶν ἐχώ-
 ρη· ἔ τω καὶ τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὁ ἴσων
 διεσώσαμεν. ἐπεὶ δὲ τῶ τοῦ ἐξασθαι μὲν ῥά-
 διον· λαβὼν δὲ ἔ διωατόν· πλὴν τῶν βασιλέων
 ἠλικίαν ὁ λόγος ἀκολυθίαν ποιείσθω. ἔ κο-
 σμήσας ἔ τως, ὅπως αἱ διμήν), τὰ παρὰ πλὴν
 Περσίδα τῶ παρῆσυτέρου ἐν τευθεν ὅτι πλὴν
 ἑσπέρων ὁ λόγος μεταχωρεῖται· ποικίλοις
 ὁμοῦ καὶ μεγίστοις ἔργοις ἐν τευξόμηνος· μι-

καὶ δὲ μοι παροδὸν ἀλεξήσωμαι πρὸς τῷ θε-
 πάτου τῶνδε πατρὸς ἀναλκῆμον. οἴμαι δὲ οὐ
 ἐλάττω στυτελέσθην εἰς πλὴν παρχειμῶν
 διφημίαν τουτὶ ὄ μέρους ἢ σύμπλοντα τὰ
 λοιπά· ὁμολογεῖται μὲν γὰρ ἐκείνος ἅπασιν τοῖς
 εἰς ἄρετὴν φέροισιν ἅπαντας τοῖς ἔμπρο-
 σθεν ᾠδραμεῖν· τούτου δὲ ἔγω σαφοῦς
 ὄντος, καὶ διπλῶν ἔδεχον μὲν γὰρ κώμῳ πᾶ-
 λιν ὁμολογεῖται τῇ κατὰ πόλεμον ἄρετῇ, το-
 σῶτον αὐτὸν πρὸς εἶναι, ὅσον τοῖς ἅπασιν τοῖς
 λοιποῖς. πολλὰν γὰρ οἴμαι πολέμων ἐκείνων
 συζάντων τῶν μὲν πρὸς ὁμοφύλους, τῶν δὲ
 πρὸς τοῖς βαρβάροις, ὅσους ἔστιν ὃν ἔχει
 νοῦν γένεος ἀπηλλάγη· ὅσους πρὸς ὃν ὑπα-
 χύσθητι μετεμέλησεν· ἔδ' ὡς αἰθὺ λαφύρων
 αὐτὸν ἀπέπεμψεν. ἀλλ' ὡς περὶ συζαφῶν
 πρὸς πλὴν τύχῳ ἔσθ' ἵκῃς αἰδῆς πε-
 ποιημένος, ἔγω παρρῶν τε τὰ ὄπλα ἐθήτετο,
 καὶ ὄ τῆς ἐλπίσι τέλος σύμφωνον ἐκομίζετο·
 ἐκείνων μὲν τοῖς πᾶσι δόξω, καὶ νικῶν
 εἰρησμένῳ καὶ δὴν τὰ πολέμια, ὃ Περσικὸν
 ἔθνος τὰς χεῖρας ἀντήρατο· καὶ ἐξετάζη τις

μετ' ἐμπειρίας τοῖς χρόνοις, πρεσβυτέραν
 θύρησ' ἢ πρὸς τὸ πολέμου τῆς ἐκείνης
 μέλας ἀσπίδος ὡς πρὸς μὲν ἐκείνον ὁ πόλε-
 μος ἐκινήθη· εἰς δὲ τὸν παῖδα, τὸ πολέμου ὁ
 ἔργον κατέβη. πρὸς οὗτω τί τὸτο λέγειν καὶ τί
 βυβλίοντος ἐπεισήγαγον ὁ μέγας· ὅτι εἰ μὲν
 ἐκείνη πρὸς τὴν ἡσυχίαν ἦσαν· ἐπεὶ δὲ
 μετήλλαξε τὸν βίον τοῖς ὀπλοῖς ἐπεπῆδων, ὁ
 σφίσι αὐτοῖς ἐδόξατο μάλλον θάρσυν, ἢ
 τῆν ἐκείνη καταφρονῆν· εἰ γὰρ τὸν ἐκείνου
 βίον, μέγαν τῆς ἡσυχίας πεποιῶντο, τῆτ' αὐ-
 τῶσιν ἐδείκνυσαν· ἐπεὶ ὁ πρὸς αὐτὸν ἐκεί-
 νον ἐγνωσάν θρακιδωδύην, βύδηλον ὅτι
 τοῖς ἑσπέρησι πιστεύοντες εἰς τὸν πόλεμον
 εἰσῆλθον, ἀλλ' οὐκ οἰκηθέντες σωματηρῆσαι
 τὸν φόβον· ἀ τῶν Πέρσας ἐπῆρεν εἰς τοσού-
 τον κίνδυνον ἀναρρίψαι, βούλομαι φράσαι·
 καὶ γὰρ εὐδὲ βύλορον βύθους ἀκρούσασθαι
 φαίνε) τοῖς ἀγαπῶντας ἐν τοῖς ἐμπροσθεν
 χρόνοις, εἰ μήτις αὐτοῖς ἐνοχλείη, τούτους
 δεῖν ἀγνῆσθαι, πολεμεῖν δὲ ἐβελῆσαι.
 τῆτο τῶν βούλομαι σωτηριώτερον εἰπεῖν·
 ὡς δὲ

ὡς δ' ἀπασιν εἶ) δῆλον ὡς ἔκ' ἀπὸ βραχείας
 γνώμης εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν. οὐκ ἔω
 εἰρήνη δ' ἠγνώμενον ὑπὸ τῶν περσῶν. ἀλλ'
 αἰαβολὴ πόλεμου. ἔσθ' ἵνα μὴ πολεμή-
 σαιεν, τῆς ἡσυχίας ἐπεθύμου· ἀλλ' ἵνα ἀξίως
 λόγου πολεμήσαιεν, τὴν ἡσυχίαν ἠγάπων·
 οὐδὲ δ' κινδιωδὴν καθάπαξ φύγοντες,
 ἀλλὰ πρὸς μέγεθος κινδιῶν ὑπεπιζόμε-
 νοι· ἐμίγησαν δὲ ἔσπον πινὰ εἰρήνῳ πολέ-
 μῳ· γῆμα μὲν εἰρήνῳ πρὸς βελήμενοι·
 γνώμη δὲ πομεμοιώτων χρωμένοι. ἐπειδὴ
 γὰρ ἐν τοῖς δύο χρόνοις ἀπὸ Ἰακθυνοῦ λη-
 φάντες ἐπλήγησαν, ἔτι δὲ ὑψυχίας τὰς αὐ-
 τῶν καταμεμψάμενοι· τὴν δὲ τῆς πρὸς
 οὐδὴς ἐλλείποντι τὴν αἰτίαν ἐπενεγκόντες,
 εἰρήνῳ ὅτι πρὸς οὐδὴς πολέμου, σιωπῆν-
 τε καὶ διετέλου δὴ δ' ἐστεῦθεν, πρὸς βραχείας
 μὲν καὶ δώροισι πρὸς τὰς σπονδὰς ἀφοσιώ-
 μενοι· πάντα δὲ πρὸς ἐκείνῳ τὴν γνώ-
 μῳ σιωπῆντες ἐξηρτύοντο δὴ τὰ σφῶν
 αὐτῶν ἀφ' ἅσης ἰδέας τὴν πρὸς οὐδὴς
 ἀφ' ἀκριβομένων, τὴν ἵππων, τὴν ἀσπίδα

Lat.
ver. p. 5.
leg. ab
aliis in-
ducen-
tes

τοῖς τοξόταις τοῖς σφενδονίταις. τὰ μὲν δὲ ξαρ-
χῆς νενομισμένα πρὸς ἄκρον ἐκμελετῶν-
τες. ὧν ὃ οὐκ εἶχεν τὴν ὀπισημίαν, ταῦ-
τ' ἐτέρων εἰσφερόμενοι καὶ τῶν μὲν
οἰκείων οὐκ ἀφιστάμενοι ἔσπων. προσιδέν-
τες δὲ τοῖς ὑπαρχοῖσι θαυμασιωτέραν
πρῶτον ἀκούων δὲ τοῖς παρθένοις
ἐαυτῶν, Δαρφον καὶ Ξέρξιον ἔτεσι δέκα πλὴν
καταγνοῖς ἐκείνων ἐνδεῶς ὀπισημίαν, αὐ-
τὸς εἰς τέτταρας ἐτῶν δεκάδας, ἐκτείναν τὸν
χρόνον ἠξίωσεν. ἐν δὲ τούτῳ ἱσχυρῶς γερονό-
πιωμήκετο μὲν ὄλιχος χερμῆξ. ἠδ' ἐθίζετο ὃ
πλήθος σωμῆξ. ἐχαλκεύετο δὲ ὄπλων ἰσχύς.
ἠδὲ καὶ πλήθος ἐλεφάντων ἠγάθην. οὐκ
εἰς θῆαν ψιλῶν. ἀλλ' εἰς πλὴν χρείαν τῆ
μέλλοντος. πᾶσι δὲ παρθένοις πόντων ἀφε-
ρόμεν τῶν ἄλλων τὰ παλέμια μελετῶν. καὶ
μήτε τοῖς παρθενοῖς ἐκβαίνην ἐκ τῶν ὄπλων,
τοῖς τε νεωτάτοις εἰς τὸν κατάλογον τελεθῆναι.
γεωργίαν δὲ γυναιξὶ πρῶτον ἀδόντας, αὐτοῖς μὲν
ὄπλων ἔχον πλὴν διατομῆ. ὃ δὲ μικροῦ πα-

ῥῆλθε πολλῶν ὑποφέρων, ἄξιον εἰς μέσον
 θεῖναι· ὁ γὰρ δὴ τῆς Περσῶν βασιλεὺς ὁ μὲν
 τοι τῆς αὐτῆς γῆς ἐπήνθ· ὁ δὲ τι κατεμέμφε-
 πο· εἰς μὲν γὰρ σωμάτων φορῶν, ἔχ ἠγείτο
 δουτέραν ἐτέρας εἶ· κατηγορεῖ δὲ τῆς χώ-
 ρας, ὅτι τιμὴ τῆς σωμῆς ἄρετιμὴ ἔχ ὠπλι-
 σεν, οἴκοθεν σιδήρου γῆρασι δειξάσα· ὁ δὲ
 σύμπαν, ἀνδρῶν μὲν ἀρχὴν ὑπελάμβαν-
 νε· χωλὸν ἢ αὐτῆς τιμὴ δυνάμιν τῆς τῆς ὄρ-
 γάνων ἀπορία· ὡς οἷον ταῦτα ἀφασκοπῶν
 καὶ δυσχεραίνων, ὡς ὅτι πλεῖστον ἐκείνητο,
 ἔδοξεν αὐτῆς δουλερῶν ἐλθῆν ὁδὸν καὶ ἀειδί-
 θερον καὶ γείλας φρεσβείαν, καὶ θωπύσας,
 ὡσπερ εἰώθη, καὶ παροικιῶσας ἀπὸ τῆς
 φρεσβείων αἰτεῖ σιδήρου πολὺ τι χρῆμα,
 παρῶσιν μὲν ὡς ἐφ' ἕτερον ἐπιτος παροϊ-
 κων βαρβάρων· ὁ ἢ ἀληθὲς καὶ τῆς δεδω-
 κῶτων ἐνωκῶς χρῆσθαι τῆς δωρεᾶς· ὁ δὲ τῆ
 μὲν ἀληθετέραν αἰτίαν οὐκ ἠγνόη· τὴν γὰρ
 ὑποψίαν παρῶσιν ἢ τῆς λαμβάνοντος φύ-
 σις· εἰδῶς δὲ ἀκρεβῶς ὅποι φέρει τὰ τῆς τέ-
 χνης, πρὸν ἀντιλέγειν, παροϊμῶς ἔδωκεν.

ὄρων μὲν ἄπην ὃ μέλλον, τοῖς λογισμοῖς,
 ὡσπερ δὴ ἤδη γεγημημένον· αἰχμηδύμος δὲ
 τὰ παρὶ πολέμους καταλιπεῖν (προσφά-
 σιας) ἀόπλοις βυλόμυθος μὲν σκῆψιν ἀπα-
 σαρ ἀυτοῖς προσανηρέσθαι· φράτων δὲ τοῖς
 εἰαίπης ἀκριβοῦς, ὅπως τοῖς ἅπασιν ἀν-
 θρωπῶτες κατενεργεῖεν. ἢ γὰρ τῆν ἠτημηδύων
 λαμπερότης εἰς τὴν τῆν κρατιστέρων ὀ-
 κληδύ σωτελεῖ. ὃ μὲν δὴ ταύτη τῆ μεγα-
 λοφροσυνῆ καὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἔδωκεν ἐποί-
 μος, ὡσπερ εἰδείξασθαι βυλόμυθος, ὅτι καὶ
 εἰ τὰ χαλύβων ἐκκαρποῖντο μέταλλα, ὅτε
 αἱ τῶν τῆν βελτίης φαιθεν, ὧν ἐπάσθη
 χείρις εἶ). τὰ δὲ ἀρῆπος ἰὺ εἰ ταῦτα ἢ πα-
 ροσκλή· τῆν μὲν ἐνδοθεν ἰσαρχόντων
 τῶνδε ἐξώθεν πεπορισμένων· καὶ τῆν μὲν
 ἀφθόνων προσοκλήμυθων· τῆν δὲ ὅτε ἐλατή-
 ρων τῆς χρείας προσογεγημηδύων. ἀκίδες
 δὲ, καὶ σαζάρης καὶ αἰχμη, καὶ ξίφοι· καὶ πῶν
 ὄργανον πολεμικόν, ὃν ἐμπορεία τῆς ὕλης
 ἐχαλυβέτο. πῶντα δὲ διερευνώμυθος, καὶ
 καταλιπῶν ἔδεν ἀνεξέτασον, ἐπενόησεν ἰπται-

κὸν ἀπρωτον, ὡς εἶπειν, κἀσκαυδίασασαυ· ἔ
 γὰρ ὅσον εἰς κρῆνος καὶ θώρακα, καὶ κρημ-
 δας, τῷ παλαμῷ βύπω τὴν ὄπλησιν ὤρεισεν.
 ἔσθ' ὅσον μετώπου καὶ φέρων ἰπτικῶν πορ-
 βαλέσασα χαλκόν. ἀλλ' ὥστε τὸν μὲν ἐκ κε-
 φαλῆς εἰς ἄκρας πόδας· τὸν δὲ ἐκ κορυφῆς
 εἰς ἄκρας ὀπλάς κεκαλύφθαι τοῖς φυλα-
 κτηλοῖς. ὀφθαλμοῖς δὲ μόνοις ἀνεώχθαι χέ-
 ρων εἰς ὄψιν τῆν πορπηλομύων καὶ ταῖς αἰα-
 προαῖς τῆ μὴ ἀποπνίγασθαι ἔφης αὐ τοῦτοις
 μάλλον παρέπειν τὴν τῆν χαλκῶν ἀνδρῶν
 πορπηροῖαν ἢ τοῖς πῶρ' Ηραδότην φρα-
 πιώταις. ἔδδ' δὴ τοῦτοις, τὸν μὲν ἰππων ἐλαύ-
 νην, ἀντὶ χαλινού τῆ φωνῆ πειδομῶνον· αἰχ-
 μὴν δὲ φέροντας ἑκατέρας χεῖρας ἔργον,
 ἀπεισκέτωις τοῖς πολεμίοις ἐμπίπθην
 πορπὶ ὁ δράσαι μόνον τὸν λογισμὸν ἔχοντας·
 τῆ δὲ τῆ σιδήρου φυλακῆ ὁ σῶμα πεπι-
 σευχέτας. ὡς οἶον ἠτοίμαστο πᾶντα, καὶ ἀφ' ἑ-
 πὴντων ἢ δυνάμεις διτρέπισο, ὅκ' ἐπι κα-
 πῆχον οἶος τε ἰὼ αὐτόν· ἀλλ' ὁρῶν μὲν ὁ
 πλήθος τῆς φραπίας ὁρῶν ὁ τῆς ὀπλήσεως

ἄρραγές· λογίζομαι δὲ καὶ τῆς ᾠδῆ-
 σκευῆς ὁ μῆκος, καὶ τῆς μελέτης τὸν χρόνον,
 καὶ τῆς κρείττονος τύχης ἀνατυπωσάμενος
 τὴν ἐλπίδα, πέμπει φρεσθεΐαν ὑπὲρ τῆς
 ὄρων ἀμφισβητήσεσθαι· ἴν' εἰ μὴ ᾠδῆα χω-
 ρήσασθαι τῆς χώρας, ἀκμητὶ κεκρατηκῶς
 εἴη· εἰ δὲ μηδαμῶς εἴξασθαι, ἀφορμὴν
 ταύτῃ τῷ πολέμου παρεστήσατο. βασιλίδις
 δ' ὁ μέγας ὡς ἤκουσε, μισήσας τὸν ἄνδρα τῆς
 ὑπὲρ ἠφανίας, αὐτὸς ἔφη βέλεσθαι οἱ τὰς
 ἀποκρίσας δοῦναι, καὶ τὰ λόγῳ ὁ ἔργον εἴ-
 πεσε. ὡς δ' ἄξαλέτη, πάλιν βίβλος στυγερινή-
 το. ἀρτί ὃ τῆς πορείας ἀφάμενος, ὅτι καὶ
 τὴν δὲ τὴν πόλιν ἐγένετο εἶδεν ὁ κρείττων, ὅτι
 πολλοῖς μὴ Ἑσπαιοῖς ἐκείνος ἐγγέγρασθαι·
 δὲ δὲ καὶ τοῖν παρθοῖν, τὸν ὅτι πέρας τετα-
 γμένον, νίκης ἐλλαμφομένῳ βαρβαρι-
 χεῖς, καὶ δόξαν ἔτι τῶν μὴ, αἴω παρὸς αὐ-
 τὸν καλεῖ· τὰ δὲ, φέρων ὁ ἔργον παρεσέθη-
 κεν. ὅπως μὴ οὖν Πέρας ἐπῆρεν εἰς ἀρά-
 σος ὁ συμβαί· καὶ ὡς ἤδη τὰς πόλιν ἐχθρὸν
 ἤρῳ, παρέχον τεκμαίρεσθαι. ταῖς δὲ,

ἀρα φύλαξ κατελέλειπτο, μέγ' ἀμείνων,
 καθ' Ομηρον ἢ τότε ἀληθέστερον, κατ' ἑσθ' ἔν
 δδύτερος. ἐν ἐκείνῳ μὲν τοῖς παρ' ἑαυτῶν δυοῖν
 τοῖν μεγίστοις σιωπέσειε χρεία· ἔνθεν μὲν γὰρ
 ἢ τῷ πάτρῃς ἐπέστρεφε ταφή· ἑτέρωθεν δὲ
 Περσικῆς ἐφόδου κτύπος· ἔδδ' ἢ ἢ τοῖς πο-
 λεμίοις ἀπονητῶντα, τῆς ὀσίας καταμε-
 λην ἢ πῶ ὀσίαν θεραπεύοντα, τοῖς πολε-
 μίοις ἀνοῖξαι πῶ ἄρχῳ. τί ὅαν ἐποίη-
 σεν. ἢ μᾶλλον ὃ κέρδος ἢ τὴν ὀσίαν ἐσκέ-
 ψατο· μᾶλλον δὲ ἀμφω καλιῶς ποιουῶτα
 σιωπῆτε. καὶ ὃ τῆς ἄδου παρέρρον, ἑσθ' ἔν
 ἀπμότερον ἔργου· πρὸς μὲν γὰρ πῶ ταφῆν,
 ἄζωνος αὐτὸς ἠπέιρθη· Πέρσας ἢ κατεῖχεν
 ὅτι τῆς οἰκίας ὁ φόβος· ὃν εἴτ' ἔξ' ἑραῖον ἔδε-
 ξάμενοι σιωπεσάλλησαν· εἴ τε πῶ μὴδὲν εἰ-
 δέναι τῆς ἀλαχρησῆως· ἀλλ' οἶεσθαι τῆ τῷ
 βασιλέως ἐντεύξασθαι δδξῆ· ἐκάτερον
 ὁμοίως εἰς ἐλκῆμον ἔρκει· ὃ μὲν γὰρ, τῷ θεο-
 φιλοῖς ἔχ' σημεῖον· ὃ δὲ, τῆς πρὸς πῶ ἄρ-
 χῶ ἀκριθείας τεκμήριον· εἴγε τὰ τ' ἀπου-
 σίας τοῖς πολεμίοις ἐλάτθανε· ἀφ' ἑαυτῶν δὲ

μῦθος δὲ τὰ τε ἄλλα, καὶ τὰς πρῶτα ἀξιώ-
 θαι μάλιστα συγγνώμης ἀδελφῶν, καὶ τοῖς ἐν-
 αητοῖς ἀκούων ὡσπερ ἐκ θεοῦ πληγῆται,
 ἀπολελοιπέναί τι καὶ ὄχθῃ σὺν ἔπαθε δὴ
 τῆτο ὁ πάλαι θρυλλομένον· ἔδ' ὄφρ' ἐβί-
 λετο παροδοκήσας ἤξειν αὐτόματον, βρασώ-
 νης ἐποίησασθ' ἑσπόμενον τῷ χρόνῳ. ἀλλ'
 ἠησάμενος τοῖς τοῖσ' αἰσῶν, ἔργων,
 σὺν ἐλπίδος δῆσασθαι. αὐτὸς ἔφη τὸν δίαυλον
 ἀποπληρῶν, ὡσπερ ὡς ἀληθῶς ἐν σαδῶν
 ἀφάτων δῆσθαι καὶ κἄτω σιωχῶν, ἀλλ' ἔδ' ὁ
 πλέον τῆς οἰκουμένης ὅπτιον. διεδέχετο δὴ ἔ-
 εις πάρος ὀδδοπέδῳ ἐν ὅπλοις ἑτέρῳ πα-
 ρείῃ· καὶ τοῖς ὀρείοις ἐφῆσθαι τοῖς ἀφῆσθαι, ὅπτι-
 θυμῶν αἰμῶν τὴν δῆσθαι· καὶ ὁ τὸν θυμὸν
 δῆσθαι μῦθος σὺν ἑῷ. ἀλλ' οἱ τὸν πόλεμον εἰ-
 σάγοντες, ἐν φυγῇ τὸν πόλεμον διέφερον, ἐκ
 ἐκ συμπλοκῆς εἰς φόβον ἐμπύπτοντες· ἀγ-
 γὰ τῷ φόβῳ συμπλοκῆν ἔχ' ἑσπόμενον-
 τες, σὺν ἐκ χῆρῶν γνομένης τῆς Ἑσπῆς·
 ἀλλ' ἄρκουσης τῆς φήμης εἰς Ἑσπῆν· μά-
 λιστα δ' ἄντις ἐκθῆσθαι μῦθον· οὔτε γὰρ
 τὴν

τὴν παροσδρείαν, οὔτε τὴν ἀναχώρησιν αἰδίων
 ἐγνω ποιήσασθαι· ἀλλὰ χημεδίω χρώμε-
 νος, τῇ μεγίστῃ τῆς ἐκείνη πόλεων, τῆς ὠραίας
 Φανείσης· ἐν ταῖς ὀπλοῖς ἃ αὐτὸς ὄξελαμπε,
 τῆς παροσίδος Ἰσοῦτον ὀπιών, ὅσον ὁ λογισμὸς
 ἐπέτρεπε. ὁ μὲν γὰρ ὅλως παροσκαθῆσθαι
 τοῖς ἐκείνῃ παρῆμασι, ἄπεινόν ἡ παροσάμ-
 βανε. ὁ δὲ μὴ πόνυτελῶς ἀπελθῆν, ἔργιας
 ἐνόμιζε. δὴ παρ τεμῶν τὸν χρόνον, τὸν μὲν,
 φρατείας, τὸν δὲ, βυλῆς, ἐποίησατο. ἡ δὲ ὁ
 κεφάλαιον τῆς βυλῆς, ὅχ ὅπως χημεδίω φα-
 νιῶμαι. εἰς Ἰσοῦτον γὰρ αὐτοῖς τὰς παροσδο-
 χίας ἡ παροσῆλαξεν· ὡς δὲ ἀποιήσθην ἑτέροις
 ἐλπίζοντες, ἦσαντο τὸν πόλεμον, ταῦτα πα-
 ροσῆλαξεν ἡ παροσ τῆς αἰτεπιόντων ἐγκαλύπτει-
 σθαι. καὶ τὸν μὲν παροστερον χρόνων οὔτως
 ἡ δὲ. ὁ μὲν ἐμβάλλειν ἐκείνοις σιῶηδες· ἡμῖν
 δὲ πῶς οἰκείαν ὀπιόντων ἐκλείπειν ἀναλ-
 χῆμον· ὡς τὰς παροσσοῖκοις ἐκείνοις πόλεως,
 ἄρεσις ἀνὲρ μὲν χρόνω παροσδυτάτας· τῇ δὲ
 τῆς ἐδαφῶν κατασκυλῆ νεωτάτας. ἀς γὰρ

ἔκθνοι πυρπολοῦντες ἀπὸ πλάττοντο, ταῦτα
 ἔδδ' τοῖς καπνίοις ἀγορευοῦν· νῦν δὲ οὕτω δ
 παρ᾿ ἄμα παρ᾿ ὁ ἐναπίον μετὰ πέτω-
 κεν, ὥστε Σύροι μὲν ἀτειχίστους τὰς πόλεις οἱ
 πολλοὶ ἀξιοῦσιν οἰκεῖν· Πέρσας δὲ κινδυνώδεις
 σύμβολον εἶναι νίκης, εἰ κρυπτόμενοι λαθοῖεν.
 καὶ μηδεὶς οἰέσθω μήτε ἀγνοεῖν με τὰς κλο-
 πὰς, αἷς καὶ νῦν ἐχρησάμετο· μήθ' ὅτι καὶ βα-
 λῆν τινα τραπιάτιον εἰς ἀφανοὺς ἔχον· μήδ'
 ὅτι στωδῆρας εἰς ἀνακαχλῆν δὲ θάμβου· τὰ
 δὲ τοῖς ὄρκους ἀφυλάκτως παρ᾿ ὅσον πλεονε-
 ξίαν κατεχρησάμετο· μήδ' αὖ σαφῆ μὲν ἔρη-
 κς· ἔχοντα κείνα τῶν τούτων γνώσιν, ἔχοντα δὲ ὑπο-
 πηδαῖν· τοσούτου γὰρ δέω τούτοις τοῖς παρ᾿ ἄ-
 μασι ἀγχιώεσθαι, ὥστε εἰ μηδὲν τούτων
 ὑποῆρχε, τότε αὖ εἰκότως ἀγχιωδίῳα με-
 δοκῶ· ὁ γὰρ τῶν ἠπηνυμένων μηδὲν ἔχων εἰπεῖν,
 ὅπου καὶ μνημονοῦν ἀξίον, εἶπε καὶ τὸν τῶν
 κεκερατηκότων ἔπαμνον (προσαφῆρη). ὥσπερ
 γὰρ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶσιν, ἐπειδὴ ὁ κλη-
 ρος ὁ πολὺ ληπόμενος ἀποδύη παρ᾿ ὅσον τὸν
 ἀφίσον, γίνεται μὲν νίκη τῷ βελτίονος· ὁ δὲ πα-

εἰς τὴν ἡλικίαν κρότος οὐκ ἀκροαθεὶ τὰ γε-
 φαιῶν ἔτιωσι δὲ καὶ τοῖς πολεμίοις, ἢ τῶν ἡτ-
 τημένων φαυλότης ζημιῶν τοῖς νενικηκότας
 εἰς δόξαν συγχωρᾷ δὴ πέρας δέχοις εἶ) καὶ
 κλέψαι καὶ παρὰ κρούσασθαι, καὶ μὴ πῦρ
 ταχίς ἢ ἀπειπειν καὶ δι' ἔπιτορίας ῥᾶστα
 ἀνὸ φελέσθαι πολλὰ. ἀλλ' ὅμως οἱ ποσαύ-
 τας ὁδοὺς ἔπι τὸν πόλεμον θύρηκότες, οὐκ
 ἔφερον ὀρθοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς πῦρ τῶ βα-
 σιλέως ἀντιβλέψαι κυνῶν τεκμήριον δὲ
 μέγιστον ἀμφοτέρων τούτων. εἰ μὲν γὰρ ἤκουον
 παροῖοντα, πῶν τὰ πασιν ἠφανίζοντο. τῆς δὲ
 ἀποσιτίας ἀμαθῶν λαμβάνοντες, τοῖς ἀντικα-
 τημένοις ἐπεχείρουσι, οὐκ μὲν τῷ παροῖοντα,
 τὸν φόβον ὁμολογοῦντες· ἐν τῷ τὰ δούτερον
 πῦρ τέχνῳ ἐπιδικημένοι. ἔτι πῦρ μὲν
 πολεμικῶν ἐμπειρίας ἐκείνῳ βασι-
 λέως δὲ φανέντος τῆς ἐμπειρίας πῦρ μνή-
 μιῳ, ὑπὸ τῶ δέοις ἐξέβαλλον. καὶ ὅτι γε
 οὐκ ἀπειχέτως, ἀλλὰ νομωχόντως τῶτον
 τὸν ἔσπον ἐχρῶντο τοῖς χειροῖς, ἔδδξεν ἡ πει-
 ρα. οἱ γὰρ οὐ διωηθέντες σφᾶς αὐτοῖς κα-

πακρύνει τὴν τυχὴν οὐκ ἔφθασον βα-
 σιλεῖ Φαρέντες, καὶ σαλευθῆντες ὡς ἡμᾶς
 μετεσβιάσθησαν. ἔχουσι μὲν πρῶτον
 σφᾶς αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀγωνίζονται ληφθέντες·
 ἀλλ' ἀπλῶς πόρτες ἐνὶ γῆματι πῆξαντες,
 καὶ χεῖρας εἰς ἰκετεῖαν παρτενάρων. καὶ
 πληρώμα πόλεως ἢ Φαυλοτάτης ἐν Πέρ-
 σας αὐτοβοεῖ, καθάπερ ἐν δικτύῳ συκλε-
 θέντες, παρνοικεῖα μετιώρηθη, καὶ τρωμέ-
 θον μὲν τοῖς ἐμβαλοδοσι τῷ πολέμου ὁ σπέρ-
 μα· ὄδυρόμενον δὲ τὴν τῆς πατείδος ἐρη-
 μίαν· οὐκ ἀπεγνωκὸς δὲ πρὸς τὰς
 ἀμείνους ἐλπίδας οὐκ τῆς τῷ νεικηκότος
 σωφροσύνης καὶ οὐκ ἐφύσθησαν· λέγω δὲ
 ἤδη τὰ μὲν τὴν αἵρεσιν βούλημα πολὺ τῆς
 αἵρέσεως ἀμείνων πρῶτον ἐμοὶ κριτῆ· οὐ γὰρ
 ἀπέκτεινε λαβῶν, ὡσπερ οἱ Κερκυραῖοι τοὺς
 ἐξ Ἐπιδάμνης Κορινθίων οἰκήτορας. ὁ δὲ γε
 ἀπέδοτο τὰ ἄλλα τῷ πολέμου, καθάπερ
 Φίλιππος τοὺς ἀρχμαλάτους Ολιυθίων· οὗ
 ἐπενόησεν, ἀπὸ τῆς γῆς καὶ Ἑσπείας χεῖρα εἰς
 τοῖς ἀρεταῖσι· καὶ κομίζω εἰς Δράκω κα-

γ. ἀφ' ὅσον
 β. π. τ. ἀφ-
 ὅσον εἰ.
 de con.
 filio
 post
 stragē.

τοικί^ς μιν^{τας} εἶ^ς καὶ τοῖς ὑπερον τῶ πα-
 θοῖς καὶ τοῖς οὐκ ἐνεσιν ἀπιπεῖν· ἔγδ' ἔξι-
 τηλον χροῖον γερονῶν παρ' ἔξιν διηγεύμε-
 θα, σωμαθωνιζομένης εἰς ψυδολογίαν ἔρ-
 χαότητος· ἀλλ' οἶμα παρ' ἔξιν ἔπι ὄφ-
 θαλμῶν ἔπι παρ' ἔξιν τῶ χροῖον καὶ παρ' ἔξιν
 γερονῶν τῶν αἰχμαλώτων πομπῶν.
 τῶν ἔξιν ὄφθιμι τῶ κεκατηκέναι καὶ λλιον
 εἶ^ς καὶ φρατηγικώτερον· πόλεις μὲν γε πολ-
 λοι πολλάκις παρ' ἔξιν τῶν· τὰ δὲ οὐκ τῆς
 ἀλώσεως εἰς ὄφθιν, ἔξιν πολλῶν ἔξιν ἀφ' ἔξιν
 ἔξιν. σωμαθωνῶν μὲν γδ' ὄφθιν σωμαθωνῶν ἐνὶ
 τῶν. παρ' ἔξιν μὲν χροῖον ἔξιν γερονῶν
 ὄφθιν ἔξιν, παρ' ἔξιν ὄφθιν ἔξιν, τοῖς
 γερονῶν τῶν παρ' ἔξιν ἔπειτα τῶν μνή-
 μῶν τῶν κατ' ἔξιν τῶν εἰς ἀπῶν τὸν
 χροῖον παρ' ἔξιν τῶν ἔξιν ἀφ' ἔξιν
 τῶν λήθῶν οὐκ ἀφ' ἔξιν, ἔξιν τῶν παρ' ἔξιν
 γερονῶν ἔξιν· τῶν ὄφθιν φιλανθρο-
 πίας καὶ μεγαλοψυχίας σημεῖον ἔξιν ἔξιν.
 πῆς μὲν δ' ἔξιν εἰς ἔξιν καμφθῆς· τὸν ὄφθιν
 ἔξιν ἔξιν ὄφθιν ὄφθιν τῶ μεταβολῆ τῶ τῶν.

ὅτι τοῖς τοῖς πόρρω κατακλιμένοις ἡμᾶς,
 τῆς τῆς πολεμίων χάριτος, ἢ ἀπειθεῖν ἀκοῆ
 μόνη τῆς γενημένων ἐστρωμένους, ἀλλ' αὐ-
 πόπιπας τῆς ὅλων καταστήσας ἡδονῆς τε πολ-
 λῆς καὶ χρηστῆς ἐλπίδος ἐπέπλησεν, ὅτι μὲν
 τοῖς κατορθώμασι γενητότας τοῖς δὲ κατειρ-
 γασμένοις τεκμηριωμένοις ὁ μέλλον. εἰ δὲ
 με δὲ τι καὶ τῆς ἐμμενταῖς κληρονομημένων εἰ-
 πειν πολλοῦ χρόνου δίκην ὑπὸ τῆς δὲ
 βυβλίαις Ἐλλειῶν ἀνηρπασμένων ἐπεσφάξα-
 το, αὐτῆ τῆς Ἐρετικῆς γράμ, τοῖς δὲ ἐκ τῆς
 ἐκείνων ἀνασπάσας. ἡ δὲ μὲν οὖν αὐ καὶ τῆς
 μέτρον ἀρκουῶν πατέρων καὶ φιλοτιμίας οὐ-
 δὲν αὐ ἀπικῶν εἰ καὶ μηδὲν ἐπιῶν ὑπὸ τῆς
 παρορθευτέρου παρορθεῖναι. τὸν γὰρ οὐδὲν μὲν
 αἰωτέρου τῆς οὐσίας πεποιημένων, ἐν δὲ τῆς
 τοῦτον ἀποχρηστικῶν τῆς παρορθεῖναι,
 μηδὲ ὁ μικρὸν ἀποβαλόντα. φοβουῶντα δὲ
 τοῖς ἐναντίοις, εἰ παρορθεῖν αὐ ἀφελθεῖν καὶ
 πάλιν πῶς ἐρχόντα παρρῆν, εἰ τῆς ἀναχωρήσεως
 ὁ χαρῆς ὅπως αἴη. πόλις δὲ, τῆς μὲν κινουῶ-
 ντα. τῆς δὲ κατοικίζοντα. πῶς ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ

Φάμη τις αὐτῶν ἀφ᾽ ἤρας τῷ παροσκήκοντος· ἔμην
 ἐν ὅσιν ἀπορήσαι βυλομύω λέξαν· ἀλλ' αὐ-
 τὰ τὰ κυριώτερα λέληπται· τῆσ' μὲν ἢ τε-
 λυταία μάχη· τῆσ' δὲ ἄτερα ἅπτα, σοφίας
 τῆς ἐσχάτης βάρπυρον πᾶρεχόμενα· ἔξεσι δὲ
 ὧ δὲ πη γέσασαοι· ἴσμεν ἀπὸ τῆσ' ὅτι
 πλὴν δὲ πλὴν μερίδα τῆς βασιλείας, δύο τὰ
 μέγιστα τῶν βαρβάρων ἔδνη παροσκήκονται·
 ἔνθεν μὲν ἑστ' Ἰσραὺ Σκύθαι κεχυμένοι· 28. Ἰσραὺ.
 ἑτέρωθεν δὲ Περσῶν πολυανδροπία δι-
 χλοῦσα· τούτων τόνω οἱ μὲν δρασινοὶ μὲν,
 παροσκήκονται ὁσὲν οἱ δὲ, ὁσὲν κινουῦται πλὴν
 ἀρχῆ· τις οὖν ἔτω ῥάθυμος ἢ κωθρὸς, ὅς
 τις οὐκ αὐτῶν ἴδιστα ζητήσεν ἔτω παροσκήκοντος
 παροσκήκοντος φύσιν τίποτε ὅστιν ὁ Σκύθαις
 τοῖς Φονικωτάταις, καὶ τοῖς Ἀρβῆ τετελεσμέ-
 νους, καὶ δυσύχημα πλὴν ἡσυχίαν κείνοντας,
 εἰρῶν μὲν ἔπεισεν ἀγαπήσαι, καὶ ἀγαθὰ οὖν
 τὰ ὄπλα, καὶ βασιλέα τὸν ἡμέτερον, ὡς ἴσμεν
 τοῖς οἰκείοις ἀξίαν· καὶ τί, πολὺ μὲν ἀπηρητημέ-
 νον Ἰσραὺ· τὰς δὲ δυνάμεις ἐφ' ἑτέροις πατ-
 ρυνται· τις οὖν ἢ προσέτω παροσκήκοντος αἰτία·

ὅτι βασιλῆς ἀνδρείαι καὶ σωῦσιν ὀπίσθης κέ-
 κτημένος, τὰ μὲν δὲ βλάβια κεχείρωται· τὰ δὲ
 αἰάκη μετέρχεται· γνοίη δὲ ἀντίς εἰ πῶσα-
 θεῖν τῆ νύκτ' ἀπὸ Σκυθῶν ἀδεία, τὰς παρτέ-
 ρας καὶ ἀδρομας, παρὸς αἷς ἀντιβλέπει μὲν,
 οὐκ ὄξιν, μίας δὲ θυγῆς τυγχάνουσιν, ἐγγίνε-
 ρο σῶζεσθαι· αὐτὴ δὲ ἴω μὴ παλῶσαι βέ-
 βαμον ἐν Ἰσθμῷ κρύσαλλον, ὥστε ἔπελθειν
 ἡσάρχην· καὶ τίς ἀλλ' ἐπιθαυμάσθε τῆς ἡου-
 χίας ὃ βέβαμον, ἐπειδὴ ἀκούσῃ τῆς συμ-
 μαχίας ὃ παρ' ἠμῶν· ἔτιως ἔδεν μὲν ὅστιν, ὃ
 μὴ μὲν θαύματος παρβαλλῆ· αἰεὶ δὲ τῶν
 δουτέρων ὃ παρ' ἠμῶν ἀποκρύπτεται· ὃ γὰρ
 εἰς ἀκοίω μὲν ἠδισον· ἔργω δὲ σῶσενί πω παρ'
 τῶνδε γένηται· ἀλλὰ τίς μὲν σῶσεν ὅτι
 νοῦν ἔλθον· τίς ὃ, ἔδωκεν νομοθέτην· ὃ
 γὰρ αἰπῆς πόντος τὰ πόντων αἰτίηθεις, ὃ μηδὲν θι-
 ρήσας τῶντο καὶ ἐβλάθθη ἔσθ' ἀπεγνώσθη.
 καὶ τετέλεσται· πάλαι ἔζηλθε στρατόπεδον
 σκυθικόν, τῆ μὲν Ρωμαίων χεῖρ συμβαλοῦ-
 ρον· τῆ ὃ δυνάμει Περσῶν αἰπίταξόμε-
 νον· καὶ πῶ μὲν πύτων ἀρχὴν φυλάξον
 ἀκίνητον·

ἀκίνητον. πῶς ἢ ἐκείνων δυνατείαν συλκα-
 τασσον. καὶ ὁ ἐπὶ μείζον, ἔγδ' ὅσον ἀφοσιώ-
 σασθαι πῶς ἐξοδὸν ἐποιήσασθαι. ὅσδε ὅτι ^{ἡ. ἐξωθεν}
 τῆς χρείας ἐτελοκακοῦντες ὠφθησάν. ἔ ἢ
 παροσιόντας ἰδόντες βαρβαροὶ βαρβαροῖς
 ὑπὸ τῆς ὀφείας ἀμείψοιες πῶς γνώμην,
 βίβως μετεπέξασάν, καθάσθ' παρ' ἑτέρον γελ-
 ταστοί. ἄλλ' ὡσπερ ὑπὸ τῆς οἰκίας ἀγανι-
 ζόμενοι, τῇ παροθυμίᾳ τῶν ἔργων, ἔδεν τῶν
 κέκληκόντων διήλλαξαν. καὶ τούτων ἔσθ' ἐκεί-
 νων φύσεως, πῶς ἢ βασιλέως ἀπιατέον σο-
 φίαν, ὅς ἀπὶ μὲν ἀπίστων πιστοὺς κατέστησεν
 ἀπὶ τῆς ἀτάκτων, ἀπειθεῖς ἀπὶ τῆς παλιμρό-
 λων, βεβήκεις ἀπὶ τῆς πολέμιων συμμάχοις
 ἐνὶ τῆς βελθύματι, κατὰ τε Περσῶν ἐπολετα-
 ῖον παροσθήκω, καὶ τῆς Σκυθικῆς ἔσθ' ἀμικρὸν
 μέγος ἐκένωσεν, καὶ τοὺς στυγημένους τῇ
 παροσθησίᾳ τῆς γνώμης ἔξεπολέμησεν
 ὡς ἔμοιγε μὴ ῥαδίαν εἶ) πῶς κρίσιν, πότε-
 ρον ἐπὶ ἀνδρία πλέον ἢ σοφία γνώμης ἀξίος
 θαυμάζεσθαι. τῆ δ' αὐτῆς λόγου πῶς κρίσιν
 καὶ κείνο πρὸς ἑταί. ἵσθ' ἔτι γὰρ πολέμου δέν-

G

LIBROS
 DEL DR.
 L. 1000

πλὴν μὲν ὁ βασιλεὺς, εἰς αἷς ἐνόησεν ὅτι ἀπορο-
 δοκίμων ἐκινήθη, καὶ κατείχετο ἀραχίης ἢ
 μετεία, πλὴν μεγίστην μὲν τῆν τῆδε πόλεων,
 τῆς ὅτι ἀπασῶν μεγίστης δούτερον. καὶ τοι τῆ-
 πο, ὁ μὲν ἀπλάς σκεπῶν, δυσύχημα νομίζ-
 ὄτω ὅτι πάρεσιν ἰκανῶς λογίζεσθαι, τῆς ἀκρας
 δύτηχίας ὅτι συμβεβηκὸς θήσεται. ὡσπερ γὰρ
 τοῖς θεοῖς τῆν ἰατρῶν, αἱ τῆν θεῶν ἰατρῶν
 ἰατρῶν ἀποδείξασθαι, εἰς ἀποδείξασθαι
 πρὸς ἑξῆς τῆν τέχνῃν ἔτω καὶ τοῖς βασι-
 λῶσιν αἱ δυσκολίαι τῆν κερῶν, κέρδος φέ-
 ρουσιν, εἰ μέλλοιεν ἰσὺ τῆς ἐκείνης ἀβου-
 λίας ὅτι τὰ βελτίω τελευτήσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν
 Αἰακὸν ὁσὲν αἱ ἐκώλυσε μέγιστον μὲν τῶ-
 ειον δικαιοσύνης πρὸς ἑξῆς. εἰ μὴ τῆν ἀέ-
 ρων ἀκροασία τοῖς ἑλλήμας τὴν ἐκείνην χρεῖαν
 κατεστήσασα, πρὸς ἑξῆς ὅτις ἰσὺ ὅτις ἀποδείξασθαι.
 ἐγὼ μὲν δὴ συγχαίρω τῶν βασιλεὺς τῆς πα-
 ρενήκης ταύτης ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς τῆν κυ-
 βερνήτῃν ἔδωκε μιμήσασθαι. οἱ τῆς νεῶς
 πολλοῖς πολλαχόθεν ἀραχίης πνύ-
 μασι, ἀντέχουσιν ὁμοῦ τὸς ἀπόματα, κρεῖτ-

πονα τῆς ζάλης πρὸ εὐχρηστοῦ πλὴν τέχνῃ καὶ
 βασιλείᾳ ἐν μέσῳ τῆς πολέμου καὶ εὐσεύως
 καὶ πλήθῃ ὡρεγμάτων κεκλιωμένους, ἐκ
 ἐπαράξῃ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς τελευτίας
 ἀλλ' ὅπως ἤρκεσεν ἀμφοτέροις, ὡς περὶ δὴ εἰ
 πολλὴν ἤγη ἀπὸ θατέρου ὁρῶν. ἐν αὐτῷ
 δὴ πὶ ὡρεγμάτων, ἢ τί τελευτῶν καὶ λέγειν, ἢ
 πῆνος κερμητῶν, τί ὡρεγμάτων. πότερον, ὡς
 ἀπὸ μέσῃ τῆς Πέρσιδος, ὑπερῶν ἐκείνων,
 ὡς ἔδαμοῦ Φαινησίων, ἢ τῆς πορείας. ὅ
 πάχος, ὡς τοῖς λακεδαίμονιους πρὸ εὐχρηστοῦ, ἢ
 τῶν χιμῶνος τῆς ὑπερβολῆς, ἢ τῶν νιφάδων τῆς
 ἐμβολῆς ἢ τῶν ὄμβρων πλὴν σιμῶν. ὡν
 ἀπὸ τῶν ὡς περὶ τῆς ἀδαμαίντιος κατεργῆται.
 ἀλλ' ὡς ὡρεγμάτων γε φανῶναι, τοῖς εὐσεύωσι
 τὴν μακρὰν ἔσβεσεν. ἀλλ' ὡς τὸν πορθμὸν διέ-
 πλυσεν ὡς περὶ θεία νεφέλη κεκαλυμμένος;
 ἀλλ' ὡς τοῖς ἐν αἰτία μετεχειρίσασθε; ἀλλ' ὡς
 τοῖς ἀνεκλήτους διέκριεν. ἀλλ' ὡς ὡρεγμάτων
 διέφθρε, τοῖς δὲ κέρουρησι ὡς εὐσεύωσι;
 ἀλλ' ὡς ὡρεγμάτων εἰς λόγον τῆ βυλῆ ὡρεγ-
 μάτων, πλῆθον ἐκέρχεται λέγων; ἀλλὰ πᾶν τι

ταῦτα ἀφέντα τῶν ἀμοιβῶν λόγων μνημο-
 νύσαι δίκαιον, οἷς ὁ δὴνόταρον τῆ βελῆς καλε-
 παλασεν ὀξέως; διῶς ὅσῳ ἔφη καθεστήσας
 ἐκείνοις τὰ παρὰ ματα, καὶ ὡρὴν ἢ λῦσαι τῆ
 ζώνῳ αὐτῆς ἐφθέκει τοῖς πολεμίοις. ἔτως
 ὄφρ' ἐφίω, ἀμφισβητεῖν μὲν ἔξεσι πότερον
 αἰδρίας ἢ σωέσεως ἢ κτήσις ἀμείνων. ὀπό-
 τερον δ' αὖ κριθῆναι νικῆν, ὡς δὲ τὰ βασιλεῖ
 ὁ κρατεῖν ἔστι. καί τρι ὅτε καὶ τῶν ἡρώων τοῖς
 ἀκρῶς ἴσμεν ἀπὸ πατέρου ποῦτον εἰς τὰ
 παρῶτα βοκνήσας, τὰ γε ἀμφοτέρω μὲν
 ἔφθολῆς κεκτημένω τίνα" εἰς αὐτὸν ἀ-
 ξιον θείναι. φέρε δὴ καὶ τῆς πελοποννησιακῆς μνη-
 μονύσων μάχης, ἡ τελευτῶναι τε καὶ
 μεγάλην τὴν αὐτὴν ἔξεσι παρῶσαι καὶ
 πολὺ πλεον παρῶσαι κεκλήσασθαι μεγά-
 λην, ἢ τὴν ἐν Κορινθίων ὑμνημένω. ὑπε-
 γνῶσαι δὴ τὸν βασιλέα δεῖξιν ἐν ταύτῃ,
 Πέρσας τε ὁμοῦ καὶ τὰς οἰκείας διωάμεις νε-
 νικηκότα, καὶ μηδεὶς ὡρὴν ἀκρῶσαι τῆς ἔφθ-
 βολῆς ἀπιπέτω. ἀλλ' ἀναμείνας τοὺς λογί-
 σμῶς, ἔτως ἐκφερέτω τὴν κρίσιν. μικρὸν

28. πῖνας
 εἰς ταυτὸν
 29.

ἢ ἀλωθεν ἀρξασθαι βέλομαι· ἔγω γὰρ αὐ-
 τῷ πόντος ἢ σκέψις ἀκριβετέρα γήμοισιν.
 Πέρσαι πρὸς τὰς εἰσβολὰς τῷ βασιλέως
 ἀπειρηκότες, καὶ τὰ μήκει τῷ πολέμου κε-
 κακωμένοι, τὴν ἀναγκάαν ὠφελήσασιν εἰς
 τοὺς κινδύνους ἐλάμβανον· οἷς γὰρ ὁ βίος ὅτε
 ἐν ἡδονῇ, τοῦτοισι ἔβαρυνε θάνατον. βεβλήμε-
 νοι δ' ὀφθαλμοῦται καὶ παθεῖν, καταλέγουσι
 μὲν ἡσπιδὸν τοὺς ἀνδρας· ὅσδε τοῖς κομιδῇ
 νέοις ἀθύρωτον τὴν ἀσπρατείαν τάξαντες·
 ἀγέροισι δ' τὰς γυναικας σκυλοφόροις εἰ-
 πῆσρατα· ἔθνη δ' ποικίλα βαρβαρῶν
 παροῦσιν, τὰ μὲν ἰκετεία πείθοισι μετα-
 σχεῖν τῶν κινδύνων, τὰ δ' βία καταματῆσαι
 σιν ὑποπυργῆσαι, πρὸς τὴν χεῖραν· τοῖς δ'
 χρυσὸν τι πλήθος παρορνεύουσιν, ὅς ἐν πα-
 λαῶν φρουροῦ μῆκος χρόνων, τότε δὴ παρῶ-
 τον εἰς τοὺς ὀπτικοῦς ἀμυλίσκετο. ἐπεὶ δ'
 πᾶσαν τὴν ἐκείνων διεβουησάμενοι γῆν,
 ἐρήμοις μὲν ἀφῆσαν τὰς πόλεις· πᾶν δ' ὅ ἐν
 ποσὶν ἐτενοχόρῳ τὰ πλήθη· μελέτιον δ'
 τῆ πορείᾳ μίξαντες ὅτι τὸν ποταμὸν ἐχρῶ-

ερω· ἔγω μὲν βασιλεὺς ὁ γιγνώσκων· πῶς
 γὰρ αὐτὸν ἐλάθηνεν ἔγω μεγάλη κίνησις· κο-
 νιορτὸς μὲν εἰς ἀήθερα μέσον ἐχθρομένους· κτύ-
 που ἢ συμμιγοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν καὶ
 ὀπλων, ὅσδ' ἐ τοὺς πορρώτατω καθευδὴν
 ἐώντος· τῶν ἢ κατὰ σκόπων ὄψις ὁ πρῶτον μα-
 λαβόντων, καὶ τὴν ἀχελίαν οὐκ ἐξώθεν εἰ-
 καζόντων, ἀλλ' ἐκ τῆς θεᾶς φερόντων· ὁ ἢ
 ταῦτα ἀφ' αἰσίου ἀκούων, τὴν μὲν χροῖαν οὐκ
 ἤμειψεν, ὡς δὴ τις ἐκπλήξιν τῆ ψυχῆ δεχέ-
 λημος· ἐβλήθη ἢ ζητῶν εἰς τὰ παρόντα χη-
 σὴν, κελόθη τοὺς ἐν τῆ φυλακῇ τῶν ὄρων
 ἰδρυμένους, μεταχωρῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ
 μὴτε ποταμοῦ ζεφυμένους ταχίστην, καὶ
 μὴτ' ἀπόβασιν ἀνείργειν, μὴτε τειχομόν
 κωλύειν, ἀλλὰ καὶ ταφρὸν ἐάν, εἰ τῶντο βε-
 λοντο, καὶ χαράκιμα βαλέσθαι, καὶ πρὸς τῶν
 ρῶσαι· καὶ ναμῶν ἀφθονίαν πρὸς καταχεῖν· ἐ-
 τὰ τῶν χειρῶν ὀπτικαμῶντα πρὸς λαβὴν· καὶ
 γὰρ εἰ ἀφθονότες ἐκκαθίζοιεν, τῶντο εἶχε πόν
 φόβον· ἀλλ' εἰ τὴν πρῶτον ἀποκερυ-
 σθέντες, πρὸς φασιν εἰς φυλὴν λαβοῖεν, ἔδδ'

δὴ δελεαθῆναι τοὺς πολεμίους τῆ τῆς ἀπο-
 βάσεως ἀδεία. ὡς οὖν ταῦτα συγκεχώρητο, καὶ
 πρὸ ἡμεῶν ἑσθελὶς ἀπήντα, τειχῆ τὸν ποτα-
 μὸν γεφυρώσαντες πυκνοὶ πόρταχῃ διέβαι-
 νον καὶ παρῶν μὲν ἡμέρας νυξί σιωεῖσθαι,
 τῆς ἀποβάσεως σὲν ἔληγον ἔπειτα τειχίζαν
 δεῦτέρῃ, αὐτῆμερον τὸν ἀείβολον ἤλασαν
 ὀξύτερον τῆ ἀείβοτον Ἑλλιωῶν. ἡδὴ δὲ
 ἀφραβενηκῶτων, πόρτα καὶ μεσὰ ὄρη πο-
 τανοῦ πεδίων ὄρη, ὄρων κρυφαί. ἑσθελὲν δὲ
 καὶ εἶδος πολεμιστήριον, ὃ μὴ τὴν στρατιάν
 σιωεπλήρου ἔτοξότης, ἔχῃ ἰπποτοξότης, ἔ-
 σφειδονήτης, ἔχῃ ὀπλίτης, ἔχῃ ἰππεύς, οὐχ
 οἱ πόρταχῃ πεφραγμένοι. ἐπιτὶ αὐτοῖς βε-
 λδομένοις, ὅποι τράπωνται, βασιλῆς ἐπι-
 φαίνεται, πᾶσαν Ομηρικῶ εἰκόνα τῆ λαμ-
 πηδόνι πρὸν χόλμος, καὶ χόλμος τὰ ὅπλα,
 ἀεί τῆ πόρτα εἰσχεπεῖτο. Πέρσαι δὲ τότε,
 ποιούσιν τι βελδοῦσι. τοὺς μὲν τοξότας, ἔ τοὺς
 ἀκοντήτας ἐπιτὶ τῆ κρυφῶν ἔ τῆ τείχεις ἔτα-
 ξαν τοὺς δὲ πεφραγμένους τῆ τείχεις παρῶ-
 βάλλοντο. οἱ δὲ λοιποὶ τὰ ὅπλα αἰαλαβόντες,

τοῖς ἐναντίοις παροσέσθην, ὡς αἰατῆ ἦσαν ἴσους
 ἐπεὶ δὲ κινήσεν τὰς κατείδον, βύθους ἐκλίναντες
 ἐφύθηον ἠπαύροντες τοὺς διώκοντας εἶσαν
 βελάν, ὡς δὲ ἐκ μετεώρου τοξόβουιντο. χρό-
 νον μὲν οὖν ἴσα, καὶ τῆς ἡμέρας δὲ πλεῖστον κα-
 τεῖχεν ἢ διώξις. ὡς ὅ οἱ μὲν φυγόντες εἰς τὸ
 τεῖχος ἐπέπεσον· ἐκάλει δὲ λοιπὸν τοὺς τοξό-
 τας ὁ καμρός, καὶ τοὺς παρὰ τῆς τείχεος ἀκραι-
 φηάς· ἐν ταῦτα δὲ βασιλὸς νικῶν ἐπέκρησεν,
 ἔκτε τὰς εἰωθίας ταύτας, ἔδει οἶα πολλὰ
 σωθέντων καὶ νικῶν καὶ παρότρυν· ὅσδε αἶς ἐν
 χερσὶ τὸ ἔργον, καὶ πολεμικοῖς ὄργανοις· ὅσδε
 παρὰ τὸν δεῖ κοινωρίας, καὶ ὅσδε δὲ ἑτέρως κα-
 τεργασθεῖν· ἀλλ' ἵκιστα ῥῶς ἔξεσιν οἰκείδην
 τῆς κρατήσαστος παροσφπειν. τί δὲ τῆς τὸ ὄσθι,
 μόνος μὲν ἔξελυρε τῆν δρωμύων τὸν νοῦν· μόν-
 νον δὲ ὅσδε ἔλαθεν ἢ γνώμη τῆς παρὰ τα-
 ξεως· μόνος δὲ βοήσας μὲν ἢ, ἢ διώκειν· μὴ δὲ
 εἰς παρὰ δηλον ὠφείδαι κίνδυνον· νικῶν δὲ καὶ
 πλεονάγαμα τῆς γνώμης τὸν ποιητικῶν, ἢ
 πολλῶν χρόνων ἰσχυρότερον εἶναι φησι βού-
 λουμα σοφίας μετέχον· ἢ χρόνιος βασι-
 λός,

λαβὴ καὶ πύργα ὁμοῦ σκυεῖς ἐώρα ὁ μέλ-
 λων ὁσδὲν χεῖρον τῆν παρόντων καὶ γηγομέ-
 νων καὶ σφόδρα γε εἰκότως. καὶ μὴ γὰρ ὁ
 μεταξὺ τῆν στρατοπέδων, ἕκατὸν στάδιοι καὶ
 πεντήκοντα. ἤρξαντο δὲ τῆς διώξεως ἀρχοῦς
 πληροῦσις, ἐπλησίαζον ὃ ἤδη τῶν τείχευ δει-
 λης ὀφίας. πύργα δὲ συλλογιζόμενος, τὸν
 ἐπὶ τῆν ὀπλων πόνον, τῆς διώξεως ὁ μῦθος,
 φλόγωσιν ἐξ ἡλίου, δίψης ἡ ἀφ' ὁλοῦ, νύ-
 κτα ὀπικειμένω, ὅτι τῆν λόφων ἔξέστας,
 ἡξίς Περσῶν μὴ κατὰ φρονίην, πείθεσθαι δὲ
 τὰ χαρῶ. εἰ μὴ οὖν ἐδέξαντο τὸν λόγον, καὶ
 μὴ μείζον ἴχουσε τῆς πῦρραίνεσεως ὁ θυμὸς,
 ὁσδὲν αὖ ἐκώλυσε καὶ τοῖς ἐναντίως κείσθαι,
 κατὰ τὸν ἐν τῶ παρόντι, καὶ τοῖς κεκατη-
 κώτας σεσπείσθαι. νῦν δὲ ὁσῶ τὸν αὐτίς ἐκείνοις
 εἴκαλῃ, ὁσδὲν πλεον τὸν βασιλέα σεμνύ-
 νη. ἔγδ' ἐν τῶ μὴ πεισθῆναι πῆσιδρτες, τῆ
 τῶ πῦρραίνεσθαι συμβαλὴν κεκοσμήθη-
 σιν. ἐγὼ δὲ καλῶ μὴ καὶ κείνας βασιλεῶν νί-
 χας, ὅσας ἐν κρινωθίαις ἐργάζονται πολὺ δὲ
 τῶ τῶ ἐπιμωτέρας ὑπολαμβάνω, ὡν

H

ὁκ' ἔνεστι τοῖς μερίταις εἰπεῖν ὥστε, εἰ καὶ σφό-
 δρα φιλονεικεῖ τις μὴ πόρτα καὶ γνώμῳ
 κεχωρηκέναι τοῖς φρατώταις, ὁδὸν αὖ κω-
 λυοὶ τοῖς μὲν μὴ πόρτα κατορθωκέναι τὸν
 δὲ πόρτα καὶ νεικηκέναι καὶ παρ' ὅτοις τε ἐκεί-
 νοις ὧν ἀμεινον ἐβυλίσατο. ἀξίον δὲ καὶ τὴν
 τῆν μαχεσάμενων ἀρετῶν ἐξετάσαι, καὶ
 πᾶσι ποιῆσαι καθαφανῆς, ὅτι ὅσων ἐλαττω-
 μάτων ὀρμώμενοι, ποιοῖσιν ἐγγύοντο. παρ' ὅ-
 τον μὲν οὖν τοῖς παρ' τῆς τείχεος πεφραγμέ-
 νοις συμμίζαντες, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔργον τῆς ὀπλί-
 σεως ἰσχυρότερον ὅτι φερόμενον καὶ τὸν ἵππον
 ὁ περὶ δξισάμενος, ἐκείνῳ μὲν κενὴν τὴν
 ὀρμὴν κατεσκιάζειν, αὐτὸς δὲ ἐν τῇ παρ' ὅ-
 δρα μὴ τὸν ἔργον ῥοπάλα παίων ὅτι κόρης,
 ἀνέτρεπε τε, καὶ ὁ λοιπὸν διπεταῖς εἰργάζετο.
 ἔπειτα ὁκ' ἐφθισάν τας τείχεος τὰς χεῖρας
 παρ' ὅθεν κόντες, καὶ καθήκοντο ὁ πᾶν, ὅτι
 ἐπάλλεων εἰς παρ' ὅτι κρηπίδα, καὶ ὁ κω-
 λυῶν ὁκ' ἴω. καὶ πολλοὶ δ' αὖ ἐποιήσα-
 μιν, καὶ ὅς τις αὖ ὁ παρ' ὅτι τὸν παρ' ὅτι
 ἀφασίας εἰπεῖν καὶ ἀφασίας παρ' ὅτι

πλὴ ἀνδραγαθίαν· ἴσως γὰρ οὐκ ἀνδρέτερον
 εἰς ἀκολούτῳ γε τῷ πυρὸς, ὃ πλὴ ναυῶ
 ἐπενείματο πλὴ θετῶν· ἐπεὶ ὅ ἡρόνος
 ἔσυχωρε, δεῖ δὴ πούθεν ἔτῳ τυχόντος δ' ἐθ-
 μου. ὁ μὲν οὖν παρὲς ἀκρίβως ἔκειτο.
 οἱ δ' εἰσερχόντο, πᾶν μικρὸν ὅ πεπονημένον
 ἠγούμενοι· καὶ τὰς τε σκηνὰς ἀφ' ἑπαύροις,
 τῶν ἤδη πεπονημένων ἐχύθη τοῖς καρποῖς
 κομιζόμενοι, καὶ ὅσοις ἐλατέλαβον, κτείνουσι·
 μόνον ὅ πεφθυγὸς διεσώζετο. τῆς δὲ Ἑ-
 πῆς γελημενίης λαμπερῆς ἐδῆτο μὲν ὅ ἔργον
 λαμπερτέρας εἶπας ἐνὶ ἡμέρας, εἰς ὃ
 τῶν καπορθωμῶν ἄσας. ἐπεὶ δὲ εἰς νυκτο-
 μαχίαν ἐξώκειλε, ἑξυόμενοι μὲν ἐκ τῶν
 λόφων ἀμφίβολοι δὲ ἠγόμενοι· δρατίων δὲ
 ἤδη καὶ βελῶν τοῖς σώμασιν ἀναποκεκλει-
 σμένων, ἀφ' ἡμενίης δὲ ὑπὸ τῆς νυκτὸς, ὃ
 διώσαντα χεῖρα σφίσι ἀλλοῖς ἀνὰ ὃ
 σκοτεινόν. ὁμῶς χωρῶντες ὀπλίται παρὲς
 ψιλῶς πόρρωθεν ἰσχύοντες· καὶ παρὲς ἀκραι-
 φνῆς πεπονηκέτες, ἀνδρας μὲν ἀγαθοὺς ἀπέ-
 βαλον. τῆς χώρας δὲ τοῖς πολεμίοις ἐξήλα-

γ. ἀναπο-
 κεκλασμέ-
 νων

σαρ. καὶ τοι, τίς αὖ ὑπέμεινε πλὴν ἐκείνων
 ἀνδρίας, λογιζομὸν παρολαβοῦσαρ. ὅπου γε
 Ἰσοῦταις ἐναπλώμασι χρωόμενοι, ὃ μὲν
 κρείττονος διακριθῆναι τῆς γήματος, ὑπὸ
 σθένος ἀφηρέθησαρ. τίς δὲ οὐκ αὖ θεῖν
 Πέρσας ἠτήθησθαι πασιφανῶς, οἱ διέβησαρ
 μὲν, ὡς τῆς ἐτέρων κρατήσουτες, Ἰσούτων δὲ
 πλεονεκτημάτων ἀπολαύσουτες, ῥίψαντες
 ταῖς ἐλπίδας, ἀπιόντες ὄχοντο· εἴτ' οὖν τῶν
 ὃ κρείττον βύβλῖα γινώσκεται καὶ τῆν οἰ-
 κείων, καὶ τῆν ἀντιπάλων ἀμείνων ὁ βασι-
 λείας, οἷς ἐβυβύσατο δέδεικται. εἴ τ' ἐν τῶν
 ἔργα φιλάδοκιμάζειν ἠδίων, οἱ μὲν, ὃ γρα-
 τήπεδον ἐκλιπόντες, ὅτι πλὴν σχεδὸν ὄρμη-
 σαρ. τῆν δὲ ἡμετέρων, οἱ μὲν πεσόντες, ταῖς μὲν
 ψυχαῖς ἐνίκησαρ. τοῖς δὲ σώμασιν ἀπείπον
 οἱ ὃ ἐπομελῶντες, ὃ παρῆτερον ὑπενοση-
 σαρ, παρὶν ἢ πλὴν χώρον τῆν πολεμίων ἐκ-
 ῥησαν. καὶ ὃ παρῆθημι τῆς χωρὶς πλὴν φύ-
 σιν, πλείω λυπήσασαρ τῆς τῆν πολεμίων
 ἀλλήης, ὃ δὲ ὅτι παρῆσαρ μὲν αὐταῖς γινώσκῃ
 στωήσαντο τῆς κινδυνῶν. τῆς δὲ ἡμετέρας

φραπᾶς ὃ κρείττον ἔμετρε τῆς μάχης·
 περὶ δ' οὖν ὄρεσι γέντες τῷ τῆ, σκεπῶν μὲν ἔ-
 κρίσιν ἕνα μὲν τὸν παρὰ τῆς μάχης· ἕτερον δὲ
 τὸν ἐν τοῖς ἔργοις, τείτον ἢ τὸν ὄπι τῆς Ἑ-
 πῆς. ὄκοιῦ τὴν μὲν ἀπόβασιν ἐποίησαντο,
 καὶ τὸν ποταμὸν ἐξέβησαν, ἔβιασάν μιν τοῖς
 εἴργοντες· ἀλλὰ πῶς τῆς ἔβληθέντων
 κωλύσαι, λαβόντες τὴν ἐξοίσαι· ἀποβύ-
 τες δὲ καὶ πῶς σκεπῶν μὲν κρίσιν τὰ καρτε-
 ρὰ τῆς χρεῖων κατέλαβον. ἀλλ' ἔχ ὡσαύ-
 τ' ἐν ὄπλων ἀπορία τοῖς φανῆσιν ἐπέδραμον.
 μέγρι μὲν οὖν τούτων, ἐκείνων ἢ πλεονε-
 ξία. σμιόντων δὲ τῆς φραγπέδων, αἰτί μὲν
 τῶ δέξαομαι τοῖς ὄπιόντες, καὶ ποιήσαομαι
 τὴν μάχην ἐν χερσίν, ἀπὸ τῆς φυγῆς ἤρ-
 ξαντο. εἰς δὲ τὸν πῶς βολον κατὰ κληθέντες
 ἔσ' ἕσ' τῶ τείγεις ἡμῶν· ἀλλ' ἀπέ-
 βαλον μὲν ὃ φυλακτικῶν· πῶς σαπέδον
 δὲ τ' ἐν ταῖς σκηνῶς πλοῦτον. οἱ δὲ ἔτκατα-
 λήφοντες, ἐπιπῶν μὲν ὄσθεν κόσμῳ. ἐπει-
 δον ἢ τ' τῶ βασιλέως παῖδα, τ' τῆς ἀρχῆς
 ἐξέδογον, ἐζωρημῶν, καὶ μαστιγούμῶν καὶ

κεντούμενον, καὶ μικρὸν ὑπερὸν κατὰ κεφαλή-
 μνον. εἰ δὲ τί πικρὸν καὶ δεινὰ κασι, κλέμμα δὲ
 συμβαδύ, οὐκ ἀιδραγαθὰ γεγνήσται. τὰ μὲν
 ἐν τῇ μάχῃ ταῦτα· τὰ δὲ ἐπὶ ἐκείνῃ· τοῖς μὲν
 νεκροῖς οὐκ ἀείλοντο· παρὰ δὲ πικρὸν φυγίω
 ἠπείρησαν. τὰς δὲ γεφύρας διέλυσαν. αἰα-
 μαχεῖσθαι δὲ πικρὸν πληγίω, οὐδὲ ὄναρ ἐλ-
 πίσειν· ὁ δὲ τὰ λαμπρὰ διωάμενος καὶ
 μέγρι τῷ ἀπειλῶν ἡνιᾶνος, κόμην μὲν
 ἐκείνῳ καὶ ἐκόσμησε παρῆτερον, πύλων
 ἐξαιήλωσε, κόπῳ δὲ πυκνὰ τὴν κεφαλῆν,
 ὀδύρεται μὲν τῷ παιδὸς πικρὸν σφραγίω, ὀδύ-
 ρεται δὲ καὶ λόγον ὀλεθρον. δακρυῖς δὲ γῶ-
 ρην γεωργῶν ἔρημον. ἀπετέμνη δὲ τὰς κε-
 φαλάς βεβούλωται τῷ ἔ καλῶς αὐτῶν
 παρῆτερον πικρὸν τῷ Ρωμαίων βύδαμ-
 μονίω. ταῦτα ἔχῃ ἡμέτερος λόγος εἰς χάριν
 συγκείμενος, ἀλλ' αὐτόμελοι τὰ σώματα
 παρῆτερον, ἀφῆρῆδιν ἀγῆμοισιν,
 οἷς οὐκ ἔνεστιν ἀπιεῖν. ἔ γὰρ κινδύω ψευδο-
 λογία τέρπεισι. ταῦτ' οἷω οὐκ ἀμφισβητή-
 σιμὸν ὅτι ποιούμετα, τικρὸν μάχῳ ὡσπερ τικρὸν

ἴσ. κατὰ
 λοζουό.

ἐν Τανάγρα, καὶ νῆ Δία γε, τιῶ ἐν Ορεσίῳ
 Τεγεατῶν καὶ Μυτινέων. ἔχω δὲ λέξαν πο-
 λὺ τοῦτου μείζον, ὃ μὴ δ' οὐκ αὐτὸν ἀντειπεῖν
 οἶμαί τ' ἤν' Περσῶν δυνασίῳ· ὅτι μὲν γὰρ ἐν
 τῇ νυκτομαχίᾳ πάλιν ἀπῆλθον οἱ λεγόμενοι
 τῶν Περσῶν, πρὶν ἀμφοτέρων ὁμολογεῖται.
 τοῦτου δὲ οὕτως ἔχοντος, δυοῖν ἀνάκληθάτε-
 ρον, ἢ κρατηθέντας φυγεῖν, ἢ κρατησόμενους
 ὄμφορ βλάβηθῆναι ὁ μέλλον. εἰ μὲν οὖν
 ὁ πρῶτον λείπῃ, καθαρῶς ἢ νίκη μὲν
 ἡμῶν ἔστηκεν· εἰ δὲ τῇ νυκτομαχίᾳ ὁ πλέον
 χρόντος, ἔκ ἐταρρήσασθαι ἐπέξελεῖν τὰ λοιπὰ,
 πολὺ πλέον ἢ νίκη τῆ βασιλείῳς γίγνεται. οἱ
 γὰρ τῶν μὲν συμβαλόντων κρατήσασθαι
 παρὰ τὸ πλεονέκεια δόξα ἀνταρσά-
 ντες, δῆλον δὴ τοῦ πᾶσιν ἐποίησθαι, ὡς οἷον ἐν
 τοῖς ἐπομῆμοις, ἢ τῇ φύσει πλεονέκεια ὁ βασι-
 λείᾳ κέκτηται. ὁ τοίνυν ἐν μὲν οἷον πολέμοις
 τοιοῦτος, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, ὁδομίαν πρὸς
 εἰς βίφημίαν ἀφορμῶν. ἀλλ' ἔτι οὕτως ὡν
 ἐν τοῖς ὅπλοις λαμβάνεται, πλέον ἀμείνων
 ὅστιν ἐν τοῖς λοιποῖς ἢ τοῖς ὅπλοις. ὡς ὁρῶνται

11 λέξαν, βασιλὰς τ' ἀγαθὸς, κακτερός τ' ἀ-
 12 χμητής. ὃ γὰρ εἰ μᾶλλον ἑτέρων ἀγελάνων
 ὄφθειν, τούτω βελτίων φαίναται ἢ τῶν δῆλων
 ἠγείτο. ἀλλ' εἰ πλέον τῶν ἄλλων παρσοτήτι
 χαίρων, μηδὲν ἤτιον ἀπολύτων κακτεῖν. ὃ δὲ
 αὐτὸ βασιλικὸν ἔσπολα μβαίνῃ τὸ ταρακτι-
 κὸν τῷ βλέμματι. ἀλλὰ μανία παρπέτιν
 ἠγούμνος, ἐν τοῖς νοσήμασιν ἀειθμῆ. τὸ μὲν
 πρᾶχῦ, παρὸς τὰς στωοισίας, τυρανικὸν
 ἠγούμνος. τὸ δὲ δι' παρσοδὸν τ' ἔσποιν, ἀφ-
 13 ρητος μοῖρα παρσοιγίς. μέγα φροναὶν οὐκ
 εἰ φόβω σινέχῃ τὴν βασιλείαν, ἀλλ' εἰ τὰ
 φίλτρῳ τῶν ἀρχηγῶν φροσεῖτο. δῆλός
 δυνοία μὲν ἀμοιβῶν, παρσοματι τ' νῆματι
 συγνώμῳ. φιλονικίας κρείττων, ὀργῆς βελ-
 τίων, ἠδονῆς ἀρχῶν οἶεται γὰρ παρσοσῆκιν, μὴ
 τῶν μὲν πόλεων κακτεῖν, τοῖς δὲ τῆς ψυχῆς
 πάθεισιν ἔσπορητεῖν. τὸν γὰρ ἔτω ἀφαιρέμε-
 νον ὃ μᾶλλον ἀξιοῖ δεσποτίω, ἢ δοῦλον κε-
 κληῖσθαι. ἀπρωτος μὲν παρὸς σωμῆν ὄραν
 ἀκῆκτος δὲ παρὸς θυμὸν ἀκαρῶν. ὦν μὲν αὐτὸς
 θείσκαφ, τούτων τὴν βελτίω εἰς μέσον ἀγων
 τὰς

χ. οἰόμε-
 νος. τὸ δὲ
 δι' παρσο-
 πον τ.

τὰς δὲ τῶν πέλας συμβουλίας, οὐκ αὐθαδία
 φασίλιζον, ἀλλ' ἔργω τ' παλαγὸν λόγον βε-
 βαιῶν, ὡς ἄρα καὶ τὸ τό γέ φρονήσεως, ὅ
 τοῖς βελτίστοις εἰδέναι πλεῖν ψήφον τίθεσθαι ἔ
 βασιλεύων εἰς μῆκος λόγον μάταιον, ἀλλ'
 εἰς βραχύτητα ῥημῶν, ὅσον κατακλείων
 παραμύθων. εἰς μὲν τ' τῶν ὀπιτηδείων κατὰ-
 λογον, ὁσάδενα παρρησιαστικῶς ἐλέγξαν οὐδὲ
 ἐλέγξαν ἅπαντες, οὐκ εἰδὼς ὅσα αἰείφρον' ἐστὶ
 ἀναλίσκων χρόνον ὁ φίλον, ἀλλ' ὀπιτη-
 νων τῆ σιωπῆς τ' πόσον. κατὰ μὲν τῶν δι-
 κῶν κινδυνώθην ἀσκητότατος ἔρωτι δὲ τῶ
 πλείονος, ἐγγεῖραι πόλεμον, ἀπολύτων ἀμα-
 θήσων· εἰς μὲν δὲ τοῦ πόντου, ὅξεις, εἰς ὅ πικρ-
 είας, μνηστής. πένια μὲν εἰδὼς ἔλεον νόμῳ
 πλάττω δὲ οὐκ εἰδὼς φρόνον παρρησιαστικῶν. ἔ
 τοῖς ἀδικήμασι κολασθῆς ἀναζητῶν, τῶν δὲ
 παρὲς αὐτὸν ζήλω, τῶν ἀδικημάτων ἀποτρε-
 πτων. σωφροσύνη μὲν εἰς τοσοῦτον ἡσικηκῶς,
 ὅτε καὶ τῆ παρρησιαστικῆς ἀκολασίας αἰ-
 χμασθῆται. ὀπιτηκίας ὅ ποσοῦτον ἀποσῆται,
 ὅτε καὶ παρὲς τὰς διορκίας ἔχῃν βύλαβας. ὅ

ἢ μὴ πλὴν γαστέρα λιμῶ στυγερίζῃ, ἢ πόρρω
 πηθεὶς ἀναδρίας, μεγίστοις μὲν αἰεὶ κατορθώ-
 μασιν ἐγγεγραμμένος. μέγα ἢ ὄσδ' ἐν ὄσδε-
 πώποτε φθελξάμνος. τοῖς μὲν κρηγῖς
 ἢ πακρῶν ὀξέως· ἢ μὲν τοι πλὴν ὀξύτητα
 σὺν ταραχῇ ποιέμνος· ἢ πλήθ' ἑρατωτῆρ
 εἰς πλὴν Νικηθάρρων· τὰ ἢ τῆς βυσεείας
 στωφδότη τὰ βελήτω παροσδοκῆν. ὄσδ' ἐν μὲν
 εἰς παρὰ σκυθῆς ἐλλείπων ἀκρίβειαι· πιγεύων
 ἢ τὰ θεοφιλεῖ πλέον ἢ τοῖς ὀπλοῖς εἰς ὅ
 κρητός· ἐλχρήσεως μὲν ὄσδεμαῖς ἀποκρου-
 σθεὶς ὄσδε πώποτε· ῥάσα δὲ αἰνελέκων, εἰ καὶ
 σφαλεῖς ἐτύλχμεν· ἔτε λύπη κατηφῆς, ἔτε
 τὰ παρὰ χερσὶ μικροπαρεπῆς. ἀλλ' ἐκατέρου
 ὅ κατὰ δὴλον ἀφελών, ὅτι τῶ μετεῖν γή-
 ματος ὅ παρὸ στωπον κατὰ στήσας ἐχθ'· τὰ μὲν
 τῆρ στωόντων ἀρετὰς ἐπαμνάν· τὰ δὲ ὡς
 ἐτέρως ἔχοντα, τῆ σιωπῆ δὲ ῥηθούμνος. ὅ γὰρ
 ὑφ' ἐτέρων ὅτι πλήξει σωφρογίξεται, τῶτο
 παρὰ τῶδε σιωπῆ πλὴν δὲ ῥηθωσιν δέχεται.
 ὡσεὶ δὲ ὦν μὲν ἐπαμνῆ ὅ κρησὸν ἐμφανίζεῖ·
 τῆ δὲ αὖ παρὸς τὰναιτία σιωπῆ, ὅ μὲν ἀμν-

κατὰ στή-
 σας. τ.

τηνεν ὁδὸν χεῖρον ἰᾶται· ὃ δὲ τῷ φιλα-
 τῆς ἀφ' ὅθεν βαρὺ· οὐκ εἰς ὕπνον, καὶ ρα-
 τῶν τῆς ἰσυχίας τείνων τοῖς χρόνοις, ἀλλ'
 εἰς τὴν τῆς πολεμικῆς ἀσκησιν τὰς ἀνα-
 παύλας μετῆρας· ὁδὸν πρὸς ψυχαγωγίαν,
 τὴν ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως ἀσέλγησαν ἐφέλκόμε-
 νος· ἀλλ' ἵππων ἀμιλλητηρίων ἴαται, τὴν ψυ-
 χῶν θήγων πρὸς ἀνδρείαν· κουφώτατος μὲν
 ἀπόρτων ἵππων ἀναδύσασθαι, τὴν δὲ πρὸς Ὀμή-
 ρου πρὸς ἐμπειρίαν τοξικῶν ὑμνημάτων
 ἀκρίβετερος εἰς σκοπόν· τὰς μὲν τῆς ἄρχο-
 νῶν ψυχῆς ἐλευθερώσας ὡς μάλιστ'· μέ-
 ῤον δὲ τῆς σωτελείας αὐτοῖς ἀποφύσας τῆς
 χρείας ὃ μέῤον· τοῖσιν εἰς τοιοῦτον ἔθ-
 πον κατεστήσας τὴν ἄρχῶν μετ' ἄξιότητος *ψυχῶν*
 μὲν μείζονος ἢ ἐβόλετο διεβίω, μετ' ἀσφα-
 λείας δὲ πλείονος ἢ τῆς ἰδιωτῆς ἑκάστος· ἀλ-
 λά γὰρ εἰ τὰ πλείω τῆς τούτου παροσόντων
 ἄριθμησάμεθα, ὁδὸν τῆς ἰσυχίας ἀφ' ἧς
 πατέρω μνημονόσασθαι διωησόμεθα· ὅτι πρε-
 σβύτερον δὲ τὴν λόγον πρὸς τὴν ἐσπέραν καὶ
 πειρατέον γε ἔστω, ὅπως αὐτὴν πρὸς ἡμᾶς, βρε-

κ βρα-
χέα δ.

χέα μὲν ἐκ πολλῶν ἐκλέξαι βραχέως ἢ
 αὐτῆς ἐκείνων ἀφελεθῆναι. ἐχω μὲν
 οὖν ἐν κεφαλῇ τὸ πᾶν σημύαι. Ἰσῶν τὸν
 ἀποφθεγγάμηνος, ὅτι τῆς φύσεως ἴσον, τῶν
 τῆς παρρησίας ἐβεβαίωσεν ἴσῳ καὶ τῆς
 παρρησίας οἰκείον, ὅτι τὴν τῆς παρρησίας
 ὁμοιότητα διεπίδασε, διὸ καὶ κείνας ἀδελφὰς
 αἰνακαλῆν. ὡς περ γὰρ ἐκείνος ἀπὸ παντὸς φόβου
 ἐκ Περιοικῆς ἐφόδου παρρησιάζομενοι ἐπέ-
 ρχεν· ὅπως αὐτὸς τὰ κατὰ πῶν ἐσπερῶν ἔδνη
 βαρβάρων πᾶν ἀχόθεν ἀεικεχυμένα πῶν
 ἡσυχίαν ἀφῆκε πᾶν ἀφῆκε. καὶ δὲ ἡ ἀρα,
 ὅ μὲν τέλος ἴσον ἐκαστέρῳ περὶ τῆς ἀφῆ-
 κων ἢ ἀφῆκε πᾶν, παρὸς τὸ τέλος ἐκαστέ-
 ρῳ δδιῶν· ὁ μὲν γὰρ κινηθέντας τοὺς παρρη-
 σίας ἐπεσόμενοι· ὁ ἢ, ὅσδε κινηθέντας πῶν
 ἀφῆκε ἐπέτρεψεν ὡς ἢ εἴτε τὸ παρὸν
 ἀφῆκε τις θαύματος ἀξίον· εἴτε τὸ δῶν
 ἡσυχίαν λαμπαρῶν· εἴτε ἀμφοτέρων ὅτι-
 σης ἀφῆκε μινδότερον ἐκ περὶ τῆς εἴη τὴν
 ἀφῆκε βασιλείαν. λέγω δὲ ἡδὴ μικρὸν
 πᾶν Ὀσχυρίδην μιμησάμηνος ἢ γὰρ ἀφῆ-
 κων

κ. ὅπως ἢ

κ. εἰς τ.

σφύτως πλὴν ἀκρίω ἐδεξάμην βίβης· ὁ δὲ
 ὁ Τελαμπαρῆσαι πρὸς πλὴν ζήτησιν τῆς δὴμ-
 φείας Φυγῶν, τοῖς ἐπίμοις προσέδραμον· ἀλλ'
 ὀπιπόνως τε καὶ μὲν τῆς ἐσχάτης ἀκρίβειας
 πρὸς ὁ πρᾶγμα διατείνας, ὅσα δὲ ἀπι-
 ζητήϊω εἰκότως. τίνα δὴ τὰ κερτρώματα.
 Ἔστι γῆρος Κελτικὸν ὑπὸ Ρίωον ποταμὸν
 ἐπὶ αὐτὸν ὠκεανὸν καθήκον, ὅπως δὲ πε-
 φραγμένον πρὸς τὰ τῆν πολέμων ἔργα,
 ὡς πλὴν προσηγεῖται ἀπὶ αὐτῆν διέξαι-
 νοι τῆν πρᾶξεων, ὀνομάζονται, Φρακτοί· οἱ
 ὅτι ὑπὸ τῆν πολλῶν κέκλιται Φρακτοί,
 [τὸτ' ἔστι προσηγεῖται τῆν τ' πολλῶν ἀμα-
 θία διεφθαρμένη] ἔστι πλήρη μὲν πόρυτα
 ἄριθμὸν ὑπερβαίνουσιν· ἰσχυρὸν ὅτι τῶ σφῶν
 αὐτῆν πλήθους πλὴν ὑπερβολῶν πρὸς ἔργον.
 Τούτοις, ἑλὴ μὲν θαλάσσης, ὁ δὲ ἠπέεργου
 Φοδερωτέρα. κρυμὸς δὲ ἄρκτωος, ἀέρων
 βικρασίας ἠδίων. συμφορὰ ὅτι μεγίστη, βίος
 ἀπρᾶγμων· καὶ πρὸς βύδαμονίας, οἱ τῆν
 πολέμων κερσί. καὶ εἴ τις ἀκρωτηριάσει,
 καὶ λήπομένω μάχονται καὶ ὁ τῆν κερσιω-

38. οὐτε κ. των ἠδ' ὠξίς, δέχεται ὡς εἴτε κρη-
 τήναι συμβαίη, τῆς Φυγῆς δὲ τέλος, ἀρχὴν
 ἐφόδου ποιούμεται. γὰρ ἡ ἀπονοίας, καὶ τιμᾶς
 θρασυτήτος νομοθετήσαστες ἐχρῶσιν. ἀρρώσθη
 μᾶτε ὅλως τὴν ἡσυχίαν κρίνουσι. τὸν μὲν οὖν
 ἐμπροσθεν ἀπόματα χρόνον, οἱ τὴν πάροικον
 ἐνεῖνοις βασιλείῳ λαχόντες, ἕτε λήρους βύ-
 ρισκον, οἷς πείσοισιν ἕτε ὀπλων ἰσχυρῶ οἷς
 αἰατχέλοισιν ἡρεμεῖν. ἀλλ' ἐδὴ προσιδρυ-
 μένοις στωεχῶς νύκτα καὶ ἡμέραν ταῖς ἐκ-
 δρομαῖς ἀπομῆται. καὶ μῆτε οἶτον ἐξω τῶν
 38. ἀνήρη- ὀπλων ἀφῆσθαι. μῆτε δὲ κρένος ἀποθεμέ-
 39. αἰ. νοις ἐπὶ ἀδείας ἀναπαύεσθαι. ἀλλὰ μονο-
 νου τῆ σκιδῆ συμπεφυκῶτας, σιδηροφορῆν καὶ
 ποῖς παλαιὰς Αἰαρινᾶς. καὶ ταυτὸ στωέ-
 ραινεν, ὅσφ' ὅτι τῶν προσόλων, ἐπειδὴ ἡ
 θαλάττα ποικίλοις ἐλαυσομένη πνύμασιν,
 εἰς στωέχσαν ἐγκρίρηται κυμῶν. ὡσπερ γὰρ
 ἐκδὲ ὡρὴν καθαράς δὲ προσῆν κυμα πᾶσι
 τοῖς προσόλοις ῥαγίῳ, δὲ δούτερον ἐκκα-
 ταλαμβάνει. καὶ δὲ τείτον αἰθῆς. καὶ τῶτο,
 ἀγατελῆς γηρόμορον, ἕως αἰ λήξῃ τὰ πνύ-

μάτα. ἔγω δὴ καὶ τὰ τῆν Φρακτῆν γῆν τῶν κ. δέ κ.
 τῆν πολεμικῶν ἔρωτι πρὸς μανίαν κινου-
 μθοι, πυκνάς ἐποιούωτο τὰς πρὸς θούλους. καὶ
 πρὶν τὴν πρὸς τὴν ἰχθύναν ἀποκρουσθῆναι
 φάλαγγα, δούτερος στρατηγὸς ἐπέπιπτεν.
 ἀλλ' ἔδωκε καὶ τὰ τούτων ποτὲ λήξαι κύματα,
 καὶ εὐῶσαι τὴν κίνησιν βεβαίως. ἐφάνη γὰρ
 βασιλῆς, ὃς τὸν ἀχέρητον ἐκείνοις τῆν πολε-
 μικῶν ἔρωτα πρὸς εἰρήνης ὀπιθυμίαν ἔτρε-
 ψε. κατ' ἄλλο μὲν σθέν, μείζω δ' ἢ τῆς ἐκεί-
 νων πρὸς τὰς μάχας πρὸς θυμίας, ἢ οἰκείαν
 πρὸς δειξίας. οὐκοῦν εἰς πείραν χράν ἐλ-
 θεῖν ὑπέμειναν, ἀλλ' ἤρκεσεν ὁ φόβος τὰς ἢ
 πείρας ἐργάσασθαι. καὶ δειξίας εἰς μὲν δε-
 ρατῶν ἀφῆσιν οὐκ ἀνέτειναν, εἰς δὲ στυγῆ-
 κῶν ἀτήσιν πρὸς ὑτέιναν. τεκμήριον δ' ἐ. ἐδέ-
 ξαντο πρὸ ἡμῶν ἀρχοντας ὡσπερ ἐπόπτας
 τῆν δρωμένων, καὶ τὴν θηριώδη λύσασθαι ἐπ-
 βαλόντες, λογισμοὺς ἀνθρώπων ἡσασθαι.
 καὶ τὴν πλεονεξίαν ἀφέντες, τὴν τῆν
 ὄρκων φυλακῶν ἐπίμησθαι. πρῶτως δ' αὖ
 καὶ τῆς οὐκ τῶν ὄρκων ἀνάγκης ἀπούσης, τὴν

ἰσυχίαν ἠγάπησάν. οὕτως εἴωθε ὁ χεῖρον
 ὑπὸ τῆ κρείττονος κατείργεσθαι. καὶ νῦν
 βασιλῆς, οὐ τῆς φύσεσι τῶν Φρακτῶν τῶν
 δὲ πρὸ αὐτῶ φόβω, τὰς ἐκείνων ὁμολογίας
 τῆρῃν πῶδαδεις, ἐν τῆς Παμόνων πόλεσιν
 ὑπὸ τῶν ὀλῶν βυλῶεται. τοῖς δὲ ἐν τοῖς
 αἰῶ χρόνοις ἀρχόντας, ἢ Φρακτῶν αἰφνί-
 διος φορέα, πρὸς αὐτοῖς βλέπειν ἀναγκά-
 ζουσα, ὁδὸν εἰδέναι τιῶ ἀρχῆν ἐπέτρειπεν,
 ἀλλ' ἀκοῆ μόνῃ τὸ ὑπὸ ἠκούον τοῖς κρατῶσιν
 ἐγνώσκετο. τίς οὖν ἐρατῆς νίκης ἀκμητὴ γι-
 νομένης, ἐμφορεῖσθαι τῶν παιδιῶν. ὡς οὐ-
 δεῖς ἔστιν, ὅσις ἐκ ἀπὸ ψιλῆς ἐκπλήξεως
 δουλείῃν ὁμολόγησεν. ὁπότερον μὲν οὖν
 ἀμεινον, εἴτε κινδύμων κρατεῖν εἴτε μηδὲ
 κινδύων πρὸ ἔχθρ. ἡφίζεσθαι καὶ τῶ οἰ-
 κίδν βυλῶμενος [τύχῃ καὶ] φύσιν, ὡς ὁπό-
 τερον αὐ κρατήσῃ, τῆτο ἀμφοτέρων γίνεται.
 πλέον γὰρ τοῖς ἀλλήλων, ἢ τῆς οἰκείοις με-
 γαλαυχωῦται. Φρακτοὶ μὲν οὖν ποιοῦτον
 ὑπὸ ἠλθον ζυγὸν δουλείας. ὁ γὰρ μὴ ἔχθρ
 ἐτέροις ληΐζεσθαι, τῆτο ἐκείνοις δουλεία.

ἔσι δ' καὶ ἄλλα βαρβάρων πάμπολλα γῆν,
 πόρυτα χόθεν παρσπεφύκοτα, κεφάλῳ θη-
 ρεία, κεκυκλωμένα τιῷ ἄρχῳ, τὰ μὲν, μεί-
 ζω, τὰ δ' ἑλάττω πόνυτα δ' ὁμοίως δύσμαχα.
 πῶς ὦν τί ἀντίς πλέον φθέγγεαιτο, ἢ ὅτι τὸν
 Ομηροῦ κεφάλῳ δ' ὡς σφάν αὐτῷ δ' εἰθ- x. πῶ
 μῶ π' ἔρρηγνται. ἔτοι τὰ μὲν ἔμπαρσθεν κε- ἐθνῶν ἀφ.
 τέθειον καὶ διήρπαζον, καὶ κεκῶν Ἰλιάδα τοῖς
 παρσοικοδοσι Ρωμῶν παρσίσασθρ. καὶ κεθ'
 αὐτῶν δραστῶν ὁμοῖοι, καὶ μετ' ἀλλήλων
 στωιστάμοι. ἐπεὶ δ' εἶδον τὸ κεφάλῳ
 ἔκποκῶν, καὶ τοῖς παρσίτην εἰσησμένους
 ἐκπλαγῶτας, ἔκποκῶν τῆ παρσί τῶ
 φόδος κείσθ. καὶ παρσί τὸ παρσίδημα σω-
 φροναθέντες τὰς ὀπιδρομαὶς κατέλυσθρ. καὶ
 τοι τί ποτ' ἀν' ἔδρασεν ὁ ποιούτος εἰς ἀνάγ-
 κῶν χράν ἀφιγμένος, ὅστις ἐλπίζομενος τῶν
 μαρκετάτοις στωῖσθρ. ἔρῖνῳ ὁδὸς τιῷ
 ἀφ' πλοῦν εἰς τιῷ ἦσον τιῷ Βρετανίδῳ
 στωπῆ π' ἔρρηγναι ἄξιον. δ' ὅτι πολλοῖς ἢ ἦσος
 ἠγρόηται. ἀλλ' ὅσω πολλοῖς ἠγρόηται, τῶσθρ
 π' ἔρρηγναι. ὡς ἀπὸ τῶν μαρκεῖν, ὅτι καὶ

K

τῶν ἕξω τῆς ἐγνωσμένης βασιλῆος διηρη-
 νήσαντο οἱ μὲν ἢ ἐ χεῖρονα Ἑσπαῖα τῶ μεγ-
 σου Φανόδοτον τὸν ὠλοῦν. Ἡρόδοτος μὲν οὖν,
 ὁ πλείων τῶν ἀναλαχῶν ἐξήτακώς, δὲ ἀρρή-
 δῶν ἀμαχεται μὴ εἶναι τὸν πολυῦμνητον
 Ωκεανόν· ἀλλ' Ὀμήρου φησὶν, ἢ πινὸς ἄλλε
 ἡμέροισι πλάσμα ποιητῶ. καὶ ἕτως εἰς
 πῶ ποίησιν τὴν περὶ ἠερίαν εἰσενεχθῆναι.
 οἱ ἢ καὶ πιστεύοντες εἶναι τοὺν Ωκεανόν,
 ἰλυγιάσι περὶ τοῦ ὄμα. ὁ δὲ ποσῶτον ἀπέ-
 ρε τῶ τοῖσιν παθεῖν, ὥστε εἰ μὴ καὶ γροῖη, καὶ
 κατεκλύσθη ναυῶν, καὶ ἐμβαδὸς κομμαθεῖν, καὶ
 τῆς Βρετανίας περὶ ἠερίαν λιμέσι, ὅ
 μέγιστον ἠγεῖτο πρὸς τὴν ἑαυτῶ περὶ ἠε-
 κόντων. ἔστι δὲ λόγος μῦθου τῶ ὄμα
 πρὸς ἠερίαν, ὡς ἄρα μείζον εἰς κίνδυνον,
 πλοῖον φορητὸν ὑπὸ ἐκείνης ἀφῆται τῆς
 θαλάσσης, ἢ ναυμαχίαν ἐτέρωτι συστήσασθαι.
 ἕτω λαμπερὰ μὲν καταγίδες εἰς ἕρανόν
 κυρτῶσι τὰ κύματα· ἐξῆσται ἢ ὑπολαμ-
 βάνοντες ἀνεμοῖ, περὶ ἀπέραντον ἐκφέρουσι
 πρ. πὸ δ. π. πέλαγος. ὅ δὲ δεινότατον. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς

ἄλλοις ἅπασιν ὁ κυβερνήτης αἰτίσησι πῶς
 τέχνῳ, ὑπονοσεί μὲν ὀξείας ἢ θάλασσαν·
 ἢ δὲ τέως μετέωρος ὑπὸ τῆς κωμῆς ὀλκῆς
 ὅτι ψιλῆς ὀρθῆται τῆς ψάμμου κειμήνη. καὶ
 ἢ μὲν ὀξείαν αἰταποσείλη πῶς πολὺ ῥόαν,
 ἀναλαμβάνει τε αὐτὴς ὁ σκάφος· καὶ
 δὲ τὰ λοιπὰ πονεῖ τρεῖς ἐμπλέοντας. ἡ δὲ
 μνησὶ πρὸς πῶς ἐπιδύοδον, δύεται καὶ μι-
 κρὸν ὁ πλοῖον, ὑποφύσῃ πρὸς ὁ ἄρτος
 τῆς ψάμμου. τούτων ἑσθὲν βασιλεὺς ἐσχέ-
 πησε, μᾶλλον ὅτι πᾶν σαφῶς εἰδὼς, ὅτι
 ἀπώκησεν· ἀλλὰ ἑσθὲν πλέον πρὸς πῶς
 ἀναγωγῆς ἑσθὲν, ὅσα πλέον ἢ δὲ τὸν κίν-
 διμὸν τραγωδύμῳ. καὶ ὅτι μείζον· ὅτι γὰρ
 κατήμῳ ὅτι ἡ ἰόνος ἀνέμεινεν, ὡς τῆς
 ὀρθῆς ἐπελθούσης, ὀκτανὸν πρὸς αἰτῆν
 ζάλλῳ, ἀλλ' ὅτι ὡς εἶχε τῆς χημῶνος ἀκ-
 μάζοντες. καὶ τῆς ὀλων ὑπὸ τῆς καμῶνος πρὸς
 ἀκρον ὀξείας κειμήνων, νεφῶν, κρυμῶν, κλυ-
 δωνίς· ὅτι πρὸς τῶν ταῖς ὀκτὸς πόλεσιν, ἑσθὲν
 πρὸς κηρύξας πῶς ἀναγωγῆς, ἑσθὲν πρὸς ἢ
 πληρῶσαι ὅτι ἐλχίρημα, θαυμαστικῶν βα-

ληθείς ἀπὸ τῆς ἰννοίας, ἐμβιβάσας ἑκάτον
 δύδρας, ὡς λέγεται, λύσας τὰ ἀπόχαι, τὸν
 Ωκεανὸν ἔτεμνε· καὶ πάντα θύτης παρῆς εἰ-
 ρυῖω μετεβάλλετο. Ωκεανὸς ἦ ὁ κύμα
 φορέσας, λῆθον ἑαυτὸν πῦρ ἔχε τὰ βασιλεῖ πε-
 ραιῶσαι. ἢ ἡ σκυῖτης ἐκείνη τῆς θαλάττης
 αἰαζώρησις, τότε δὴ τὸν νόμον ἀνελοῦσα, πλὴν
 χόρην ἐφύλαξεν. ἢ τοίνυν ἢ μὴ ὅτι πλὴν νῆ-
 στον ἀφῆκε εἰρηνικῶς, ὃ ἡ ἀπό-
 29 πλοισ ἐτέρως ἐχώρησεν. ἀλλ' ἀμείνω τὰ δδύ-
 30 τερα τῆς παρῆτων ἀπῆντησε, πλὴν παρι-
 μίαν σώζοντα, ὥστε μηδεμίαν ἀμφισβήτησιν
 ἰσοαρχῆν, ὡς ἀρεῖ ταῦτα ἐκείνος νεα-
 νιδύεται. εἰ μὴ τοίνυν ἀφεσηκίμας τῆς νήσε, καὶ
 τῆς οἰκητόρων νεωτερίζοντων, καὶ τῆς ἀρχῆς
 παρικοποιοῦτος, καὶ τῆς ἀγγελίας ἐλθούσης,
 θυμῶ παρῆς πλὴν ἀκρίω καθαληφθεῖς, ἀνέρ-
 ριψε τὸν παρῆ τῶ πλῆ κύβον· οὐκ αἰεὶ εἰς
 φιλοτιμίαν γνώμης πλὴν τόλμαν ἀνετεκεῖν·
 ἀλλ' ἢ παρῆ τῶ ἀφεσηκίτων αἰάκη, ὅ πλέον
 τῆς ἀκλείας ἀφῆρε. καὶ ἡ κατεσηκίτων μὴ
 τῆς ἐν Βρετανία παρῆ μῆ, ἀδείας ἡ ὑπερ-

25. μέσος
απ.

δραράθυμος εἶ) δοκίμιον μήτε τοῖς αἰδιωά-
 ταις ὀπιχρήν, ἔτε πόρυτων ποιήσομαι πτω
 μνήμιον ἐφεξῆς ἔτ' ἐπ' ὀλίγων κερμίδη σή-
 σομαι. ἐκείνω τοίνυν, ἡμέρα μὲν ἐν ἔργοις
 νύξ' ἢ ἐν ἴσῳ ταῖς ἡμέραις μέθ' ἢ ἀπελή-
 λαται καὶ ὀνήφην ἐν σιωπῆσεια. ἄργος δὲ
 ἀπας, ἔχθιστος ὁ δὲ ἐρηγηρῶς, ὀπιπιδῆος.
 Φουραὶ ἢ σώματος ὅσα αὐτὸς ἔχει πτω πα-
 ρὰ τῆν δоруφῶρων. πτω ἢ πρ' αὐτὸ τοῖς δο-
 ρυφῶροις πρ' ἔχει. ἐπειδὴ γὰρ ἀσθηται κα-
 τελημμένοις ὑπὸ πολλῶν, τοῖς μὲν ὅσα
 ἀσύχνησον πτω ἀπάπαυλα ἀφίσιον· αὐτὸς
 δὲ ὡσπερ ἀνταγωνίζομενος τῆ φύσῃ, ὁ δору
 λαμβαίων, πτω ἔπολον αὐτὸν τῆν βασιλείων
 καλίστησιν· ὁ δὲ πόνος συνεχῆς τέταται ἀφ'
 πάσης ὥρας ἔτερις καὶ κερμῶν ἀπόρυτων. Ομη-
 ρος μὲν οὖν φησὶ που λέγων εἰς τοῖς Αχαιῶς,
 ἔπει ἔσφι λίθος χερῶς, ὅσδ' ἐσίδηρος. εἰ δὲ γε
 πύτω συλχεθῆνως ἐτύχθη, πόρυτως ὅσ' ἀν
 τὴν δὲ ἀδάμαντος εἰκασίδην, εἰς τὴν τῆ σώ-
 ματος φερρότητα λαβὴν ἀπηξίωσεν· ἔτε γὰρ
 φέρμας φερμαῖς εἰς ἀσθενῆσαι ἐκλύεται· ἔτε

ἡμετέροις κρυμῶσι εἰς ναρκεῖν συγγέλεται
 οὔτε χρεῖσιν ἡλιναῖς παρὸς ἀπολασιν τέρ-
 ψεως ἀγεται οὔτε φθινοπώρου δώροσι εἰς
 πρυφῶν κατέλκεται. ἀλλὰ μία πρυφή, μία
 πημήγυρις, πῶφρον ἐργάσασθαι ὅ ἕσθη-
 κoon, πῶεἰφοβον ὅ δῆροφυλον. ἄμικληδύνα ἡ. ἀμικ-
 τοῖς ὑμνησμοῖς, πῶροθεῖνα τοῖς νενομισμέ- τεσσ.
 νοις, κόσμον δουῶναι τῇ βασιλείᾳ μάλλον, ἢ
 πῶρ ἐκείνης ἐνέγκασθαι. ἐν πῶροθήκη δὲ ρ-
 θωμῆ διεξελθεῖν τὸν βίον. ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ
 τῆ κατωρθωμῶν ἀπολαύσει. γέατρα μὲν ἡ. κατω-
 οὔν καὶ σκώμματα καὶ γῆρας καὶ πῶρ θω- δωμῆ α.
 μαρποιῶν ἔθνος ἐν ἴσῳ τοῖς ἀγασιν ἀπέρρι-
 πται. νῆψις δὲ καὶ ὁ πεφρονησμοῦν, καὶ ὁ
 παρὸς τοῖς πόνος δύκολον, καὶ ὁ παρὸς ἀρε-
 τῶν δύφυες, καὶ πῶρ ὁ τοιοῦτον ἐν πῶροσις
 ἀγεται. γῶμα κῆν δὲ κάλλος ἀπὸν κεχερ-
 τηται. ὁ δὲ δορυφορῶν, ἀπὸ μὲν τῆς δόσεως, ἡ. δορυ-
 σθένος ἐντιμότερος, πείραν δὲ τῆς γνώμης φορῶν.
 πῶρ ἔχον, ἀπὸ δύνοιας μάλλον τεταύμασαι. ἡ. οὐδὲν
 μέλλον δὲ ἀπὸν ἐλχέρισμα λέληθεν. εἰς δὲ
 πῶροιδεν ὡς καὶ ἐβούλωσεν. ἐγνωσται ὅ σθέν,

ὃ μὴ τετέλεσται. ἔξ' ὁδῶν δὲ καὶ πάλιν ἀνα-
 χωρήσεων ἀμυθῶνα τάχῃ τὰς τῆς πολλῶν
 δόξας ἀποσφάλλει. ἐν βασιλείοις ἰδρῦσθαι
 νομιζόμενος, ὁρῶν ὑπὸ βάλλει κορυφᾶς ὁδοί-
 πορὴν νομιζόμενος, ἐν βασιλείοις βυλβύεται.
 πλὴν δοκεῖ θάλατταν ὁ δὲ πεζύων παρ-
 σέρχεται. πεζύων δόξ' ἀξεται ὁ δὲ γλῶ ἀπο-
 χρύψας πελάγιος φέρεται. Ἐ ταῦτα μὲν
 τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα διεξέρχεται ὄυτε θε-
 ραπειῶν εἰς ᾧρα μυθία τῆς πόνων, ὄυτε
 στρατοπέδου πλῆθος εἰς φυλακίῳ ἐπαρ-
 μένος. ἀλλ' ὑπ' ἀριθμητοῦς δή τινος ἔξ' ὁρῶν,
 οἷς ὅτις ἐνευεν ἀκολουθήσῃ τῶ τάχῃ, τούτοις
 παρὰ πῶν ἔπεσθαι ἢ αἰ ἠγῆται, καθάπερ
 κῶ τὸς τε παρὰ σφουήσας, καὶ τοῖς ἐπομύεις παρ-
 ρώσας, ὅξ' ὑπερὸν νόηματος ἴεται πῶρυταχῆ. Ἐ
 τί αἰ τις ἀμεινον ζητήσῃεν. οὐ γὰρ ἔχον οἷς
 πσι πολέμοις συμβάλλοι, καὶ τῆς θηείων
 ὀπλίξεται καὶ τῆς ἐν πολέμοις ἀνδραγαθίας
 οὐχ ὑβείσκων τὸν καρθόν, ὅτι τῆς εἰδώλων ἢ
 ζρετιῶ ὅτι δείκνυται ἐν ἠλίῳ μὲν καθαροῦ
 ὁ σῶμα γυμνάξων, τῶ δὲ σιμμιγῆ σκιαῶ
 εἰς

γ. συμβά-
 λοις

εἰς θρύψιν ὑποφέρν τοῖς χρωμάσις ἡσύ-
 μνος ὅπως τε βασιλίδις ἐτέλη κεκλήθη τῆ
 τῆς ἄρετῆς ὑπερβάλλοντι μάλλον, ἢ τῆ
 τῆς τύχης βελτίονι. ἀμφοτέρων δὲ αὖ τις
 ἐκείνο θαυμάσεν, ὅτι πῶς τῆς ψυχῆς ἀρ-
 μονίαν σύμφωνον, πρὸς τὸν τῆς ὑπερβάτων
 ἔσπον ἡμῶσδε το. καθάπερ γὰρ οἱ τῆς ἰατρῶν
 ἀγαθοὶ, καὶ πῶς προσηγείαι τῆ τέχῃ βε-
 βασιωῶτες, ἢ μιᾶ φαρμάκων ἰδέα καθ'
 ἀπόρτων κέχρηται σωμῆ, ἀλλ' ὁράντες ὅ
 διάφορον ἐκείθεν ὅ τῆ φαρμάκων, ἀδυσεί-
 σκωσιν οἰκεῖον. καὶ πῶς καὶ τα μάλιστα τὰ
 τῆς υἰείας συμβαίη καθαράς, ἰώικα αὖ
 ἀμφοῖν ἢ συμφωνία σωθῆ. ἔτω ἡ βασιλεία
 μετ' ὀπισθήμης ὅπτι πῶς ἄρχῶν ἴδωσα, τῆ
 τῆς ἄρχῶν ἔξῃ, ὅ σύμμετρον ποιεῖ-
 ται. καὶ ἰώ τε δριμυτέρων, ἰώ τε καὶ ποσο-
 τέρων δὲ φαρμάκων, ἑκατέρου τὸν κερθὸν
 οἶα ἀγνοήσῃ. ὡς εἴπερ αὐτοῖς ἐπῆλθε πρὸς
 ἀλλήλοισ ἀμείψαι τὰς ἄρχαίς, πόρτως αὖ
 καὶ τὰς ἀλλήλων ἀρμονίας ἀντέλαβον. ἔοικα
 δὲ τὰ μέγιστα δοκῆν λέγειν, μηδέπω καὶ νῦν

εἰρηκέναι τὸ μέγιστον. πωρότερον μὲν γὰρ ταῖς
 βασιλείαις ἀπάσας ὁ φθόνος περὶ πεπεπήχ.
 καὶ οἴτε τὰς ἐλαττοῖς ἔχοντες, τοῖς τὰ μείζω
 κεκτημένοις ἐπεβάλλουσι· οἴτε τῶν μείζονων
 ἀπολαύοντες, τοῖς τὰ μικρὰ καρπουμένοις,
 καὶ τῶν ἐλαττοῦν ἔφθονουσι. ἀλλὰ μὲν αἴ γε
 τῶν δυναστειῶν ἰσότητες, καὶ πολὺ μείζονος
 ἔτρεφον τὸ νόσημα· καὶ φύσεως μὲν ἰσομοῖς
 τυραννικῆς ἐπιθυμίας δδύτερος ἐκέκειρ.
 τὸ δ' οἰκείον ἀπὸν παρὰ νοίας ἐγερῶν ἐφ'
 ἑαυτὸ· καὶ τῶν συμφορῶν αἰ μέγισται, πᾶσι
 τὰς βασιλείας ὑμνοῦνται συμβαῖναι. ὅθεν
 μοι δοκεῖσιν ἐπὶ φθόνος οἱ ποιηταί, καὶ μέγιστον
 τῆς ἑρατίας ἀψίδος τὰς ἐπιβλασὰς ἀνελεῖν.
 ἀλλὰ νῦν, ἀπας μὲν ὁ παλαιὸς χρόνος ἠτή-
 ναι· ἀπας ὁ φθόνος χαλεπὸς ὀφθαλμὸς
 ὑπὸ φώρειται. φιλίας δὲ σωδὸσμος ἀρρα-
 γῆς, τὰς τῶν βασιλέων σωδὸσ ψυχάς. ἡ δὲ
 ἀρχὴ, τοῖς μὲν τόποις διήρηται, ταῖς δὲ δυνάμεις
 σωδὸσεται· καὶ τὸ τῆς οἰκειότητος ὄνομα,
 πισοδεται τοῖς ἔργοις. Ἰσοδὸσ γὰρ ἀπέχουσι τὰ
 τοῖς ἀλλήλων ἀγαθοῖς ἀλγεῖν, ὡς ἐκάτερος

θατέρω τ' ἑσθαι ἀφίσταται. ἴπποι δ' καὶ
 τέτρωρα πρὸ ἡμέραν τῆς ἀφιστάσεως ὅ
 τὰχος ἔπιτείνοντα, τὰς ἐκαστέρων πρὸ ἀλλή-
 λους ἠδ' ἀπορθευόμενους. ἔτι δ' ἐκπεμ- σε. ἀλλή-
λοισ δ'
 ραν ἀρχὴν ἐσφ' ἔχεται. τὸν δὲ χῶρον ἐν ᾧ τὰ
 τῶν βασιλέων τμήματα συγκεράννυται, ἔ-
 στρατοπέδων φρουρὰ καὶ δόξα σιωπῆς, ἀλλ'
 ἀδόλου πίστεως ἰσχυρὸς ἀκίνητος. καὶ τί δέϊ πόρ-
 ρωθεν ζητεῖν τ' ἀπόδοξιν τῶν πόντων τε ἐκεί-
 νος κοινὰ κεκτημένος, καὶ κρινὸς ὑφ' ἀπόδων ἀ-
 γασθῆ δεσπότας. αὐτὸ γὰρ ὅτι νῦν γιγνώσκοντες, τί-
 νος εἰς μὲν τυραννίδα ἄμεινον. λόγος εἰς βί-
 φημίαν, κρινὸς μὲν ἀμφοῖν παροβληθεὶς, κοινὸς
 δ' ἀμφοῖν ἐργασθεὶς. ὡς ἔκ τ' ὄν σφραγισθῆν, εἴ τις
 ἀμφοτέροισι ἐξίσις θαυμασθεῖ. μάλλον δ' ὡς
 ἔχ' ὅσον ὄν, εἴ μή τις ἀμφοτέροισι θαυμασθεῖν
 ἐξίσις. ἀρ' οὖν αὐτὸ μὲν ἀντὶ τῆς φρονέει τῆς
 ἀλλήλων βίωσας, ἀλλήλοισι δορυφο-
 ροῦσιν οἷς δὲ διωδάμεις ἐνεχέριστον, ὑπὸ
 τούτων εἰς κινδύνοισι κατέστησιν, οἷα τὰ
 παρὰ τὸν λέγεται συμπεσεῖν πολλάκις. τῶν

μὲν, μεγέθη χρημάτων· τῶν δὲ, ταῖς φρα-
 τηγίαις, εἰς ἐπιδημίας χησομένων. ἀλλὰ
 καὶ τὸ τῶν παρόντων ἔξαιρετον· σοθεῖς γὰρ
 ὄσιν, ὅστις οὐκ αὖ δέξατο τεθναίαι παρτέ-
 ρον, ἢ παρὶ τὸν πισυτόμα γνέσθαι ποιη-
 ρός. σοθεῖς δὲ, ὅστις οὐκ ἀνέλοιτο καταποντί-
 σαι τὰ ὄντα παρτέρον, ἢ νεωτέρων παρ-
 τμάτων χρηγίαι ποιήσασθαι. καὶ τοὶ παρτέ-
 ρον μὲν οἱ βοηθάντες ὅτι χημάσι, τῶν
 νῦν μέσως ἔχόντων εἰς ὑπερίαν, καταδέε-
 ρον ἐπλήρω. νῦν δὲ οἱ μέσως ἔχοντες, τῶν
 παρτέρον βασιλέων ἀφρονώτερον ἀφί-
 γουσι. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐκφέρῃ παρὸς θεα-
 σύτητα τὴν γνάμιν, ὅ τῆς παρτερίας ὑπέ-
 ρεσκον. τί ποτ' οὖν ὁ ἀίτιον τῆς τε παρτέ-
 ρος ἀγνωμοσύνης, καὶ τῆς νῦν ἀγνωμοσύ-
 νης; ὅτι, τότε μὲν, ὅ τῶν Δημοσθένους σιω-
 βαινε· καὶ μείζων ἐὼ ὁ τῶν μέλλοντος φόβος,
 τῆς παρτερίας χάριτος, καὶ τὰς δόξης αἰ δι-
 μεύσης καταλάμβανον. ἐάκει δὲ ὁ γηρόμε-
 νον Εὐερίπου φροφῆς. εἰς γὰρ τὸν δεδωχέτα ὁ
 δῶρον ἐπομήρχετο, μὲν τῶν παρτερίσθαι

τὰ λαβόντι συμφορὰν. ἔκωι εἰά τῷ μέλ-
 λοντος ὃ δέος ἠρεμεῖν τὸν δὲξάμενον. ἀλλὰ
 μία σωτηρίας ἐλπίς ἕω'έκειτο, τὸν δεδω-
 κῆτα ἀφαιθεῖραι. νῦν δέ γε πολὺ μὲν ἐκ
 βασιλέων πλῆθος εἰς τοῖς ἑσσηκόοις με-
 τάρρη. πῶνταχού δὲ ὃ βέβαμον τῇ φιλοτι-
 μία σινέζουκται καὶ τοῖς λαμβάνουσιν, ὃ
 μείζων ἠδονὴ τῷ λαβόν, ἢ τῷ μετ' ἀσφα-
 λείας ἔχον. ἕτερον δέ γε πολὺ τούτου σινυό-
 τερον, καὶ ὃ κέρδος εἰς ἀπῶντας ἐκτεῖνον. Εἰ
 γὰρ τις ἔρητο ὀντινοῦ, τὴ μάλιστα βαρῦτα-
 τον ἀνδρόποισ τῷ εἰωθότων λυπεῖν, ἐν ἀί-
 χμαλώτῃ τύχη, βύθῳ ἀν σῶδὲν ᾧ εἰσσε-
 φαμένος εἴποι, τίω τῷ γυναικῶν ἀρχμῶν.
 τῷ τοῖνυν ἐν μὲν ταῖς αἰωτέρῃ βασιλείαις,
 οἰκ ἀπετέτραπτο. ἀλλ' ὡσπερ τοῖς φόροις
 ἐκλέχον ὅτι τοῖς νενομισμένοις ἐτέτακτο ἔ-
 τω καὶ τὰ τῆς ἀρπαγῆς τῷ γυναικῶν εἰς
 ἔθος ἀφῆκτο. καὶ οἱ τοῖς πολεμίους ἀνείρηγντες,
 τὰ τῆς ἐλθουσίας γήματι, τὰς τῷ ἀνδρα-
 ποδισμῶν συμφορὰς ἀνεμίγυσον, σῶδὲν
 ἀπειοικότες κινῶν, γυναικῶν μὲν πρὸς τοῖς

λύκοις, ὠμῶς δὲ πρὸς τὰ ποίμνια. ἀλλὰ
 νῦν ἅπασ μὲν φόβος τῷ γάμων ἀπελήλα-
 ται. ἀσφάλεια δὲ τὰς τῷ γυνὴν ἀφροδισ-
 τὰς ἐπιθυμίας τῷ ἀπέμπει· σωφροσύνη
 δὲ ἔσπων ἔχ' ἠπᾶται τυραννικῆς ἀνάγκης·
 γυναικὸς δὲ ὄραν ἐντυχεῖν ἀκίνδυνον. βυβλή
 δὲ πᾶσα καθ' ἅπασαν γυνὴν καὶ θάλατταν ὅ-
 ρύτων μέρος ἀνύσειος. τῷ γόνιω γεωρ-
 γουῶτων τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ μικρὰ μὲν
 ἢ φαῦλα κεκτημένοις, πολλὰ δὲ φέρειν
 ἰσχυρομένοις· καὶ τούτου συμβεβηκότος
 τῷ πρὸς τὴν ἀμετείαν τῷ πρὸς τὴν γέ-
 ραν ἀναμετρήσασθαι τὰ φθίντων· καὶ πολλῆς
 ἀπορίας ὄσης, τῆς μὲν σιωτελείας κατε-
 πειγνύσης, τῆς δὲ γῆς οὐκ ἀποχρώσης· καὶ
 ταύταις ταῖς συμφοραῖς ἐπήμωσαν, λογι-
 ζῶν δδύτέρων ἀκριβεία, πρὸς οὐκ τῷ ἔμ-
 ποροῦσθαι βλάβην λύσσητες. καὶ τί δεῖ λέγειν
 πρὸς τῷ γεωργῶν, ἢ πρὸς λαμβάνειν ἄριθ-
 μῶν τὰ τῷ ὅτι πεπονθότων ἔθνη. ὅπως γὰρ
 ταῖς ἀπόπτων ἀπομταχότων ἰκετείας, ἀνέω-
 κται τὴν βασιλεία. καὶ ὅτε γῆμος ὅθ' ἠλικίας

μέτρον, ἔτε τύχης ἀξίωμα, πρὸς τὴν ἀπό-
 λαυσιν τῆς φιλανθρωπίας διακρίεται.
 ἀλλ' ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ θήμωνι, πᾶσιν ὁμοίως
 κηρύττειται θάρρην ὡς, ἔτε νεότης, ἔτε γῆρας,
 ἔτε πενίας βυβάτα φρόνητον γῆμα, τῆς κοινῆς
 ἔπικουρίας ἀποκεκλείσεται. ὧδ' ἐλυμανθ-
 ταί τ' ἴσχυον ἔτε δικαστῆς διομηθῆς, ἔτε αἰτή-
 δικῆς ἰσχυρῆς. ἀλλὰ πρὸς ἄλλοι, εἰπόντι τὴν <sup>ἡσ. θύμε-
νως</sup>
 συμφορῆν, τὸν ἔλεον ἔπιπαύσασθαι. ἐν τού-
 τῳ δὴ τὰς μέρας γυμνάσιον ἔφηνασθαι,
 ὅτι τὴν φιλανθρωπίαν ἔννομον κορυττομυθῆν
 ἡξίωσθαι. καὶ ἔτε τοῖς ἀδικουμένοις πεισθῆν,
 καὶ ἀπάξ ἀπειπόντες ἢ μὴ δέσθαι. ἔτε τοῖς <sup>ἡσ. ἀπι-
πέντας μ.</sup>
 ἐξάπαταιν πολυμῶσι σωέπρασθαι. πᾶσι
 ἐφεξῆς πιπεύσθαι. ἀλλ' ὅτι, τοῖς μὲν
 ἡδέσθαι πρὸς τὴν ἀσθένειαν ἔλαττον ἔχον-
 τας, τοῖς δὲ τῆς πρὸς ἀκρόσθαι τῆς ἰκελείας χρη-
 σιμῶσι, ἵνα τοῖς μὲν ἀντιμισώσῃ τῆ βο-
 θεία, τῆ δὲ τὴν ἀπάταιν φυλάξῃ, τὴν
 τῆ νόμων ἰσχύ τῆ φιλανθρωπία ἢ σιωπῆσθαι. <sup>ἡσ. πρὸς ἡ-
σαν.</sup>
 κάλυμα τῆ τοῖς πρὸς ἀγωγῆς αἰδουθῆ-
 ντες. καὶ συμβαίνει δὴ πᾶσι τῆ μὲν τοῖς βασι-

λῆς τῆς ἰκετείας ἔπειθ' ἄν' μηδαμῆ δὲ τῆν
 θεομῆν πλὴν ἀκρίβειαν ἕως τῆς φιλαν-
 θερπίας βλέπειν. ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲ
 γνώμης, καὶ πλὴν τῆν ἀμφισβήτησιν ἀγνώ-
 σιν, εἰς τοὺς ἕως ἀρχοὺς ἀπώσαντο. οὐκ οὐ-
 κὼν γὰρ ἄριστον, νόμων μὲν ἰσχυρῶν ἠθωμέ-
 νων βασιλικῆς ἕξεως. ψυχῶν δὲ βασι-
 λείας ἑἴκουσαν ὅψι δακρύων. ἔδωσαν οὖν
 μὴ πρὸς τὰς ἀντιβολήσας, καὶ τοὺς ὀδυρμούς
 ἔπειθ' ἀπέντες, φιλανθερπότερα πλέον,
 ἢ νομικότερα κρίνωσι. καί τι, πῆ μείζον, ἢ ὁ
 κρείσσον μὲν εἶ) τῶν νόμων αὐτοῖς. τοὺς νόμους
 δὲ αὐτῶν κρείωτέροις ποιῆσαι. ἀρχοντας
 τοίνυν τοὺς εἰς τὰς πόλεις ἐκπεμπομένους, οἱ
 μὲν ἔμπροσθεν βασιλεὺς τοὺς Φοινικῶτάτους,
 ἀρχικῶτάτους ἐνόμιζον. ὥστε οὐκ ἔω ἐνδο-
 ξότερον, πολεμίων πλείονας ἢ τῶν ἀρχαμέ-
 νων ἀγαφτεῖραι. νῦν δ', ἢ τὰ μὲν εἰς τὸ γῆμα
 ἐκπληροῦται τῆς δὲ βασιλικῆς παρότι-
 τος ἐν ταῖς τῶν ἕως ἀρχῶν ψυχαῖς, εἰκόνες
 ἐκλάμπουσι. δεῖ δὲ σθένος ἀνάγκης ἐφ' ὅ-
 νων, εἰς τὸ γνέσθαι τὰ δέοντα. ἀλλ' ἀρκεί
 φράσαι

ἰσ. βασι-
 λείας, ε.

δε. τῶν μὲν
 εἰ. τ. χ.
 κληροῦται

Φράσαι τὸν ἔφεσηκότα, καὶ κτ' πόδας ὃ τέ-
 λος. αἰεὶ δὲ τοὺς παρτέροις ἢ παρῆρσι ἀνα-
 παύοντες ἐν ταῖς μέσσι, δδύτεροις ἐτέροις
 παρὲς τὰς δεικνύσας ἀήρσι. καὶ πρὸς γε εἰκό-
 τως. εἴ τε γὰρ ὅτι πονόν τι ὃ χεῖμα τῆς ἄρ-
 χῆς, ὅκ ἀξιοδοσι διωκεῖ φορτίω τοὺς αὐτοὺς
 ὅτι τελευθεῖται. εἴ τε πινος βύδαμνίας μετέ-
 ρη, πολλὰς εἰς μετρίαν τῆς βύδαμνίας
 καλοδοσι. ἐπὶ τοίνυν καὶ κεῖνο κατιδόντες, ὅτι
 πεφύκασι αἱ μὲν πρὸς χεῖρους ποιῆν, αἱ δὲ
 πρὸς τὰς πονηροὺς κολαῖν. τοὺς μὲν πε-
 εὶ τὰς πρὸς τὰς ἀφαιρέσας, ὃ καλύφν
 ἠγήσαντο γνέσται πονηρίας, ἀλλὰ πῶς αἰεὶ
 γηγομῶν ἐκκόσων καὶ ὃ παρὰ τὸ μὲν
 εἰκέναι τὰς τῆς ὕδρας ἐκτομαῖς. αὐτοὶ δὲ
 τὰς βύποιας, τὰς ἀπόρτων παρὰ τὰς ἀρ-
 τες γνώμας, μᾶλλον ἔπραξαν ὅπως χεῖ-
 σονται βελτίοις, ἢ ὅπως ἀδικουῖ τὰς κο-
 λάσωσι. τοσαύτης οὖν ἀρετῆς ἐν μέσσι
 παρὰ τὴν ἀρετήν, τί χεῖ μάλιστα τῆν ἀπόρτων
 νομίσαι πότερον, πῶς βύδαμνίας, ἢ τὴν ἔσφιν;
 καὶ πότερον, πῶς δικαιοσύνην, ἢ πῶς τῆν

M

Ἐπιὼν σωφροσύνῃ καὶ πότῳ, πῶς πρὸς
 τοὺς πολεμικοὺς ἀνδρείαν, ἢ πῶς πρὸς ἀλλή-
 λους συμφωνίαν· καὶ πότῳ πῶς πρὸς
 ἕκαστον φιλανδροπίας, ἢ πῶς ἀπὸρταχθῆ-
 σιῶσιν, οἳ γὰρ καὶ πρὸς τοὺς μεγίστους ἢ πρὸς
 ἕξω, οὐκ ἐνόμισαν μαντικῆ πῶς ἐλπίδα
 παρρησίαν ἢ πρὸς τὸ πρὸς ἕχον ἐμοὶ δοκεῖν
 ἀπιδόντες, ὅτι πολλάκις ἐλάττων ἀναφανέ-
 τῆς τῆς μέλλοντος βυρέσεως. ἀλλ' ὅτι καὶ εἰ τὰ
 μέγιστα τὸ μέλλον ἀνιχνύει, δυοῖν ἐμπόδι-
 σμα γίγνεται, φιλοτιμία τε καὶ ἀνδρία. τοὺς
 τε γὰρ ἀποτευξομένους, εἰ πρὸς εἶδεν, "οὐκ ἔα
 κρείττονα τῆς τύχης πρὸς ἀφάρτα πῶς πρὸς
 θυμίαν· ἀλλ' ὅθεν δὲ φλοῦς ποιεῖ τὰ χεῖρα
 πρὸς εἶδεν, οἷς τε ἀπόκειται τὰ χεῖρα,
 τοῦτοις ἀφαιρῆται πῶς ἐπ' ἀνδρία δοξάν· οὐ
 γὰρ ἀρετῆ μαλλον, ἢ ἔφ' τῆς ἐκβάσεως πο-
 δήλω δοκοῦσι πεπιτευκέναι. ὅσοι δ' ἀν' ὁμοίως
 ἀγροῦντες τὸ πρὸς, ἀνδρες ἀγαθοὶ γίγνων,
 καὶ κατορθύοντες θαυμαστοὶ, καὶ σφαλέντες
 ἀρεμπτοὶ. εἰ δὴ τις μέλλοι τὸν πρὸς σήκοντα
 λογισμὸν ἢ πρὸς ἀπὸρτων γήσῃ· μή μοι

28. πρὸς-
 δοξάν,

φιλον ἔξεταζέτω τῷ ἔγκωμιων τὸν ἀριθ-
 μόν, ἀλλ' ἐκάστῳ παροσαγέτω πλὴν τῷ εἰρ-
 γασμένων ἡλικίαν· καὶ τάχα μείζον ἐν τῇ
 νεότητι τῷ πεποικότεων, ἢ τὰς μετέθ' τῷ
 πεποιημένων, ὁρήσῃ ὁ θαῦμα. δοκεῖ δὲ μοι
 καὶ ὁ βέλημα τῶ πλὴν οἰκουμένην συστα-
 μέναι, νυνὶ δὲ μάλιστα σώζεσθαι. ὅπως γὰρ
 ἴδρυσεν μὲν πλὴν γλῶ, ἔχει δὲ πλὴν θαλάσσης,
 ποταμούς ἢ παρορήγαγῃ· ἐδάξε δὲ νήσων πε-
 εἰρρύτον ἔσιν· πᾶντα μὲν εἰς ὁ δημιουργηθέν
 ἔγκρατέθετο ἀέρματα καὶ βοσκήματα, καὶ ὅλως
 ὁπόσων ἐμνην ἀνδραπέια δεήσεσθαι φύσις·
 ἔ μὲν τοι πᾶντα γε πᾶσιν ἐνέμει μέρεσιν, ἀλλὰ
 διήρει τὰ δῶρα καὶ τοὺς χώρους, εἰς κοινωνίαν
 τοὺς ἀνδραπέους ἀγων τῇ πρὸς ἀλλήλων
 χρεία· καὶ φαίνει δὲ τὰς ἐμπορίας, ὅπως τῷ
 πρὸς ἐπίοις φυομένων, κοινῶν εἰς ἀποδύτας
 δεξενέγκη πλὴν ἀπόλασιν. τῆτο τοίνυν γε ὁ
 φιλένδραπον βέλδιμα καὶ σωτήριον, παρ-
 τερον μὲν ἀνήρητο καὶ διέφθαρτο, ἔ ὁ τῆς ὅπι-
 μιξίας ἐν ἴσῳ τοῖς φόνοις ἀπείρητο· ὁ ἢ δῆλός
 κατεκρημνίζετο· ἐφκει δὲ γήματι ἀφαιτε-

μηδρῶν ὁ γῆμα τ' γῆς· ἀλλὰ νῦν σκυῖλθῆ
 μὲν καὶ σκυῖπτα ὁ τέως διηρημένον· κεχόμε-
 ξαι ὃ πλὴν οἰκείαν τάξιν, ὁ τέως διασπασμέ-
 νον· μία μὲν ἠπειρος· μία ὃ Ἰαλαττα· κριναὶ ὃ
 αἰνῆσοι· ἀνέωγμένοι λιμένες· αἰαπεπταμέ-
 ναι πύλαι· ὀλκᾶδες δὲ πᾶσαρχῆ, τὰ πᾶντα-
 χόθεν κομίζουσι, φενοχωροῦσι τοὺς ὄρμους.
 πᾶνῆγυεις δὲ κοινὴ ἀφ' πάσης μικροῦ τῆς
 ὑφ' ἡλίω τέταται· τῶν μὲν καθ' ἰσορίαν, τῶν δὲ
 κατ' ἄλλας παρφασῆς· καὶ τῶν μὲν πελάγη
 παρφασμένων, τῶν δὲ δι' ἠπείρου θεόντων· καὶ
 ἔτε τῶν Νείλου θαμνῶν· οἱ πλὴν ἑσπέραν οἰ-
 κειῶτες, ἀθάτοι· τῶν τ' ὅτι τῆς ἑσπέρας κα-
 λῶν, οἱ Νείλω παρσοικοῦντες οὐκ ἠπειροι.
 Φοίνικες δὲ ἐν Σικελικαῖς ὄρμυσι· Σικελιάται
 δὲ πάλιν ἐν Φοινίκων λιμέσιν· διδῆται ὃ ἢ τῆς
 Αθηνᾶς πόλις τοῖς λόγων ἐμπόροις· διδῆται
 δὲ ὁ Βιθυνῶν ἔθνος τοῖς ὀπιοῦν ὀπιθυμοῦσι
 λαβῆν· καὶ τί δὲ συμκρολογεῖσθαι καθ' ἕκα-
 στον, ἀλλ' ἔχει μίδον εἰς ἀπᾶντα φωνεῖ ἀφῆ-
 ναι· ὅτι νῦν τὰ σωφρονοῦντα τῆς οἰκουμένης
 ἄλλῃ, κατὰ τὸ ἐν γὰρ, μίδον ἀρμενίδου ἐκ-

τεινάμνα, στωάδῃ· δύο κορυφαίων ἑνδι-
 δόντων ὃ μέλος· οἱ μὲν οὖν ἑμπαροσθεν παυό-
 μιστοι τῶν λόγων, ὅππεικῶς ἠύχοντο, πλείονων
 ἀγαθῶν τυχεῖν· καὶ μοι δοκῶσιν εἰκός τι πε-
 ποιητέον· πλείονων γὰρ ἔδεοντο μάλλον ἢ τε-
 τυχήκεσθαι· νῦν δὲ ὁδὸν ἀιτήσασιν περὶ ἐσίν, ἔ
 μὴ πάλαι" περὶ ἐσίν ἢ πεῖρα· ὡσεὶ καὶ τὸτ' αὖτε· πάντων
 εἴη τῶν βασιλέων δὲ ἀίρετον, ὅτι μηδὲν ἡμῶν
 κατέλιπον, ὃ ζήτησόντες.

Τ Ε' Λ Ο Σ.

M ij

LIBROS
 DEL DR.
 D. MARCO

ΕΛΕΓΧΟΣ

Σφαλμῆ ἢ προραμῆ τυπογραφικῶν,
διεφώρωντε γραφῶν καὶ χολίων πινῶν.

Pag. 3. lin. αὐτῶ, legendum ῥαθυμότατος. pag. 4.
lin. ὀφλημα. leg. μικρὸν δὲ ὕ. lin. seq. disting. μετὰ δεῖν.
οὔ. pag. 5. lin. pen. in duob. Codd. Mns. scri-
bitur, ἐν ὅτι ἴργ. pag. 6. lin. 2. ἀγνοεῖν, deesse vi-
detur ὅτι, vel συμβέβηκε. pag. 8. lin. 5. & 6. ἔξεταστοί-
μυ, κ. pag. 9. lin. 5. à fine, scribe, ὁ δὲ, κ. & mox
ita dispunge, ἀρχίταισιν, τ. παρελθεῖν, ὡσπ. pag. 10.
lin. μήπως (nempe πότος) sic interpunge, ἔλθῃ, κέρδ.
vel ἔλθοι, vt in Mnsf. Const. pag. 27. lin. αὐτῶ.
emenda νικήσας. pag. 34. lin. 5. à fi. emenda πὲ
πολέμια. pag. 37. in med. ὧς παρ' Ἡροδότῳ γραπώ-
ταις. Ἡροδ. ἐν δὲ πέρτῃ. περὶ Ἰώνων ἐ Κερῶν χαλκῶν ὀπι-
δέντων. χαλκεοὶ ἀνδρες ἀπὸ θαλάσσης λεηλα-
πέσι τὸ πέδιον. pa. 39. lin. 1. μέγ' ἀμείνων, καθ' Ὁμη-
ρον.) ἠῶσω Ἰλ β. -- μέγ' ἀμείνονα φῶτα Ἡπίμοσι. pag.
40. lin. 7. τίς ὅσας κατὰ μελεῖν. χολιον. ὅσας ἢ ὅπ' ὧς νε-
κροῖς προσήκουσα κηδεμονία. pag. 41. lin. 6. legitur
in al. C. Mnsf. ὅλως προκαθησαυ τ. ibid. lin. 8. mal-
lem legere παντελῶς ἐπαθεῖν. pag. 44. lin. ἠδῆ, leg.
τὸ μῆ τ. pag. 47. lin. 2. scrib. ἐνεσιν ἀπ. & lin. 4.
ἔπερα ἀτ. pag. 61. lin. ἐν ὁ. ἀπ. leg. ὧς φαν. pag.
62. lin. 3. à fi. κινδύων ψυδ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝ-

σαντίνης τῆς μεγάλης καὶ τῆς ὑψῶν αὐτῆς

βασιλείας, ἢ τῆς Κωνσταντίνης

τῆς Μανασσῆ στωδύφου

χρονικῆς διὰ σίχων.

Ο Κωνσταντίνος ποιεῖται τῶ Κωνσταντίνος τὸ λαχὸς
ὡς πατρικὸν ἀδελφῶν, καὶ βλέπων τὰ Ρωμαίων
Κακῶς ἀπειροβούμια ζαλας ἀμεπαλληλοῖς
ὡς τῆς ἀρχῆς εἰς πλείονας ἀρχαί διηρημένης.
Ἦρχε καὶ γὰρ Μαξένπος, καὶ μετ' αὐτὸν Σέβηρος,
Καὶ Μαξίμνος σὺν αὐτῷ μὲν τῶ Γαλλεῖν.
Ἦ γινε μάχας κατ' αὐτῶν, κατὰ ἔθροῦται πάντας,
Καὶ βασιλεῖς καθίσταται καὶ κράτωρ μονοκράτωρ,
Καὶ θρέμμα γίνεται Χεισοῦ σελπίης ἀγαθῆς.
Πρῶτος ἀνάκτωρ τῶ Χεισοῦ ἀεροκολληθεῖς γησιῶς,
Οὗτος καθέτελε τοῖς βῶμοις, ἐκλήσε τὰ πεδῆν,
Ἐν οἷς ἀεθλοῦν Ἕλληνας δαίμοσι τὰς θυσίας,
Καὶ τῶν ἀγῶν καὶ ῥυπαρῶν ἀναμομῶν ὄργων
Σχολῶν κατεψηφίστατο, ἔ παύσε βδελυείας.
Καὶ γέρονε ἀδείβητος σάλπηξ ἀργυροσάλπηξ,
Ἄ π' ἀκρων γῆς εἰς ἀκρα γῆς ἰχθυόσα καὶ βοῶσα,
Καὶ πανταχοῦ σαλπίζουσα τὴν εἰς τὸν κήλιω πίσιν.
Πόλεως δὲ βυλόμενος δομήτωρ χηματοῖσι,
Τὴν τῶν πηλῶν κατέλαβε χελικηδονίων πόλιν,
Καὶ κήλην ἀπαρξάμενος, ἀεθλῶμα κατεῖδε ξένον.
Καὶ γὰρ μεγαλοπερύχης ὄρνιθες ὀθηπλάγες,
Τοῖς λίθοις ἀφ' ὀρπαζόντες μετῴνικαν ἐκείθεν

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΜΑΝΑΣΣΗ.

Ἐπὶ τῷ πόλει Βύζαντος τῷ περιφανεστάτῳ.
ἢ μετ' ὀλίγα.

Ο' γὰρ πὶ θαλιώτατος ἢ μέγας Κωνσταντῖνος
 Ἔπει μὲν ἔκρετθε δέκα σὺν ἄλλοις δύο
 Τῆς πρεσβυτέρας, Ρώμης δὲ δις δέκα Βυζαντῖδος.
 Ὡς δ' ἔμελλεν ὡς ἀνθρώπος ἐκ γῆς γέφυρμιμος
 Τὸν χροῖ ἀποφορπίζεσθαι ἢ ᾧ πηλὰ δίδουαι
 Τὸ δαρφθεῖσθαι παρ' αὐτῆς τῶ μέρους κερσάσαν
 Κωνσταντῖνον τὸν δεύτερον ἦν ἀναγορεύει
 πανταίᾳ κράτει. τοῖς δὲ πασι τοῖς ἄλλοις.
 (Ἦσαν δ' αὐτοῖς ὀνόματα Κωνσταντῖνος ἢ Κωνσταντῖνος)
 χαλκῶν τὰ προσέσπευθε ἔ Ρώμῃ ἔ Γαλλίαν.
 Ἀλλ' οὔτι μὲν ἀπέβησαν ἄχρον ἢ πρὸ χρόνου,
 Πόλεμον μὲν εἰς ἐμφυλον ἀμύλοισ κατασαντες,
 Καὶ τὰς ἀμύλων θέλοντες ἀρπάξιν κρατείας.
 εἰς μόνον δὲ Κωνσταντῖνον τὸ πᾶν ἀπέβη κράτος,
 Ὅς πὲ μὲν πρῶτα Καίσαρα τέμνηκε τὸν Γάλλον
 Τὸν αὐτανέμνον αὐτῷ ἦν Κωνσταντῖνε πᾶσα.
 Βασιλεύοντα δὲ μαθῶν ἔ τρυφάνειν τῷ πόδου,
 Τῷ κεφαλῷ ἀφείλετο, πῶσιν ὀρμῶν πρὸ φάσας.

